

Forslag

til

Lov om forsikringsvirksomhed

Fremsat den 19. maj 1978 af *handelsministeren*.

Kapitel 1.

Indledende bestemmelser.

§ 1. Forsikringsvirksomhed er undergivet de i denne lov indeholdte bestemmelser.

Stk. 2. Lov om aktieselskaber finder anvendelse på forsikringsaktieselskaber i det omfang, som er fastsat i denne lov.

§ 2. Loven finder ikke anvendelse på:

1) pensionskasser, som har til formål at sikre pension ved ansættelse i en privat virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern, jfr. dog § 178, stk. 2, nr. 1;

2) begravelseskasser og ligbrændingsforeninger;

3) de under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.

Stk. 2. På de i kapitel 20 nævnte gensidige skadesforsikringsselskaber og pensionskasser finder loven anvendelse med de lempelser og undtagelser, som fremgår af bestemmelserne i det nævnte kapitel.

Stk. 3. Den virksomhed, der måtte blive udøvet af krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre, er ikke omfattet af loven.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på Statsanstalten for Livsforsikring, idet dog bestemmelserne i §§ 137, stk. 3 A, nr. 1, 219, 231-233, og 234, stk. 1 og 2, skal have gyldighed også for denne.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. For genforsikringsvirksomhed kan forsikringstilsynet tillade de afvigelser fra loven, som findes hensigtsmæssige.

§ 3. Ejer et forsikringsselskab en så stor del af aktierne i et aktieselskab eller af anparterne i et anpartsselskab, at de repræsenterer flertallet af stemmerne, anses det førstnævnte som moderselskab og det sidstnævnte som datterselskab. Ejer et datterselskab eller et moderselskab i forening med et eller flere datterselskaber eller flere datterselskaber tilsammen så mange aktier eller anparter i et andet selskab som nævnt i 1. pkt., anses sidstnævnte selskab ligeledes som datterselskab af moderselskabet.

Stk. 2. Har et forsikringsselskab i øvrigt på grund af aktiebesiddelse, anpartsbesiddelse eller aftale en bestemmende indflydelse over et aktieselskab, et andet forsikringsselskab eller over et anpartsselskab og en betydelig andel i dets driftsresultat, anses det førstnævnte selskab ligeledes som moderselskab og det sidstnævnte som datterselskab.

Stk. 3. Moder- og datterselskaber udgør i forening en koncern.

Stk. 4. Forsikringstilsynet kan bestemme, at denne lovs regler om koncerner finder helt eller delvis anvendelse på grupper af forsikringsselskaber, der ikke udgør en koncern i henhold til stk. 1-3, men som dog har en sådan indbyrdes tilknytning, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet. De pågældende selskaber udpeger det selskab, der skal anses som moderselskab. Sker dette ikke, træffer forsikringstilsynet bestemmelse herom.

§ 4. Forsikringsvirksomhed må kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber, jfr. dog § 2, stk. 1, og § 178, stk. 2. Statsanstalten for Livsforsikring, Krigsforsikringen for danske Skibe, Dansk Krigs-Søforsikring for Varer og andre forsikringsvirksomheder, som måtte blive oprettet i henhold til lov i en offentligretlig form, kan dog udøve forsikringsvirksomhed, såfremt det sker på samme vilkår, som gælder for privatretlige virksomheder.

Stk. 2. Udenlandske selskaber kan drive forsikringsvirksomhed her i landet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 22.

§ 5. Forsikringsvirksomhed skal drives i overensstemmelse med redelig forretnings-skik og god forsikringspraksis. Forsikringstilsynet kan i tilfælde, hvor forsikringsvirksomhed drives i strid hermed, give pålæg om, at sådan virksomhed bringes til ophør.

§ 6. Et forsikringsselskab må ikke drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og forsikringsagentur og dermed direkte forbundne forretninger.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at et forsikringsselskab som en varig anbringelse af selskabets midler inden for de af lovgivningen og selskabets vedtægter angivne rammer opfører, ejer og driver fast ejendom.

Stk. 3. Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke for genforsikring, jfr. § 2, stk. 6.

Stk. 4. Sker der ændring i afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed, jfr. § 2, stk. 5, kan et forsikringsselskab, som hidtil har kunnet udøve den samlede virksomhed inden for samme selskab, fortsætte hermed.

§ 7. Ethvert forsikringsselskab skal have forsikringstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et selskab har ret til uden tidsbegrænsning at få koncession, når det opfylder lovens betingelser. Selskabet skal anmeldes til forsikringsregisteret.

Stk. 2. Forinden koncession er givet og registrering er sket, må selskabet ikke tegne forsikringer. Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for, at der med henblik på stiftelse af et gensidigt forsikringsselskab kan ske ind-

tegning af medlemmer under forudsætning af, at forsikringsmæssigt ansvar ikke begynder at løbe og præmie ikke opkræves, forinden selskabet er registreret.

§ 8. Ethvert forsikringsselskabs vedtægter skal, forinden selskabet kan optages i forsikringsregisteret, stadfæstes af handelsministeren.

Stk. 2. Et selskab, som agter at drive livsforsikringsvirksomhed, kan ikke få koncession hertil, før dets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v., jfr. § 25, er godkendt af forsikringstilsynet.

Stk. 3. Forsikringsbetingelserne for bygningsbrandforsikring, jfr. kap. 21, skal godkendes af forsikringstilsynet, inden selskabet kan få en koncession, der omfatter en sådan virksomhed.

Stk. 4. Stadfæstelse af vedtægter samt godkendelse af beregningsgrundlag og forsikringsbetingelser skal ske uden tidsbegrænsning.

§ 9. Et forsikringsselskabs navn skal tydeligt angive selskabets egenskab af forsikringsselskab. Andre virksomheder må ikke i deres benævnelser eller henvendelser til offentligheden benytte ord, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskab skal i sin benævnelse benytte ordene »gensidigt selskab« eller deraf dannet forkortelse eller på anden tydelig måde angive sin egenskab af gensidigt selskab.

Stk. 3. Samtlige navne på de i forsikringsregisteret optagne selskaber skal tydeligt adskille sig fra hinanden.

Stk. 4. På forsikringsselskabers breve, policer, tryksager og i henvendelser til offentligheden skal angives selskabets navn, hjemsted (hovedkontor) og det registreringsnummer, hvorunder det er indført i forsikringsregisteret. Oplyses aktie- eller garantikapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte aktie- eller garantikapital anføres.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 153, stk. 1–5, i lov om aktieselskaber finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Kapitel 2.

Stiftelse af forsikringselskaber.

§ 10. Ved stiftelsen af et forsikringselskab skal stifterne oprette og underskrive en stiftelsesoverenskomst. Denne skal indeholde udkast til vedtægter og bestemmelser om de i §§ 12 og 13 nævnte forhold.

§ 11. Antallet af stiftere må ikke være under 3. Mindst 2 af stifterne skal være her i landet bosatte personer, medmindre handelsministeren undtager fra dette krav. Med her i landet bosatte personer ligestilles den danske stat, danske kommuner, her hjemmehørende forsikringselskaber, ansvarlige interentselskaber, kommanditselskaber, anpartsselskaber, aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar og foreninger samt her hjemmehørende stiftelser og andre selvejende institutioner, der er undergivet offentligt tilsyn. Handelsministeren kan undtage fra kravet om, at stiftelser og andre selvejende institutioner skal være undergivet offentligt tilsyn.

Stk. 2. Den, der er umyndig, eller hvis bo er under konkursbehandling, kan ikke være stifter.

Stk. 3. De krav om bopæl eller hjemsted her i landet, der er fastsat i stk. 1, anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

§ 12. Stiftelsesoverenskomsten skal indeholde oplysning og bestemmelser om:

- 1) stifternes fulde navn, stilling og bopæl,
- 2) tegningskursen for selskabskapitalen,
- 3) tidsfristerne for tegningen og indbetalingen af selskabskapitalen, jfr. §§ 30 og 66,
- 4) reglerne om indbetaling af selskabskapitalen,
- 5) tiden, inden hvilken den konstituerende generalforsamling skal afholdes, samt på hvilken måde og med hvilket varsel indkaldelsen skal finde sted, medmindre generalforsamlingen ifølge § 19, stk. 2, afholdes uden indkaldelse,

6) hvem stifterne vil foreslå som bestyrelse og direktion for selskabet, og

7) hvorvidt selskabet skal afholde omkostningerne ved stiftelsen og i bekræftende fald størsteløbet for omkostningerne. Disse omkostninger må – bortset fra offentlige afgifter – ikke uden forsikringstilsynets tilladelse

overstige 5 pct. af den tegnede selskabskapital.

Stk. 2. Stiftes selskabet med henblik på at overtage en bestående forsikringsvirksomhed eller at overtage en forsikringsbestand fra et andet forsikringselskab, skal dette oplyses i stiftelsesoverenskomsten med angivelse af, om udkast til overenskomst om forsikringsbestandens overdragelse er udarbejdet, og i så fald om forsikringstilsynets tilladelse foreligger, jfr. §§ 147 og 149.

Stk. 3. Indbetales selskabskapitalen ikke kontant, skal forsikringstilsynets tilladelse i henhold til § 26, stk. 1, og vilkårene for denne tilladelse gengives i stiftelsesoverenskomsten.

Stk. 4. For gensidige selskaber skal stiftelsesoverenskomsten endvidere indeholde angivelse af:

- 1) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse;
- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar; og
- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes og da efter hvilke regler.

Stk. 5. Indskud i andre værdier end kontanter (apportindskud, jfr. § 26, stk. 1), skal kunne gøres til genstand for en økonomisk vurdering og kan ikke bestå i forpligtelsen til at udføre arbejde eller erlægge tjenesteydelser.

§ 13. I stiftelsesoverenskomsten skal optages de bestemmelser, som måtte være truffet om:

- 1) at selskabet skal overtage særlige værdier, der ikke vederlægges med aktier eller garantiandele, samt
- 2) at der skal tilkomme stiftere eller andre særlige rettigheder eller fordele.

Stk. 2. I stiftelsesoverenskomsten skal redegøres for de omstændigheder, der er af betydning for bedømmelsen af de i henhold til stk. 1 og § 12, stk. 1, nr. 4, trufne bestemmelser. I redegørelsen angives de af bestemmelserne omfattede personers navn og bopæl.

Stk. 3. Dokumenter, hvis hovedindhold ikke er gengivet i stiftelsesoverenskomsten, men hvortil der henvises i stiftelsesoverenskomsten, skal vedhæftes denne.

Stk. 4. Aftaler angående de i stiftelsesoverenskomsten nævnte forhold, som ikke god-

kendes ved stiftelsesoverenskomsten, har ikke gyldighed over for selskabet.

§ 14. Der må ikke tillægges stifterne garantiprovision eller andet vederlag i anledning af stiftelsen.

§ 15. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser om:

1) selskabets navn og eventuelle binavne;
2) den kommune her i landet, hvor selskabet skal have hjemsted (hovedkontor);

3) selskabets formål;

4) selskabskapitalens størrelse. I tiden indtil den konstituerende generalforsamling kan selskabskapitalen angives med det mindste beløb, der skal tegnes, og det største beløb, der kan tegnes;

5) aktiernes eller garantiandelens pålydende (det nominelle beløb) og aktionærens, medlemmets og garanters stemmeret;

6) antallet eller mindste og højeste antal af direktører;

7) antallet eller mindste og højeste antal af bestyrelsesmedlemmer og eventuelle bestyrelsessuppleanter samt bestyrelsesmedlemmernes valgperiode;

8) antallet eller mindste og højeste antal af revisorer og revisorernes valgperiode;

9) indkaldelse til generalforsamlinger;

10) hvilke anliggender, der skal behandles på ordinær generalforsamling;

11) hvilken periode selskabets regnskabsår skal omfatte;

12) hvorvidt aktierne eller garantiandelene skal lyde på navn eller kan lyde på ihænderhaver;

13) hvorvidt aktierne eller garantiandelene skal være ikke-omsætningspapirer;

14) hvorvidt aktionærer eller garantier skal være forpligtet til at lade selskabet eller andre indløse deres aktier eller garantiandele helt eller delvis, og da efter hvilke regler;

15) hvorvidt der skal gælde indskrænkninger i aktiers eller garantiandelens omsættelighed, og da efter hvilke regler;

16) hvorvidt nogle aktier eller garantiandele skal have særlige rettigheder, og da hvilke;

17) eventuelle begrænsninger i bestyrelsesmedlemmets og direktørers tegningsret i henhold til § 87, stk. 3;

18) anbringelse af selskabets midler;

19) regnskabsaflæggelse, fordeling af årsoverskud og offentliggørelse af årsregnskabet.

Stk. 2. Vedtægterne for gensidige selskaber skal endvidere indeholde bestemmelser om:

1) medlemmets og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt om medlemmets og garanters indbyrdes hæftelse;

2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar;

3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes og da efter hvilke regler.

§ 16. Tegning af selskabskapital skal ske på stiftelsesoverenskomsten eller på tegningslister, som skal indeholde en genpart af stiftelsesoverenskomsten. Tegning af aktier eller garantiandele uden iagttagelse af foranstående kan ikke påberåbes af selskabet, såfremt tegneren inden selskabets registrering har gjort indsigelse over for forsikringstilsynet.

Stk. 2. Er aktier eller garantiandele tegnet under forbehold, er tegningen ugyldig. Såfremt der ikke inden selskabets registrering er gjort indsigelse over for forsikringstilsynet, er tegningen dog bindende og forbeholdet bortfaldet.

§ 17. Stifterne bestemmer, om tegningen af selskabskapitalen kan accepteres. Der kan ikke tildeles en stifter aktier eller garantiandele for et mindre beløb, end han har overtaget ifølge stiftelsesoverenskomsten. I tilfælde af overtegning skal stifterne, inden indkaldelse til konstituerende generalforsamling finder sted, træffe beslutning om, hvor mange aktier eller garantiandele der tilkommer hver enkelt tegner.

Stk. 2. Er en aktietegning eller en tegning af garantiandele ikke accepteret, eller finder stifterne, at tegningen er ugyldig, eller er der ved overtegning foretaget nedsættelse af det tegnede beløb, skal stifterne straks underrette den pågældende derom.

§ 18. Bekræftet genpart af stiftelsesoverenskomsten og de benyttede tegningslister indsendes senest 8 dage før den konstituerende generalforsamling til forsikringstilsynet, hvor de fremlægges til eftersyn.

Stk. 2. Stifterne skal i Statstidende bekendtgøre, at der er oprettet overenskomst om selskabets stiftelse, og at genpart af stiftelsesoverenskomsten samt de benyttede teg-

ningslister er fremlagt til eftersyn i forsikringstilsynet.

§ 19. Beslutning om selskabets stiftelse træffes på den konstituerende generalforsamling.

Stk. 2. Hvis alle aktier eller garantiandele tegnes på generalforsamlingen, og alle, der er stemmeberettiget ifølge udkast til stiftelsesoverenskomst eller vedtægter, er enige heri, kan beslutning om selskabets stiftelse træffes uden forudgående indkaldelse. I modsat fald skal stifterne indkalde de pågældende til en konstituerende generalforsamling. Stifterne redegør her for den driftsplan, som er udarbejdet i henhold til reglerne i § 23. Med hensyn til denne generalforsamling finder lovens og vedtægternes forskrifter om generalforsamlinger tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. På generalforsamlingen fremlægges de i § 18, stk. 1, nævnte dokumenter samt opgørelse over de i § 12, stk. 1, nr. 7, nævnte udgifter. Der skal endvidere gives oplysning om den aktie- eller garantikapital, der er accepteret, og om aktiernes eller garantiandelenes fordeling, samt det beløb, der er indbetalt. Disse oplysninger skal optages i forhandlingsprotokollen.

§ 20. Viser det sig på den konstituerende generalforsamling, at selskabskapitalen eller det eventuelt fastsatte mindstebeløb ikke er blevet fuldt tegnet og accepteret af stifterne, er spørgsmålet om selskabets stiftelse bortfaldet og dermed de ved tegningen af selskabskapitalen påtagne forpligtelser. Indbetalte beløb tilbagebetales, dog at omkostningerne ved stiftelsen kan fradrages, hvis dette er betinget ved tegningen. I gensidige selskaber bortfalder tillige medlemmernes forpligtelser.

Stk. 2. Opstår der på den konstituerende generalforsamling spørgsmål om ændring af vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten i øvrigt, må beslutning om selskabets stiftelse ikke træffes, før dette spørgsmål er afgjort. Er der i indkaldelsen til den konstituerende generalforsamling stillet forslag om ændring af vedtægterne, kan forslaget vedtages under iagttagelse af de regler, som gælder om vedtægtsændringer. Forslag om at stifte selskab med en højere selskabskapital end angivet i stiftelsesoverenskomsten eller om vedtægtsændringer, der ikke er angivet i indkaldelsen, eller om ændring af stiftelsesover-

enskomsten i øvrigt kan alene vedtages med samtykke af samtlige stiftere og de i § 19, stk. 2, nævnte stemmeberettigede.

Stk. 3. Til beslutning om selskabets stiftelse kræves, at beslutningen tiltrædes af flertallet af de afgivne stemmer og mindst to tredjedele af den på generalforsamlingen repræsenterede selskabskapital. I modsat fald er spørgsmålet om selskabets stiftelse bortfaldet.

Stk. 4. Efter at der er truffet beslutning om selskabets stiftelse, foretages der valg af bestyrelse og revisorer.

§ 21. Ansøgning om koncession og om stadfæstelse af selskabets vedtægter samt anmeldelse til forsikringsregisteret skal indsendes til forsikringstilsynet senest 6 måneder efter stiftelsesoverenskomstens dato. Overskrides denne frist, bortfalder de ved tegningen af selskabskapitalen påtagne forpligtelser, jfr. i øvrigt § 20, stk. 1. Registrering kan herefter ikke finde sted. Forsikringstilsynet kan dog under særlige omstændigheder foretage registrering, selvom fristen er overskredet.

§ 22. Med den i § 21 nævnte anmeldelse om stiftelse af et forsikringselskab skal følge:

- 1) ansøgning om koncession og om stadfæstelse af selskabets vedtægter;
- 2) stiftelsesoverenskomsten og andre i anledning af stiftelsen oprettede dokumenter i original eller af bestyrelsen bekræftet genpart;
- 3) bekræftet udskrift af den på den konstituerende generalforsamling førte forhandlingsprotokol;
- 4) bevis for, at stifterne opfylder de i § 11, bestyrelsesmedlemmer og direktører de i § 78 og revisorer de i § 166 nævnte betingelser.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde:

- 1) de i henhold til § 15, stk. 1, nr. 1-3, 5, 9 samt 11-17 og stk. 2, nr. 1, trufne vedtægtsbestemmelser;
- 2) omfanget af den ansøgte koncession;
- 3) den tegnede selskabskapitals størrelse og på hvilken måde indbetalingen er sket;
- 4) fulde navn, stilling og bopæl for selskabets stiftere, bestyrelsesmedlemmer, direktører, prokurister, revisorer og eventuelle suppleanter for bestyrelsesmedlemmer og revisorer.

F. t. 1. om forsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Anmeldelsen skal underskrives af alle bestyrelsesmedlemmer, hvis underskrifter skal bekræftes af en notar, en advokat eller 2 vitterlighedsvidner.

Stk. 4. De personer, der har ret til at tegne selskabet, skal på anmeldelsen egenhændigt angive, hvorledes de vil underskrive.

Stk. 5. Et forsikringselskab skal indsende meddelelse til forsikringstilsynet om selskabets adresse, herunder en eventuel særskilt postadresse, samt senere ændringer heri.

§ 23. Ansøgning om koncession skal indeholde en af selskabet udarbejdet driftsplan for den virksomhed, som selskabet agter at drive. Handelsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Stk. 2. En koncession skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet må udøve. Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser om koncessionens indhold i øvrigt.

Stk. 3. Har forsikringstilsynet ikke inden 6 måneder efter modtagelsen af en ansøgning om koncession afgivet udtalelse om ansøgningen, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

§ 24. For så vidt angår livsforsikring, skal ansøgning om godkendelse af selskabets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. indsendes til forsikringstilsynet og være ledsaget af:

1) selskabets almindelige forsikringsbetingelser med angivelse af, i hvilket omfang disse optages i selskabets policer;

2) angivelse af grundlaget for beregningen af forsikringspræmierne og præmiereserven;

3) angivelse af de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende;

4) angivelse af det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring skal kunne overtage på enkelt risiko;

5) formularer til de erklæringer, som skal afgives af den undersøgende læge og af den forsikringsøgende selv angående dennes helbredstilstand;

6) angivelse af regler for beregning af tilbagekøbsværdier og fripolicer samt regler for ydelse af lån mod pant i selskabets egne forsikringer;

7) angivelse af de regler, efter hvilke selskabet kan overtage genforsikring;

8) angivelse af regler for beregning og fordeling af overskud til forsikringstagerne;

9) oplysning om, hvorvidt selskabet agter at drive livsforsikringsvirksomhed i udlandet, samt angivelse af de beregningsgrundlag og forsikringsbetingelser, som skal anvendes for den udenlandske forsikringsvirksomhed.

§ 25. Koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed kan ikke gives, før forsikringstilsynet har godkendt selskabets almindelige forsikringsbetingelser og dets tekniske grundlag m. v. Det skal herved påses, at beregningsgrundlaget er betryggende såvel i sin helhed som inden for de enkelte beregningselementer, såsom den dødelighed, den invaliditetssandsynlighed, den rentefod og de tillæg til nettopræmierne, der er lagt til grund for beregningerne.

§ 26. Selskabskapitalen skal indbetales kontant. Forsikringstilsynet kan dog tillade, at indbetaling sker på anden måde; i så fald finder bestemmelserne herom i lov om aktieselskaber, herunder reglerne om vurderingsmænd og vurderingsberetninger, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Efter selskabets registrering kan tegning af selskabskapital kun finde sted under iagttagelse af reglerne om forhøjelse af selskabskapitalen.

§ 27. Et selskab, der ikke er registreret, kan ikke som sådant erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. Det kan heller ikke være part i retssager bortset fra søgsmål til indkrævning af tegnet aktie- eller garantikapital og andre søgsmål vedrørende tegningen.

Stk. 2. Tegnes der uanset bestemmelsen i § 7, stk. 2, 1. pkt., forsikringer, forinden registrering har fundet sted, hæfter de, der på selskabets vegne har tegnet forsikringerne eller har medansvar herfor, solidarisk. Anerkender selskabet forpligtelserne i løbet af 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at forsikringstagerens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forinden selskabets anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for forsikringstageren.

Stk. 3. Indtegnning af et medlem i et gensidigt selskab i overensstemmelse med § 7, stk.

2, 2. pkt., er kun bindende, såfremt selskabet anmeldes til forsikringsregisteret inden et år efter indtegningen. Nægtes registrering, bortfalder aftalen.

Stk. 4. For andre forpligtelser, der før registreringen indgås på selskabets vegne, hæfter de, som har indgået forpligtelsen eller har medansvar herfor, solidarisk. Ved registreringen overtager selskabet de forpligtelser, som følger af stiftelsesoverenskomsten, eller som er pådraget selskabet efter den konstituerende generalforsamling.

Stk. 5. Er der før selskabets registrering truffet en af stk. 4 omfattet aftale, og var medkontrahenten vidende om, at selskabet ikke var registreret, kan medkontrahenten, medmindre andet er aftalt, hæve aftalen, såfremt anmeldelse til registrering ikke er foretaget inden udløbet af den i § 21 fastsatte frist, eller registrering nægtes. Var medkontrahenten uvidende om, at selskabet ikke var registreret, kan han hæve aftalen, så længe selskabet ikke er registreret.

§ 28. Sker der ændring i forhold, hvorom anmeldelse er sket til forsikringsregisteret, skal anmeldelse herom foretages til dette, ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse.

Stk. 2. Beslutning om ændring i selskabets vedtægter har ikke gyldighed, før ændringen er stadfæstet af forsikringstilsynet.

Stk. 3. Beslutter et selskab at udøve en virksomhed, der ikke omfattes af dets koncession, har beslutningen ikke gyldighed, før forsikringstilsynet har givet den nødvendige koncession.

Stk. 4. Anmeldelse til forsikringsregisteret som nævnt i stk. 1 og ansøgning om stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringstilsynet inden en måned. Inden en måned efter, at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.

Stk. 5. Ændringer i de godkendte forsikringsbetingelser for bygningsbrandforsikring eller i de almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikring og i selskabets tekniske grundlag m. v. har ikke gyldighed, før godkendelse er meddelt i overensstemmelse med § 8, stk. 3, eller § 25.

Kapitel 3.

Kapitalgrundlaget i forsikringsaktieselskaber.

§ 29. Forsikringsaktieselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en basiskapital. Den nødvendige størrelse af basiskapitalen bestemmes ved beregning af selskabets solvensmargen.

Stk. 2. Solvensmargenen beregnes på grundlag af arten og omfanget af virksomheden, dog således at der fastsættes et mindstebeløb alene efter arten af virksomheden. Handelsministeren kan ved generelle forskrifter fastsætte et lavere mindstebeløb for grupper af selskaber, for hvilke særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om, hvorledes solvensmargenen beregnes, og om, i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver kan medregnes til basiskapitalen, samt om forsikringstilsynets beføjelser til i forbindelse med bedømmelsen af selskabets regnskab at tillade, at andre forhold tages i betragtning ved afgørelsen af, om selskabets basiskapital er tilstrækkelig.

Stk. 4. Uanset basiskapitalens størrelse skal aktiekapitalen mindst udgøre det i lov om aktieselskaber fastsatte beløb.

Stk. 5. Det påhviler selskabet at beregne størrelsen af den nødvendige aktiekapital og anden basiskapital. Denne beregning indgår i driftsplanen, jfr. § 23.

Stk. 6. Sker der ændringer i selskabets forhold, som gør, at det må befrygtes, at basiskapitalen ved regnskabsårets slutning ikke vil modsvare den beregnede solvensmargen, finder reglerne i §§ 226–228 anvendelse.

§ 30. I forsikringsaktieselskaber skal aktier tegnet ved stiftelsen være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

§ 31. Et forsikringsaktieselskab skal have en i aktier fordelt aktiekapital. Aktiernes antal skal være mindst 3.

§ 32. Beslutning om nedsættelse af aktiekapitalen kan kun træffes af generalforsamlingen, bortset fra kapitalnedsættelse ved amortisation efter § 34.

Stk. 2. Indkaldelsen til generalforsamlingen skal angive, hvilke af de i § 33, stk. 2, nævnte formål nedsættelsen tjener og fremgangsmåden for gennemførelsen af nedsættelsen.

Stk. 3. Beslutningen om kapitalnedsættelsen skal anmeldes efter reglerne i § 28. Indgives anmeldelsen ikke rettidigt, mister beslutningen sin gyldighed.

§ 33. Forslag om kapitalnedsættelse skal fremlægges til eftersyn for aktionærene og tilsendes disse efter de herom i lov om aktieselskaber, § 73, stk. 4, jfr. denne lovs § 92, indeholdte regler samt fremlægges på generalforsamlingen. Såfremt årsregnskabet for sidste regnskabsår ikke skal behandles på samme generalforsamling, skal også følgende dokumenter fremlægges:

1) Afskrift af det seneste årsregnskab med påtegning om generalforsamlingens beslutning vedrørende det foreliggende regnskabsmæssige overskud eller tab samt afskrift af revisionsberetningen for det år, årsregnskabet vedrører.

2) En beretning fra bestyrelsen, som i den udstrækning det ikke på grund af særlige omstændigheder kan skade selskabet, skal oplyse om begivenheder af væsentlig betydning for selskabets stilling, som er indtruffet efter årsberetningens afgivelse.

3) En udtalelse fra revisorerne om bestyrelsens beretning.

Stk. 2. Beslutningen skal angive det beløb, hvormed aktiekapitalen nedsættes (nedsættelsesbeløbet), samt oplyse, til hvilket af følgende formål beløbet skal anvendes:

1) Dækning af underskud.

2) Udbetaling til aktionærene.

3) Afskrivning på aktionærernes indbetalingspligt, jfr. § 241, stk. 1.

4) Henlæggelse til en særlig fond, der kun kan anvendes efter beslutning af generalforsamlingen.

Stk. 3. Generalforsamlingen kan kun træffe beslutning om anvendelse af nedsættelsesbeløbet til de i stk. 2, nr. 2-4, angivne formål, såfremt bestyrelsen stiller eller godkender forslag herom.

Stk. 4. Skal udbetaling af selskabets midler ske med et højere beløb end nedsættelsesbeløbet, skal dette oplyses i beslutningen såvel som i proklamaet i henhold til stk. 5 med angivelse af det overskydende beløb.

Stk. 5. Skal nedsættelsesbeløbet helt eller delvis anvendes til de i stk. 2, nr. 2-4, nævnte formål, skal selskabets kreditorer, medmindre aktiekapitalen samtidig forhøjes ved tegning af et tilsvarende beløb, ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst 3 måneder opfordres til at anmelde deres krav. Så længe anmeldte, forfaldne krav ikke er fyldestgjort, og der ikke på forlangende er stillet betryggende sikkerhed for uforfaldne eller omtvistede krav, må kapitalnedsættelsen ikke gennemføres. Forsikringstilsynet afgør på en af parternes begæring, om en tilbudt sikkerhed må anses for betryggende.

Stk. 6. Beslutningen om kapitalnedsættelsen skal godkendes af forsikringstilsynet i de i stk. 2, nr. 2-4, nævnte tilfælde.

Stk. 7. Er anmeldelse om gennemførelse af aktiekapitalens nedsættelse ikke indgivet inden et år efter beslutningens registrering, mister beslutningen sin gyldighed, og den i henhold til § 32, stk. 3 skete anmeldelse slettes af forsikringsregisteret.

§ 34. I selskabets vedtægter kan optages bestemmelser om nedsættelse af aktiekapitalen ved indløsning af aktier efter bestemte regler (amortisation). Amortisation kan besluttes af bestyrelsen, såfremt beslutningen angår aktier, som er tegnet, efter at forbeholdet er optaget i vedtægterne. Bestyrelsen skal enten selv vedtage eller stille forslag til generalforsamlingen om de nødvendige vedtægtsændringer.

Stk. 2. Kapitalnedsættelsen kan finde sted uden proklama i henhold til § 33, stk. 5, såfremt:

1) nedsættelsen sker ved annullation af fuldt indbetalte aktier;

2) aktierne enten er erhvervet uden vederlag eller for et vederlag, der ikke overstiger selskabets frie egenkapital; og

3) et beløb svarende til de annullerede aktiers pålydende værdi henlægges til en særlig fond, jfr. § 33, stk. 2, nr. 4.

§ 35. Anvendes nedsættelsesbeløbet til dækning af underskud, skal det samtidig anmeldes, at kapitalnedsættelsen er gennemført. I et tidsrum af 3 år regnet fra registreringen må der da ikke træffes beslutning om udbetaling af et højere samlet udbytte end 6 pct. årlig, medmindre aktiekapitalen igen er for-

højet med et beløb, der modsvarer nedsettelsesbeløbet, eller reglerne i § 33, stk. 5 og 7, er iagttaget.

§ 36. Beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen ved tegning af nye aktier eller ved overførsel af selskabets reserver til aktiekapital (fondsaktieemission) træffes af generalforsamlingen, jfr. dog § 48.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 33, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på beslutningen om kapitalforhøjelse.

Stk. 3. Indkaldelsen til generalforsamlingen skal indeholde oplysning om den fortegningsret, som tillægges aktionærer eller andre, jfr. § 37 og § 38, samt oplysning om, hvordan de tegningsberettigede skal forholde sig, hvis de vil benytte deres fortegningsret. Gøres der afvigelse fra aktionærernes fortegningsret, skal årsagen hertil samt begrundelsen for den foreslåede tegningskurs oplyses.

§ 37. Aktionærerne har ret til forholds­mæssig tegning af de nye aktier ved forhøjelse af aktiekapitalen mod indbetaling i kon­tanter.

Stk. 2. Er der flere aktieklasser, for hvilke stemmeretten eller retten til udbytte eller ud­lodning af selskabets midler er forskellig, kan der i vedtægterne tillægges aktionærerne i disse klasser forlods ret til at tegne aktier indenfor deres egen klasse. Aktionærerne i de øvrige klasser kan først herefter udøve deres fortegningsret i henhold til stk. 1.

Stk. 3. I forbindelse med beslutning om kapitalforhøjelse kan generalforsamlingen med den i lov om aktieselskaber § 78, jfr. denne lovs § 92, foreskrevne stemmeflerhed træffe beslutning om afvigelse fra reglerne i stk. 1 og 2. Generalforsamlingen kan ikke uden samtykke af de aktionærer, hvis fortegningsret formindskes, beslutte større afvigelser fra aktionærernes fortegningsret end angivet i indkaldelsen.

§ 38. Generalforsamlingen kan, uanset § 37, stk. 1 og 2, med den i lov om aktieselskaber § 78, jfr. denne lovs § 92, foreskrevne stemmeflerhed beslutte at give fortegningsret til medarbejdere i selskabet eller dets datterselskaber, jfr. § 3. Tegningskursen for de aktier, der tilbydes medarbejderne, kan fastsættes uden iagttagelse af kravet i lov om aktie-

selskaber § 79, stk. 1, jfr. denne lovs § 92, om tiltrædelse af samtlige aktionærer.

§ 39. Såfremt det i forhøjelsesbeslutningen ikke er bestemt, at en kupon, som er tilknyttet aktiebrevet, skal benyttes ved udøvelsen af aktionærens fortegningsret eller ved udleveringen af fondsaktier, har hver aktionær ret til for hver aktie at få et af selskabet udstedt bevis, der angiver, hvor mange beviser der kræves ved tegning af en ny aktie (tegningsretsbevis) eller for udlevering af en ny aktie ved fondsaktieemission (delbevis).

§ 40. Beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen ved tegning af nye aktier skal angive:

1) det mindste beløb og det højeste beløb, hvormed aktiekapitalen skal kunne forhøjes;

2) den aktieklasse, hvortil de nye aktier skal høre, dersom der er eller skal være forskellige aktieklasser;

3) den fortegningsret, der tilkommer aktionærer eller andre, samt eventuelle indskrænkninger i de nye aktionærers fortegningsret ved fremtidige forhøjelser, jfr. § 37;

4) tegningsfristen samt den frist på mindst 14 dage, inden for hvilken aktionærerne skal gøre brug af fortegningsretten. Denne frist regnes fra tidspunktet for den i § 43, stk. 2, nævnte bekendtgørelse i Statstidende eller afsendelse af skriftlig meddelelse til aktionærerne;

5) fristen for aktiernes indbetaling samt i de tilfælde, hvor fordelingen ikke er overladt til bestyrelsen, de regler, efter hvilke fordeling ved overtegning skal ske af de aktier, som ikke er tegnet på grundlag af fortegningsret;

6) aktiernes nominelle størrelse og tegningskursen;

7) hvorvidt de nye aktier skal lyde på, at de ikke er omsætningspapirer;

8) hvorvidt de nye aktier skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehaver;

9) størstebeløbet af de med kapitalforhøjelsen forbundne omkostninger. Disse omkostninger må – bortset fra offentlige afgifter – ikke uden forsikringstilsynets tilladelse overstige 5 pct. af den nytegnede kapital.

Stk. 2. Der må ikke tillægges bestyrelsesmedlemmer eller direktører garantiprovision eller andet vederlag i anledning af forhøjelsen.

Stk. 3. Skal der gælde indskrænkninger i de nye aktiers omsættelighed, eller skal de nye aktionærer være forpligtede til at lade deres aktier indløse, skal forhøjelsesbeslutningen indeholde oplysning herom.

Stk. 4. De nye aktier giver ret til udbytte og andre rettigheder i selskabet fra tidspunktet for kapitalforhøjelsens registrering, medmindre andet er bestemt i forhøjelsesbeslutningen. Rettighederne indtræder dog senest et år efter registreringen.

§ 41. Skal nye aktier kunne indbetales i andre værdier end kontanter, jfr. § 47, stk. 2, skal bestemmelserne herom angives i forhøjelsesbeslutningen. Reglerne i lov om aktieselskaber om forhøjelse af aktiekapitalen med andre værdier end kontanter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på kapitalforhøjelser i forbindelse med fusion i henhold til § 150, stk. 1, og § 151.

§ 42. En meddelelse om beslutningen om kapitalforhøjelsen, der er underskrevet af bestyrelsen, og som indeholder de i § 40, stk. 1, 3 og 4, angivne oplysninger, skal indsendes til forsikringstilsynet, og bestyrelsen skal i Statstidende bekendtgøre, at der er truffet beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen, samt at meddelelse herom er indsendt til forsikringstilsynet og fremlagt til eftersyn dér.

§ 43. Tegning af nye aktier skal ske på tegningslister, der underskrives af bestyrelsen, eller på genparter deraf. Tegningslisten skal indeholde generalforsamlingens beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen. Ved tegningen skal vedtægterne og de i § 33, stk. 1, nævnte dokumenter fremlægges. Omfattes aktietegningen af bestemmelserne i § 41, skal dokumenter, der udfærdiges i medfør af disse bestemmelser tillige fremlægges ved tegningen.

Stk. 2. Ved bekendtgørelse i Statstidende skal aktionærerne have underretning om tegningslistens fremlæggelse samt om den frist, inden for hvilken fortegningsretten skal udøves. Lyder samtlige aktier i selskabet på navn, kan skriftlig underretning til de enkelte aktionærer træde i stedet for bekendtgørelsen i Statstidende.

Stk. 3. Tegning af nye aktier kan dog ske i generalforsamlingsprotokollen, hvis samtlige aktionærer og de efter generalforsamlingsbeslutningen tegningsberettigede er til stede på generalforsamlingen, og alle aktier tegnes på denne måde.

§ 44. Er tegning ikke sket i overensstemmelse med reglerne i § 43, eller hvis tegning er sket under forbehold, finder bestemmelserne i § 16 tilsvarende anvendelse.

§ 45. Er det fastsatte mindstebeløb for kapitalforhøjelsen ikke tegnet inden for den i tegningslisten fastsatte frist, er beslutningen om kapitalforhøjelsen og om vedtægtsændringer, som forudsætter denne forhøjelse, bortfaldet. Det, som er indbetalt på aktierne, skal i så fald straks betales tilbage.

§ 46. Kapitalforhøjelsen skal anmeldes efter reglerne i § 28. Som bilag til anmeldelsen til forsikringsregisteret skal følge en genpart af den benyttede tegningslistes tekst.

Stk. 2. De i anledning af forhøjelsen oprettede dokumenter skal i original eller bekræftet genpart indsendes til forsikringstilsynet.

§ 47. Anmeldelse om kapitalforhøjelsen kan ikke optages i forsikringsregisteret, forinden den forhøjede aktiekapital er fuldt indbetalt. Er anmeldelse om kapitalforhøjelsen ikke indgivet inden 6 måneder efter forhøjelsesbeslutningen, eller nægtes registrering, finder reglerne i § 45 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kapitalforhøjelsen skal, medmindre forsikringstilsynet tillader andet, indbetales kontant.

§ 48. Ved bestemmelse i vedtægterne kan bestyrelsen bemyndiges til at forhøje aktiekapitalen ved tegning af nye aktier mod indskud i kontanter eller andre værdier, jfr. dog § 47, stk. 2. Denne bemyndigelse kan gives for en periode på indtil 5 år, og kan forlænges i en eller flere perioder på indtil 5 år ad gangen.

Stk. 2. Vedtægterne skal angive datoen for den i stk. 1 nævnte periodes ophør, det højeste beløb, hvormed bestyrelsen skal kunne forhøje aktiekapitalen, samt i øvrigt indeholde bestemmelse om de i § 40, stk. 1, nr. 2, 3, 7 og 8, samt stk. 3, nævnte forhold. Skal for-

højelsen helt eller delvis kunne ske på anden måde end ved kontant indbetaling, skal dette angives i vedtægterne.

§ 49. Bestyrelsen kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en nødvendig følge af kapitalforhøjelse i henhold til § 48.

Stk. 2. De aktionærer, der har fortegningsret, skal straks efter bestyrelsens beslutning om kapitalforhøjelsen underrettes herom efter de for indkaldelse af generalforsamling gældende regler med oplysning om, hvorledes de skal forholde sig, hvis de vil benytte deres fortegningsret.

Stk. 3. Tegningslisten skal indeholde oplysning om bemyndigelsen i vedtægterne, jfr. § 48, stk. 2, samt om de af bestyrelsen truffne bestemmelser vedrørende kapitalforhøjelsens mindste og højeste beløb, fristen for tegningen, indbetalingen, aktiernes nominelle størrelse, tegningskursen og tidspunktet for aktionærrettighedernes indtræden, jfr. § 40, stk. 1, nr. 4-6 og stk. 4. Ved tegningen finder i øvrigt bestemmelserne i §§ 39, 41, 43-45 og 47 tilsvarende anvendelse.

§ 50. Ved bestemmelse i vedtægterne kan bestyrelsen bemyndiges til at forhøje aktiekapitalen med indtil 10 pct. ved tegning af nye aktier i henhold til § 38.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 48, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. pkt., og § 49, stk. 1 og 2, samt stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved tegningen finder i øvrigt bestemmelserne i § 39 og §§ 43-45 samt § 47 tilsvarende anvendelse.

(j§ 51. Fondsaktieemission kan ske ved overførsel til aktiekapitalen af sådanne beløb, som efter § 129 kan udbetales som udbytte. I andre tilfælde kan fondsaktieemission kun ske med forsikringstilsynets samtykke.

Stk. 2. Beslutningen skal angive det beløb, hvormed aktiekapitalen skal forhøjes. Bestemmelserne i § 40, stk. 1, nr. 2, nr. 3, 2. led, nr. 7 og 8, samt stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kapitalforhøjelsen kan ikke gennemføres, før beslutningen er registreret.

§ 52. Er der forløbet 5 år efter registreringen af en fondsaktieemission, og har ikke alle dertil berettigede fremsat begæring om

udlevering af deres aktier, kan bestyrelsen ved bekendtgørelse i Statstidende opfordre den eller de pågældende til inden 6 måneder at afhente aktierne. Når fristen er udløbet, uden at henvendelse er sket, kan bestyrelsen for aktionærens regning afhænde aktierne gennem en fonds børsvækslerer. I salgsprovenuet kan selskabet fradrage omkostningerne ved bekendtgørelsen og afhændelsen. Er salgsprovenuet ikke afhentet inden 5 år efter afhændelsen, tilfalder beløbet selskabet.

Kapitel 4.

Indbetaling på aktier, aktiebog m.v.

§ 53. Det beløb, som skal betales for en aktie, må ikke være lavere end aktiens pålydende.

Stk. 2. En aktietegner kan ikke uden bestyrelsens samtykke bringe fordringer på selskabet i modregning mod sin forpligtelse ifølge aktietegningen. Samtykke må ikke gives, såfremt modregningen kan skade selskabet eller dets kreditorer.

Stk. 3. Selskabets fordringer på aktieindbetalinger kan ikke afhændes eller pantsættes.

Stk. 4. Overdrages en ikke fuldt indbetalt aktie, jfr. § 241, stk. 1, hæfter erhververen, når han har anmeldt sin erhvervelse, for restindbetalingen sammen med overdrageren.

§ 54. Beløb, der ved udstedelse af aktier til overkurs opnås for aktierne ud over deres pålydende, skal, for så vidt sådanne beløb ikke anvendes til dækning af omkostninger ved selskabets stiftelse, henholdsvis ved forhøjelse af aktiekapitalen, henlægges til en fond, som ikke uden forsikringstilsynets samtykke må formindskes.

§ 55. Bestemmelserne i lov om aktieselskaber kapitel 4 om aktier, aktiebrev og aktiebog finder i øvrigt anvendelse i forsikringsaktieselskaber.

Kapitel 5.

Konvertible og udbyttegivende gældsbreve i forsikringsaktieselskaber.

§ 56. Generalforsamlingen kan træffe beslutning om optagelse af lån mod obligationer eller andre gældsbreve, der giver långiveren ret til at konvertere sin fordring til aktier

i selskabet. Sådant lån kan ikke optages med et større beløb end halvdelen af aktiekapitalen på det tidspunkt, beslutningen træffes.

Stk. 2. I generalforsamlingens beslutning i henhold til stk. 1 skal fastsættes de nærmere lånevilkår og regler for ombytningen. Endvidere skal generalforsamlingens beslutning indeholde bestemmelse om långiverens retsstilling i tilfælde af kapitalforhøjelse, kapitalnedsættelse, udstedelse af nye konvertible gældsbreve eller opløsning, herunder fusion, forinden konvertering finder sted. Med hensyn til beslutningen om optagelse af lånet og fortegningsretten finder bestemmelserne i §§ 36–39, § 40, stk. 1, nr. 1–5, og stk. 3 og 4 samt § 41, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Samtidig med den i stk. 1 nævnte beslutning skal generalforsamlingen i vedtægterne optage en bemyndigelse for bestyrelsen til at forhøje aktiekapitalen med det beløb, som ombytningen forudsætter. Bemyndigelsen skal indeholde bestemmelse om de i § 40, stk. 1, nr. 2, 7 og 8, samt stk. 3 og 4, omhandlede forhold.

Stk. 4. Hvis det beløb, der er indbetalt for et gældsbrev, er mindre end det pålydende beløb af den eller de aktier, hvormed gældsbrevet ifølge lånevilkårene skal kunne ombyttes, må ombytningen kun gennemføres, såfremt forskellen dækkes ved indbetaling eller af selskabets frie egenkapital.

§ 57. Beslutning i henhold til § 56 skal anmeldes til forsikringsregisteret efter reglerne i § 28. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om det beløb, som aktiekapitalen ved ombytning kan forhøjes med, samt om den tid, inden for hvilken ombytning kan ske.

Stk. 2. Når tiden for ombytningen er udløbet, skal bestyrelsen straks anmelde til forsikringsregisteret, hvor mange gældsbreve, der er blevet ombyttet til aktier. Er ombytningstiden længere end 12 måneder, skal bestyrelsen senest 1 måned efter udløbet af hvert regnskabsår anmelde, hvor mange gældsbreve der i årets løb er blevet ombyttet til aktier. Når registrering har fundet sted, anses aktiekapitalen forhøjet med den samlede pålydende værdi af disse aktier.

Stk. 3. Bestyrelsen kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en nødvendig følge af kapitalforhøjelsen.

§ 58. Generalforsamlingen eller efter dennes bemyndigelse bestyrelsen kan træffe beslutning om optagelse af lån mod obligationer eller andre gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvis er afhængig af det udbytte, selskabets aktier afkaster, eller af årets overskud.

Kapitel 6.

Egne aktier.

§ 59. Et forsikringsaktieselskab må ikke tegne egne aktier. Aktier tegnet af trediemand i eget navn, men for selskabets regning anses som tegnet for aktietegnerens egen regning.

Stk. 2. Stifterne eller, i tilfælde af forhøjelse af kapitalen, medlemmerne af selskabets bestyrelse og direktion indestår for indbetalingen af aktier, der er tegnet i strid med stk. 1. Dette gælder dog ikke den, der godtgør, at han hverken indså eller burde have indset, at aktietegningen var ulovlig.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på et datterselskabs tegning af aktier i moderselskabet. For indbetalingen af aktier, tegnet i strid med 1. pkt., indestår moderselskabets bestyrelse og direktion i overensstemmelse med stk. 2.

§ 60. Et forsikringsaktieselskab må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne aktier.

Stk. 2. Forsikringstilsynet kan tillade et forsikringsaktieselskab at erhverve egne aktier, såfremt den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet ikke overstiger eller som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. af aktiekapitalen. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af trediemand i eget navn, men for selskabets regning.

Stk. 3. Erhvervelse af aktier i henhold til stk. 2 kan kun finde sted i henhold til en af generalforsamlingen givne bemyndigelse til bestyrelsen. Bemyndigelsen kan kun gives for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 18 måneder.

Stk. 4. Bemyndigelsen skal angive den største pålydende værdi af aktier, som selskabet må erhverve og det mindste og højeste beløb, som selskabet må yde som vederlag for aktierne.

Stk. 5. Erhvervelsen kan kun finde sted i det omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital.

Stk. 6. Erhvervelsen må kun omfatte aktier, der er fuldt indbetalt.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 1–6 finder tilsvarende anvendelse på et datterselskabs erhvervelse til eje eller pant af moderselskabets aktier mod vederlag.

§ 61. Bestemmelserne i § 60 er ikke til hinder for, at et forsikringsaktieselskab erhverver egne aktier:

1) som led i en nedsættelse af aktiekapitalen i overensstemmelse med lovens §§ 32–35;

2) som led i overtagelse af formueværdier ved fusion eller på anden måde;

3) til opfyldelse af en indløsningspligt, som påhviler selskabet efter § 152 og i lov om aktieselskaber § 172, jfr. denne lovs § 92, eller af en anden lovbestemt pligt;

4) ved køb på tvangsauktion af fuldt indbetalte aktier til fyldestgørelse af en selskabets tilkommende fordring.

§ 62. Et forsikringsaktieselskab må kun erhverve egne aktier uden vederlag, såfremt disse er fuldt indbetalt.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på et datterselskabs erhvervelse uden vederlag af aktier i moderselskabet.

§ 63. Aktier, som er erhvervet i henhold til § 61, nr. 2–4, eller som er erhvervet uden vederlag, skal afhændes, så snart det kan ske uden skade for selskabet og senest 3 år efter erhvervelsen, jfr. dog § 60, stk. 2.

Stk. 2. Er afhændelsen ikke sket inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, skal aktierne annulleres i forbindelse med en tilsvarende nedsættelse af aktiekapitalen.

§ 64. Aktier, der er erhvervet i strid med bestemmelserne i §§ 60–62, skal afhændes snarest muligt, dog senest 6 måneder efter erhvervelsen.

Stk. 2. Såfremt afhændelsen ikke er sket inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, skal aktierne annulleres i forbindelse med en tilsvarende nedsættelse af aktiekapitalen.

Kapitel 7.

Kapitalgrundlaget i gensidige forsikringsselskaber.

§ 65. Gensidige forsikringsselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en garantikapital eller anden basiskapital.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 29, stk. 1–3 og 5–6 om basiskapital og om beregning af solvensmargen finder med de undtagelser, der følger af nedennævnte stk. 3–5, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 3. Solvensmargenens mindstebeløb udgør for gensidige selskaber tre fjerdedele af det i medfør af § 29, stk. 2, fastsatte mindstebeløb.

Stk. 4. Er selskabets præmier variable i henhold til de indgåede forsikringsaftaler, således at præmien efterfølgende kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb, kan tillægspræmie, som kunne have været afkrævet forsikringstagerne i løbet af et regnskabsår, medregnes til basiskapitalen ved regnskabsårets udløb. Beløbet kan, medmindre adgangen til opkrævning af tillægspræmier er ubegrænset, dog ikke udgøre mere end halvdelen af forskellen mellem de tillægspræmier, som højest kunne være opkrævet, og de faktisk opkrævede tillægspræmier. Det beløb, som på grundlag af en adgang til at opkræve tillægspræmier medregnes til basiskapitalen, må ikke udgøre mere end halvdelen af solvensmargenen.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 gælder ikke for livsforsikring.

§ 66. I gensidige forsikringsselskaber skal garantikapitalen være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

§ 67. Garantikapitalen må ikke nedsættes uden samtykke fra forsikringstilsynet.

Stk. 2. Garantikapitalen kan tilbagebetales i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler. Stadfæstelse af vedtægtsbestemmelser herom kan gøres afhængig af, at det fastsættes, at der sker tilsvarende henlæggelse til en grundfond eller en anden fond, som ikke uden forsikringstilsynets tilladelse må formindskes.

Stk. 3. Træffes der beslutning om forhøjelse af garantikapitalen, finder bestemmelserne i §§ 36–50 tilsvarende anvendelse.

§ 68. Garantikapitalen kan forrentes i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler, jfr. dog herved §§ 127 og 129.

Kapitel 8.

Gensidige forsikringsselskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser.

§ 69. Medlemmer af et gensidigt forsikringsselskab er selskabets forsikringstagere og kun disse.

Stk. 2. Medlemmerne hæfter for selskabets forpligtelser i det omfang, vedtægterne fastsætter.

Stk. 3. Medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser kan kun gøres gældende af selskabet.

Stk. 4. Selskabets krav mod medlemmer til opfyldelse af hæftelsen for selskabets forpligtelser kan ikke overdrages eller pantsættes.

§ 70. Bliver et forsikringsselskab forsikringstager i et gensidigt selskab ved genforsikring, kan det med hjemmel i vedtægterne aftales, at det skal være fritaget for medlemsansvar. Det samlede beløb af sådanne genforsikringer for egen regning må dog for livsforsikringer ikke overstige 10 pct. af det overtagende selskabs samlede forsikringssum. For livrenteforsikring skal ved denne beregning forsikringssummen regnes lig 10 gange det årlige rentebeløb. For skadesforsikring må præmien af sådanne genforsikringer ikke uden forsikringstilsynets tilladelse overstige 10 pct. af selskabets samlede præmieindtægt.

Kapitel 9.

Indbetaling af garantiandele m.v.

§ 71. Bestemmelserne i §§ 53 og 54 finder tilsvarende anvendelse på garantiandele i gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskab må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne garantiandele.

§ 72. I gensidige forsikringsselskaber skal der føres en bog over garantiandelene.

Stk. 2. Garantiandelene skal noteres i bogen med angivelse af garantens navn, stilling og bopæl.

Stk. 3. Om noteringen skal selskabet give garantiandelen påtegning.

Kapitel 10.

Forsikringsselskabers ledelse.

§ 73. Et forsikringsselskab skal have en bestyrelse bestående af mindst 3 medlemmer.

Stk. 2. Bestyrelsen vælges af generalforsamlingen, medmindre valget efter vedtægterne skal foretages af repræsentantskabet, jfr. § 86. I forsikringsselskaber, der de sidste 3 år har beskæftiget gennemsnitligt mindst 50 arbejdstagere, har disse ret til ud over de i stk. 1 nævnte bestyrelsesmedlemmer i overensstemmelse med § 74 at vælge 2 medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse blandt selskabets arbejdstagere. I andre forsikringsselskaber kan vedtægterne tillægge arbejdstagerne tilsvarende ret. Vedtægterne kan tillægge arbejdstagerne ret til at vælge flere end 2 medlemmer og kan tillægge offentlige myndigheder eller andre ret til at udpege et eller flere medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 3. Har selskaberne i en koncern i de sidste 3 år gennemsnitligt beskæftiget i alt mindst 50 arbejdstagere, har disse ret til blandt koncernens arbejdstagere at vælge 2 medlemmer af bestyrelsen i moderselskabet og suppleanter for disse (koncernrepræsentation). Bestemmelserne i stk. 2, 3.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Koncernrepræsentanterne træder i stedet for eventuelle medlemmer og suppleanter valgt af arbejdstagerne i moderselskabet i henhold til stk. 2, 2.-4. pkt., og vælges i overensstemmelse med § 74, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Har moderselskabets arbejdstagere, forinden der er truffet beslutning om koncernrepræsentation i henhold til stk. 3, valgt medlemmer og suppleanter til moderselskabets bestyrelse, kan valg af koncernrepræsentanter først afholdes i forbindelse med udlobet af de valgte medlemmers og suppleanters valgperiode.

Stk. 5. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal vælges af generalforsamlingen, jfr. dog § 86, stk. 3, 3. pkt.

Stk. 6. De bestyrelsesmedlemmer, der vælges af arbejdstagerne i medfør af stk. 2, 2.-4. pkt., og stk. 3, udpeges for 2 år ad gangen blandt de arbejdstagere, der i hele det sidste år for valget har været ansat i selskabet eller, for koncerners vedkommende, inden for samme koncern. De øvrige bestyrelsesmedlemmers hverv gælder for den tid, der er

fastsat i vedtægterne. Valgperioden skal opføre ved afslutningen af en ordinær generalforsamling, senest 4 år efter valget.

Stk. 7. Lovens bestemmelser om bestyrelsesmedlemmer finder tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse.

§ 74. Beslutning om optagelse af bestyrelsesmedlemmer valgt af arbejdstagerne i henhold til § 73, stk. 2, 2.—4. pkt., og stk. 3, kræver, at mindst halvdelen af selskabets henholdsvis datterselskabernes arbejdstagere stemmer herfor. Beslutningen meddeles skriftligt bestyrelsen, der straks skal indgive anmeldelse herom til forsikringsregisteret.

Stk. 2. Bestyrelsesmedlemmer og suppleanter, der skal vælges af arbejdstagerne efter stk. 1, jfr. § 73, stk. 2, 2.—4. pkt., og stk. 3, vælges ved skriftlig og hemmelig afstemning. Hver arbejdstager kan kun stemme på én person som medlem og én som suppleant. De valgte indtræder i bestyrelsen senest en måned efter, at denne har fået skriftlig meddelelse om de pågældendes navn og bopæl. Valgene til bestyrelsen skal så vidt muligt afholdes umiddelbart inden selskabets ordinære generalforsamling.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter regler om:

- 1) hvem, der anses som arbejdstager;
- 2) beregningen af det gennemsnitlige antal arbejdstagere efter § 73, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3;
- 3) den nærmere gennemførelse af stk. 1 og 2, af § 100, stk. 2, 2.—4. pkt., og af § 73, stk. 2, 4. og 5. pkt., i lov om aktieselskaber, jfr. denne lovs § 92;
- 4) under hvilken form arbejdstagerne i selskaber, hvor der er valgt bestyrelsesmedlemmer efter § 73, stk. 2, 2. pkt., skal orienteres om selskabets forhold;
- 5) under hvilken form arbejdstagerne i koncerner, hvor der er valgt et bestyrelsesmedlem efter § 73, stk. 3, skal orienteres om koncernens forhold.

§ 75. I forsikringselskaber, der har en sådan størrelse, at medlemmer af bestyrelsen kan vælges i henhold til § 73, stk. 2, 2. pkt., udnævner handelsministeren ud over de i § 73, stk. 1, nævnte bestyrelsesmedlemmer, et medlem af bestyrelsen for 4 år ad gangen. Er det pågældende selskab en del af en koncern, udnævnes et medlem i hvert forsikrings-

skabs bestyrelse uanset antallet af arbejdstagere i det enkelte selskab. Et medlem kan dog udnævnes til at indtræde i flere af bestyrelserne for de af koncernen omfattede forsikringselskaber.

Stk. 2. Vederlaget til det af handelsministeren udnævnte bestyrelsesmedlem udredes af vedkommende forsikringselskab og fastsættes efter regler, der gives af ministeren.

Stk. 3. Forsikringselskaberne skal en gang årligt indberette til forsikringstilsynet, om de er omfattet af § 73, stk. 2, 2. pkt.

§ 76. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid udtræde af bestyrelsen. Meddelelse herom skal gives selskabets bestyrelse og, såfremt medlemmet ikke er valgt af generalforsamlingen, tillige den, som har udpeget ham. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget ham.

Stk. 2. Ophører et bestyrelsesmedlems hverv før udløbet af valgperioden, eller opfylder han ikke længere betingelserne i §§ 78 og 83 for at være bestyrelsesmedlem, og er der ingen suppleant til at indtræde i hans sted, påhviler det de øvrige bestyrelsesmedlemmer at foranledige valg af et nyt medlem for det afgående medlems resterende valgperiode. Det samme gælder, dersom et bestyrelsesmedlem, der er valgt af arbejdstagerne efter § 73, stk. 2, 2.—4. pkt., eller § 73, stk. 3, ikke længere er ansat i selskabet eller, for koncerners vedkommende, inden for samme koncern. Hører valget under generalforsamlingen, kan valg af nyt bestyrelsesmedlem dog udskydes til næste ordinære generalforsamling, hvor bestyrelsesvalg skal finde sted, såfremt bestyrelsen er beslutningsdygtig med de tilbageværende medlemmer og suppleanter.

§ 77. Til varetagelse af den daglige ledelse skal der ansættes en direktion.

Stk. 2. Bestyrelsen og direktionen forestår ledelsen af selskabets anliggender og skal sørge for en forsvarlig organisation af selskabets virksomhed. Om det indbyrdes forhold mellem bestyrelsen og direktionen gælder reglerne i stk. 3 og 4. Om bestyrelsens og direktionens adgang til at repræsentere selskabet udadtil og forpligte dette ved retshandler gælder reglerne i §§ 87—89.

Stk. 3. Direktionen varetager den daglige ledelse og skal derved følge de retningslinier og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Den daglige ledelse omfatter ikke dispositioner, der efter selskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for selskabets virksomhed. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den trufne disposition.

Stk. 4. Bestyrelsen skal påse, at bogføringen og formueforvaltningen kontrolleres på en efter selskabets forhold tilfredsstillende måde. Direktionen skal sørge for, at selskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde.

Stk. 5. Prokura kan kun meddeles af bestyrelsen. Prokurister kan kun tegne selskabet to i forening eller i forbindelse med en af de i § 87, stk. 2, nævnte personer.

§ 78. Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige personer.

Stk. 2. Direktører og mindst halvdelen af bestyrelsens medlemmer skal have bopæl her i landet, medmindre handelsministeren undtager fra dette krav.

Stk. 3. Det krav om bopæl her i landet, der er fastsat i stk. 2, anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

§ 79. Direktionen skal drage omsorg for, at selskabet råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m.v.

Stk. 2. Har selskabet koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal der til udførelse af de nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgelser ved selskabet være ansat en af forsikringstilsynet godkendt aktuar. Nægter forsikringstilsynet at godkende en af et selskab foreslået aktuar, skal det over for selskabet begrunde, hvorfor det har nægtet godkendelsen.

Stk. 3. Søger et selskab forsikringstilsynets godkendelse af en ny aktuar, skal anmodningen derom være ledsaget af en angivelse af årsagen til skiftet.

Stk. 4. Aktuaren skal påse, at selskabet overholder sit beregningsgrundlag, herunder

reglerne for tilbagekøb af forsikringer og for lån mod pant i selskabets egne forsikringer. Aktuaren har ret til af direktionen at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Forsikringstilsynet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af selskabets økonomiske stilling. Aktuaren skal omgående indberette til forsikringstilsynet om enhver tilsidesættelse af selskabets beregningsgrundlag.

§ 80. De enkelte medlemmer af et forsikringsselskabs bestyrelse og direktion skal ved deres indtræden i bestyrelsen eller direktionen give bestyrelsen meddelelse om deres aktier i selskabet og om deres aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern og senere give meddelelse om erhvervelse og afhændelse af sådanne aktier og anparter. Meddelelserne skal indføres i en særlig protokol. For koncerners vedkommende kan bestyrelsen i moderselskabet dog vælge at føre en fælles protokol for samtlige selskaber.

Stk. 2. Bestyrelsesmedlemmer og direktører må ikke udføre eller deltage i spekulationsforretninger vedrørende aktier i selskabet eller aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern.

Stk. 3. Direktører i forsikringsselskaber må ikke uden tilladelse fra forsikringstilsynet eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end det pågældende selskab eller selskaber inden for samme koncern. De kan dog eje fast ejendom samt drive og deltage i administrationen af fast ejendom, der tilhører personer, der er beslægtet med dem som anført i § 83, stk. 1, 4. pkt.

§ 81. Bestyrelsen i et moderselskab skal underrette bestyrelsen for et datterselskab, så snart et koncernforhold er etableret. Et datterselskabs bestyrelse skal give moderselskabet de oplysninger, som er nødvendige for vurderingen af koncernens stilling og resultatet af koncernens virksomhed.

§ 82. Et moderselskab skal lobende underrette datterselskabernes bestyrelser om forhold, der har interesse for koncernen som

helhed. Et datterselskabs bestyrelse skal endvidere underrettes om påtænkte beslutninger, der vil berøre datterselskabet.

§ 83. Bestyrelsen vælger selv sin formand, medmindre andet er bestemt i vedtægterne. Ved stemmelighed afgøres valg ved lodtrækning. Stillingen som formand for bestyrelsen kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller funktionær i selskabet. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal bestå af personer, der ikke er direktører eller funktionærer i selskabet eller knyttet til noget medlem af direktionen ved tjenesteforhold, ægteskab, slægts- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende eller ægtefæller til sådanne.

Stk. 2. Formanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt. Et medlem af bestyrelsen eller en direktør kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør har, selv om han ikke er medlem af bestyrelsen, ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsens møder, medmindre bestyrelsen i de enkelte tilfælde træffer anden bestemmelse.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres en protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem og en direktør, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Stk. 4. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

§ 84. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når over halvdelen af samtlige medlemmer er til stede, for så vidt der ikke efter vedtægterne stilles større krav. Beslutning må dog ikke tages, uden at så vidt muligt samtlige bestyrelsesmedlemmer har haft adgang til at deltage i sagens behandling. Har et medlem af bestyrelsen forfald, og er der valgt en suppleant, skal der gives denne adgang til at træde i medlemmets sted, så længe forfaldet varer.

Stk. 2. De i bestyrelsen behandlede anliggender afgøres, for så vidt der ikke efter vedtægterne kræves særligt stemmeflertal, ved simpelt stemmeflertal. Det kan i vedtægterne bestemmes, at formandens stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed.

§ 85. Et bestyrelsesmedlem eller en direktør må ikke deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem selskabet og ham selv eller om søgsmål mod ham selv eller om aftale mellem selskabet og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis han deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod selskabets.

Stk. 2. En direktør må ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå aftale mellem selskabet og ham selv eller aftale mellem selskabet og tredjemand, hvori han har en betydelig interesse, der kan være stridende mod selskabets.

§ 86. Vedtægterne for et forsikringsaktieselskab kan bestemme, at der foruden bestyrelsen skal være et repræsentantskab. Dette vælges af generalforsamlingen. Vedtægterne kan bestemme, at et eller flere medlemmer skal udpeges på anden måde, men flertallet af repræsentantskabets medlemmer skal dog vælges af generalforsamlingen.

Stk. 2. Repræsentantskabet skal bestå af mindst 5 medlemmer. Direktører og bestyrelsesmedlemmer må ikke være medlem af repræsentantskabet. Vedtægterne skal indeholde nærmere bestemmelse om repræsentantskabets sammensætning og medlemmernes funktionstid.

Stk. 3. Repræsentantskabet skal føre tilsyn med bestyrelsens og direktionens forvaltning af selskabets anliggender. Vedtægterne kan bestemme, at bestyrelsen så vidt muligt på forhånd skal gøre repræsentantskabet bekendt med visse nærmere angivne foranstaltninger, der ikke omfattes af den daglige ledelse. Vedtægterne kan endvidere bestemme, at valg af bestyrelse og fastsættelse af bestyrelsesmedlemmernes vederlag foretages af repræsentantskabet. Andre beføjelser kan ikke tillægges repræsentantskabet.

Stk. 4. De i §§ 76, 78, 80, 83-85, 91, 115, stk. 2, 133, 207 og 210-213 indeholdte regler om bestyrelsen og bestyrelsesmedlemmer finder tilsvarende anvendelse på repræsentantskabet og dets medlemmer.

§ 87. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil.

Stk. 2. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktionen, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, kan kun udøves af 2 i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af 2 eller flere bestemte personer i forening eller af flere end 2 i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke registreres.

§ 88. En retshandel, der er indgået på selskabets vegne af nogen, der efter § 87 har tegningsret, forpligter selskabet, medmindre:

1) de tegningsberettigede har handlet i strid med de begrænsninger i deres beføjelser, som er fastsat i denne lov, eller

2) retshandelen falder uden for selskabets formål, og selskabet godtgør, at tredjemand vidste det, eller at det ikke kunne være ham ukendt.

Stk. 2. Bekendtgørelsen af formålsbestemmelsen i selskabets vedtægter i overensstemmelse med § 223 er ikke i sig selv tilstrækkelig bevis efter stk. 1, nr. 2.

§ 89. Efter at valg eller udnævnelse af medlemmer af bestyrelse eller direktion er bekendtgjort i Statstidende i overensstemmelse med § 223, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes over for tredjemand, medmindre selskabet godtgør, at denne kendte mangelen.

§ 90. De, der efter reglerne i §§ 87–89 er bemyndiget til at repræsentere selskabet, må ikke disponere på en sådan måde, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse aktionærer, garantier eller andre en utilbørlig fordel på andre aktionærers, garanters eller selskabets bekostning. Ej heller må de efterkomme generalforsamlingsbeslutninger eller beslutninger af andre selskabsorganer, for så vidt beslutningen måtte være ugyldig som stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter.

§ 91. Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan lønnes såvel med fast vederlag som med andel i årets nettofortjeneste (tantieme), men ikke med andel i bruttoindtægten eller i bruttofortjenesten af driften. For bestyrelsesmedlemmernes vedkommende skal reglerne for tantiemens fastsættelse fremgå af vedtægterne.

Stk. 2. De samlede tantiemebeløb må ikke overstige det beløb, der er til rådighed efter, at underskud fra tidligere år er dækket, og de i denne lov påbudte henlæggelser har fundet sted.

Stk. 3. Går et forsikringselskab konkurs, skal bestyrelsesmedlemmer og direktører, selv om de har været i god tro, tilbagebetale, hvad de i de sidste 5 år før fristdagen har oppebåret som tantieme, forudsat at selskabet var insolvent, da tantiemen blev fastsat.

Stk. 4. Skafter bestyrelsesmedlemmer eller direktører gennem deltagelse i agent- eller mæglervirksomhed eller i kraft af økonomisk interesse i sådanne virksomheder sig provision eller anden indtægt af forsikringer, som selskabet overtager eller afgiver, skal meddelelse herom indsendes til forsikringstilsynet.

Kapitel 11.

Generalforsamling i forsikringsaktieselskaber.

§ 92. Bestemmelserne i lov om aktieselskaber §§ 65–69, 70–81, 169 og 172 finder anvendelse, dog at direktøren for forsikringstilsynet udøver de overregistrator ved aktieselskabsregisteret ved nævnte lovs § 72 tillagte beføjelser. Udgifter ved afholdelse af generalforsamlingen, som i medfør af denne bestemmelse indkaldes af direktøren for forsikringstilsynet, udredes forloft af tilsynet, men afholdes endeligt af selskabet.

Kapitel 12.

Generalforsamling i gensidige forsikringselskaber.

§ 93. Medlemmers og garanters ret til at træffe beslutning i selskabet udøves på generalforsamlingen. Ethvert medlem skal have mindst en stemme.

Stk. 2. Vedtægterne kan uanset stk. 1 bestemme, at generalforsamlingen består af delegerede valgt af medlemmerne og garantene eller stedfortrædere for disse.

Stk. 3. Medlemmer og garantier har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet dér, selv om de ikke er stemmeberettigede på generalforsamlingen. Vedtægterne kan bestemme, at medlemmer og garantier for at kunne møde på generalforsamlingen skal have anmeldt deres deltagelse hos selskabet en vis tid, dog højst 5 dage, før generalforsamlingen.

§ 94. De, der er stemmeberettigede på generalforsamlingen, må ikke selv, ved fuldmægtig eller som fuldmægtig for andre, deltage i afstemning på generalforsamlingen om søgsmål mod dem selv eller om deres eget ansvar over for selskabet eller om søgsmål mod andre eller om andres ansvar, for så vidt de deri har en betydeligere interesse, der kan være stridende mod selskabets. Der ses bort fra de pågældende ved afgørelse af, om det til vedtagelse fornødne antal stemmeberettigede har været repræsenteret.

§ 95. Generalforsamling skal afholdes her i landet. Den afholdes på selskabets hjemsted, medmindre vedtægterne eller generalforsamlingen bestemmer, at den skal eller kan afholdes på et andet nærmere angivet sted. Er det under særlige omstændigheder nødvendigt, kan generalforsamling afholdes andetsteds.

§ 96. Inden 6 måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. På denne skal fremlægges årsregnskab og revisionsberetning. I moderselskaber skal endvidere koncernregnskabet fremlægges.

Stk. 2. På generalforsamlingen skal afgørelse træffes om:

- 1) godkendelse af resultatopgørelse og status (balance);
- 2) anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til det godkendte regnskab;
- 3) andre spørgsmål, som efter selskabets vedtægter er henlagt til generalforsamlingen.

§ 97. Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes, når bestyrelsen eller en af revisorerne finder det hensigtsmæssigt. Ekstraordinær generalforsamling skal indkaldes inden 14 dage, når det til behandling af et bestemt angivet emne skriftligt forlanges af en tiendedel af de stemmeberettigede eller den mindre brøkdæl, som vedtægterne måtte bestemme.

§ 98. Enhver stemmeberettiget har ret til at få et bestemt emne behandlet på generalforsamlingen, såfremt han skriftligt fremsætter krav herom over for bestyrelsen i så god tid, at emnet kan optages på dagsordenen for generalforsamlingen.

§ 99. Generalforsamlinger indkaldes af bestyrelsen.

Stk. 2. Har selskabet ingen bestyrelse, eller undlader bestyrelsen at indkalde en generalforsamling, som skal afholdes efter loven, vedtægterne eller en generalforsamlingsbeslutning, indkaldes denne på forlangende af et bestyrelsesmedlem, en direktør, en revisor, eller en på generalforsamlingen stemmeberettiget af direktøren for forsikringstilsynet. En således indkaldt generalforsamling ledes af direktøren for forsikringstilsynet eller af en af ham dertil befuldmægtiget, og bestyrelsen skal udlevere ham en fortegnelse over de stemmeberettigede, generalforsamlingsprotokollen og revisionsprotokollen. Udgifterne ved generalforsamlingen udredes forlods af forsikringstilsynet, men afholdes endeligt af selskabet.

§ 100. Indkaldelse til generalforsamlinger skal foretages tidligst 4 uger og, medmindre vedtægterne forskriver en længere frist, senest 8 dage før generalforsamlingen. Udsættes generalforsamlingen til en dag, som falder mere end 4 uger senere, skal der finde indkaldelse sted til den fortsatte generalforsamling. Er en generalforsamlingsbeslutnings gyldighed i vedtægterne gjort betinget af vedtagelse på 2 generalforsamlinger, kan indkaldelse til den anden generalforsamling ikke foretages, før den første er afholdt, og det skal i indkaldelsen angives, hvilken beslutning den første generalforsamling har truffet.

Stk. 2. Indkaldelsen skal ske offentligt på selskabets hjemsted og i øvrigt i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Indkaldelsen skal ske skriftligt til de medlemmer, der har fremsat begæring herom. Meddelelse om indkaldelsen skal endvidere gives selskabets arbejdstagere, dersom disse har afgivet meddelelse til bestyrelsen efter § 74, stk. 1, 2. pkt. Meddelelse om indkaldelsen skal for moderselskabers vedkommende tillige gives concernens arbejdstagere, dersom datterselskabernes arbejdstagere har afgivet meddelelse til bestyrelsen efter § 74, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. I indkaldelsen skal angives, hvilke anliggender der skal behandles på generalforsamlingen. Såfremt forslag til vedtægtsændringer skal behandles på generalforsamlingen, skal forslagens væsentligste indhold angives i indkaldelsen.

Stk. 4. Senest 8 dage før generalforsamlingen skal dagsordenen og de fuldstændige forslag samt for den ordinære generalforsamlings vedkommende tillige årsregnskab og revisionsberetning – og i moderselskaber tillige koncernregnskabet – fremlægges til eftersyn for medlemmer og garantier på selskabets kontor.

§ 101. Sager, der ikke er sat på dagsordenen, kan kun afgøres af generalforsamlingen, hvis alle stemmeberettigede samtykker. Dog kan den ordinære generalforsamling altid afgøre sager, som efter vedtægterne skal behandles på en sådan generalforsamling, ligesom det kan besluttes at indkalde en ekstraordinær generalforsamling til behandling af et bestemt emne.

§ 102. Generalforsamlingen ledes af en dirigent, der, medmindre vedtægterne bestemmer andet, vælges af generalforsamlingen.

Stk. 2. Over forhandlingerne på generalforsamlingen skal der føres en protokol, der underskrives af dirigenten.

Stk. 3. Senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse skal generalforsamlingsprotokollen eller en bekræftet udskrift af denne være tilgængelig for medlemmer og garantier på selskabets kontor.

§ 103. Bestyrelsen og direktionen skal, når det forlanges af et medlem eller en garant, uanset om de er stemmeberettigede, eller af en delegeret, og det efter bestyrelsens skøn kan ske uden væsentlig skade for selskabet, meddele til rådighed stående oplysninger på generalforsamlingen om alle forhold, som er af betydning for bedømmelsen af årsregnskabet og selskabets stilling i øvrigt eller for spørgsmål; hvorom beslutning skal træffes på generalforsamlingen. Oplysningspligten gælder også selskabets forhold til andre selskaber i samme koncern.

Stk. 2. Hvis besvarelsen kræver oplysninger, som ikke er tilgængelige på generalforsamlingen, skal oplysningerne inden 14 dage derefter skriftligt fremlægges hos selskabet for medlemmerne, garantierne og delegerede, ligesom de skal tilstilles de medlemmer, garantier eller delegerede, der har fremsat begæring herom.

§ 104. På generalforsamlingen afgøres alle anliggender ved simpelt stemmeflertal, hvis ikke denne lov eller vedtægterne bestemmer andet. Står stemmerne lige, skal valg afgøres ved lodtrækning, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

§ 105. Beslutning om ændring af vedtægterne træffes på generalforsamlingen, jfr. dog § 67. Beslutningen er kun gyldig, såfremt den tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde.

Stk. 2. Væsentlige ændringer i et selskabs formål kan, medmindre andet er bestemt i vedtægterne, kun vedtages, når der opnås tilslutning hertil fra tre fjerdedele af garantierne og tre fjerdedele af medlemmerne eller, hvis generalforsamlingen består af delegerede, da fra tre fjerdedele af disse. Meddelelse til garantierne om sådanne ændringer skal gives inden 8 dage efter beslutningen på generalforsamlingen. Garantier, der modsætter sig sådanne ændringer, kan, når de inden 1 måned efter generalforsamlingen fremsætter begæring derom, forlange, at de andre garantier skal overtage deres garantiandele.

§ 106. Søgsmål i anledning af en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, kan anlægges af en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Stk. 2. Sag skal være anlagt inden 3 måneder efter beslutningen. Ellers anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse,

1) når beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige stemmeberettigedes samtykke;

2) når der ifølge selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse medlemmer, garantier eller stemmeberettigede, og sådant samtykke ikke er givet;

3) når indkaldelse til generalforsamlingen ikke er sket, eller de for selskabet gældende regler for indkaldelse væsentlig er tilsidesat;

4) når den, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog inden 2 år efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen, og retten på grund

heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at en anvendelse af bestemmelserne i stk. 2 ville føre til åbenbar ubillighed.

Stk. 4. Finder retten, at generalforsamlingsbeslutningen omfattes af bestemmelsen i stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af generalforsamlingsbeslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand derpå, og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har gyldighed for samtlige medlemmer og garantanter.

Kapitel 13.

Årsregnskab og koncernregnskab m.v.

§ 107. For hvert regnskabsår udarbejdes årsregnskab og i moderselskaber tillige et koncernregnskab. Årsregnskabet består af status (balance), resultatopgørelse og årsberetning.

Stk. 2. Selskaber, der foruden livsforsikringsvirksomhed driver anden forsikringsvirksomhed, skal udarbejde særskilt årsregnskab for livsforsikringsvirksomheden, med mindre forsikringstilsynet i forbindelse med udstedelse af koncessionen træffer anden beslutning.

Stk. 3. Årsregnskabet og koncernregnskabet skal underskrives af bestyrelsen og direktionen. Mener et bestyrelsesmedlem eller en direktør, at årsregnskabet ikke bør godkendes, eller har han andre indvendinger mod dette, som han ønsker at gøre aktionærerne bekendt med, skal det fremgå af påtegningen på regnskabet, og en redegørelse herfor gives i årsberetningen.

§ 108. Regnskabsåret skal omfatte 12 måneder. Dog kan et selskabs første regnskabsperiode – og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode – omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst 18 måneder.

Stk. 2. Selskaber, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre forsikringstilsynet tillader andet.

§ 109. Årsregnskabet skal opgøres således, som god regnskabskik tilsiger såvel med hensyn til vurderingen af posterne i status som vedrørende regnskabets specifikation, opstilling og posternes benævnelse. Ved an-

vendelsen af bestemmelserne i §§ 113, 114, 116 og 117, nr. 1-5 og 7-15, ligestilles andele i andre selskaber end aktieselskaber med aktier, der ejes af selskabet. For hvert enkelt beløb i status og resultatopgørelse skal så vidt muligt anføres det tilsvarende beløb for det nærmest forudgående år.

Stk. 2. Årsregnskabet skal offentliggøres i overensstemmelse med vedtægternes regler herom. Det offentliggjorte regnskab skal indeholde underskrifter af selskabets bestyrelse og direktion samt revisionens underskrift med bemærkninger til regnskabet.

§ 110. I årsregnskabet for livsforsikrings-selskaber opføres obligationer af de i § 124, stk. 1, nr. 1, 2, og 4, nævnte arter samt værdipapirer, der i henhold til § 124, stk. 1, nr. 7, sidestilles med disse, efter følgende regler:

1) Er der fastsat en amortisationstid, højst til den pris, for hvilken de er erhvervet, og ikke til højere kurs end den, hvortil de udtrækkes og heller ikke over sælgerkursen på købsdagen.

2) Er der ikke fastsat nogen amortisationstid, opføres de højst til gennemsnittet af den ved regnskabsårets slutning sidst noterede køberkurs og kurserne på de tilsvarende dage i de nærmest forudgående indtil 9 år, i hvilke papirerne har været i selskabets eje, dog ikke over pari.

Stk. 2. Værdipapirer, som nævnt i stk. 1, der er udstedt under samme afdeling, serie og rentefod, opføres dog til en fælles gennemsnitskurs.

Stk. 3. Det skal af selskabets regnskab fremgå, til hvilke kurser dets værdipapirer er optaget.

§ 111. I årsregnskabet for selskaber, der driver anden virksomhed end livsforsikringsvirksomhed, opføres obligationer højst til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs. Obligationer, der er genstand for offentlig kursnotering, og som er udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner eller udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark eller af finansieringsinstitutter godkendt i henhold til § 124, stk. 1, nr. 2, eller som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse hermed, kan dog opføres til gennemsnittet af den på afslutningsdagen sidst noterede kø-

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

berkurs og kurserne på de tilsvarende dage i de nærmest forudgående indtil 4 år, i hvilke papirerne har været i selskabets eje. Såfremt værdipapirer af nævnte art er udstedt under samme afdeling, serie og rentefod, vil de kunne opføres til en fælles gennemsnitskurs. I intet tilfælde må obligationer opføres over pari.

Stk. 2. Er værdipapirer som nævnt i stk. 1, 2. pkt., opført til gennemsnitskurser, skal dette angives i årsregnskabet med oplysning om det åremål, der er lagt til grund for beregningen. Årsregnskabet skal tillige oplyse størrelsen af den samlede bogførte værdi af de pågældende værdipapirer og disses samlede markedsværdi ved regnskabsårets udgang.

§ 112. Selskaber, der driver lovpligtig ulykkesforsikring, skal i statusopgørelsen særskilt optage en reserve («rentereserven») til dækning af pensionsydelse m. v., der henhører under lovpligtig ulykkesforsikring.

Stk. 2. Værdipapirer, der skal tjene til dækning af rentereserven for lovpligtige ulykkesforsikringer, jfr. stk. 1, opføres efter de herfor fastsatte særlige regler.

§ 113. I forsikringsselskaber må aktier og konvertible obligationer, der er genstand for offentlig kursnotering, højst opføres til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs. Andre aktier og konvertible obligationer må højst opføres til en værdi beregnet på grundlag af de ved regnskabsårets slutning senest foreliggende oplysninger angående det pågældende aktieselskab.

Stk. 2. Egne aktier skal med angivelse af deres pålydende optages som aktiver uden værdi. Er aktierne lovligt erhvervet inden for de sidste 2 regnskabsår, kan de dog optages i status til højst anskaffelsessummen, men et tilsvarende beløb skal i så fald opføres som en særskilt post under den bundne egenkapital.

Stk. 3. Ved vurdering af et moderselskabs aktier i et datterselskab skal der ses bort fra værdien af de aktier, som datterselskabet måtte eje i moderselskabet.

Stk. 4. Andre værdipapirer opføres, medmindre værdien må antages at være lavere, til den pris, hvortil de er erhvervet, dog ikke over pari.

Stk. 5. Aktivposter i fremmed mønt må højst opføres til den ved regnskabsårets slut-

ning noterede kurs, og passivposter i fremmed mønt skal mindst opføres til denne kurs.

Stk. 6. Faste ejendomme må ikke opføres til højere værdi end den, der angives ved den offentlige vurdering til ejendomsværdi, medmindre forsikringstilsynet giver samtykke dertil.

Stk. 7. Andre aktiver, der er bestemt til vedvarende eje eller brug for selskabet, må ikke optages til en højere værdi end anskaffelsesprisen. Til anskaffelsesprisen kan medregnes beløb, som er anvendt til forbedringer og er afholdt i regnskabsåret eller medtaget i status for tidligere regnskabsår. Sådanne aktiver må i øvrigt ikke optages til en højere værdi end den, hvortil de er optaget i status for det forudgående regnskabsår.

Stk. 8. Stiftelsesomkostninger, organisationsomkostninger eller omkostninger ved forhøjelse af selskabskapitalen må ikke opføres som aktiv.

Stk. 9. Aktiver, der undergår værdiforringelse på grund af alder, slid eller andre tilsvarende forhold, skal årligt afskrives med mindst et hertil svarende beløb, medmindre det pågældende aktiv allerede er tilstrækkeligt afskrevet. Afskrivning skal foretages, selv om resultatopgørelsen viser eller derved kommer til at udvise underskud.

Stk. 10. Er værdien af aktiver lavere end den værdi, hvortil de kan opføres efter bestemmelserne i stk. 7 og 9, og dette skyldes årsager, som ikke kan antages at være forbigående, skal de pågældende aktiver nedskrives i den udstrækning, det må anses for nødvendigt efter god regnskabskik.

Stk. 11. Når særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde måtte tale derfor, kan forsikringstilsynet påbyde en nedskrivning af de bogførte værdier af et selskabs aktiver.

§ 114. Status (balancen) skal indeholde en opgørelse over selskabets aktiver og passiver ved regnskabsårets udgang.

Stk. 2. Følgende poster skal fremgå særskilt af status, idet yderligere specifikation af status dog skal foretages, hvor dette tilsiges af selskabets forhold. Opstillingen kan fraviges, såfremt det er stemmende med god regnskabskik.

A. Aktiver.

- 1) Kassebeholdning, banktilgodehavender o: lign.;
- 2) aktier i datterselskaber;
- 3) aktier i andre selskaber;
- 4) obligationer og andre værdipapirer;
- 5) andre fordringer;
- 6) inventar og lignende;
- 7) fast ejendom;
- 8) aktionær- eller garantforskrivninger;
- 9) egne aktier.

B. Passiver.

I. Forsikringsmæssige forpligtelser (tekniske reserver).

- a. Livsforsikring
Forsikringsfond, jfr. § 122.
- b. Anden forsikring
 1. præmieandele, der er hensat til dækning af risiko efter regnskabsårets udløb (præmiereserve).
 2. ikke regulerede og andre forventede erstatninger (erstatningsreserve).
 3. løbende pensionsforpligtelser m. v. i lovpligtig ulykkesforsikring (rentereserve), jfr. § 112, stk. 1.

II. Anden gæld.

- 1) Skatter, der er eller kan forventes pålagt selskabet for tiden før statusdagen;
- 2) bankgæld og lignende gæld;
- 3) anden kortfristet gæld;
- 4) udbytte til aktionærerne eller rente til garantierne;
 - a. ikke hævet udbytte eller rente fra tidligere år;
 - b. udbytte eller rente for regnskabsåret.
- 5) prioritetsgæld;
- 6) anden gæld, for hvilken selskabet har stillet sikkerhed;
- 7) konvertible gældsbreve;
- 8) udbyttegivende gældsbreve;
- 9) anden langfristet gæld.

III. Egenkapital.

- a. Bunden egenkapital;
 1. aktiekapital, garantikapital og grundfond;
 2. sikkerhedsfond, reserver i henhold til § 33, stk. 2, nr. 4.
- b. Fri egenkapital;
 - 1) frie reserver, hver for sig;
 - 2) overførsel til næste år.

Status skal – eventuelt inden for linjen – endvidere indeholde oplysning om:

C. Pantsætninger.

- 1) Pantsætninger og pantets bogførte værdi for de enkelte poster i status;
- 2) depoter.

D. Garantiforpligtelser.

Ikke særligt dækkede kautions- og andre garantiforpligtelser, herunder dog ikke indbefattet garantier, der er stillet i henhold til selskabets forsikringsaftaler.

§ 115. Hvis der i fordrings- eller gældsposterne i henhold til § 114, stk. 2, indgår tilgodehavender hos eller gæld til datterselskaber eller tilgodehavender hos eller gæld til moderselskaber, skal summen af disse tilgodehavender eller gældsposter angives særskilt. Dette kan ske inden for linjen. På tilsvarende måde angives pantsætninger samt ikke særligt dækkede kautions- eller andre garantiforpligtelser for datterselskaber eller moderselskaber.

Stk. 2. Har selskabet lånt penge til andre aktionærer eller garanter end moderselskabet, til aktionærer, eller garanter i moderselskabet, til medlemmer af selskabets bestyrelse eller direktion eller til bestyrelsesmedlemmer eller direktører i dets moderselskab, skal fordringernes samlede beløb opføres som en særlig post i status. Dette gælder dog ikke for de af livsforsikringsselskaber inden for genkøbsværdien ydede lån mod pant i en af selskabet udstedt livsforsikringspolice. Har selskabet stillet pant, kaution eller påtaget sig andre garantiforpligtelser for de i 1. pkt. nævnte personer, skal dette oplyses særskilt i regnskabet.

Stk. 3. Har selskabet stillet pant for tredjemands gæld, uden at der er givet oplysning herom efter reglerne i stk. 1 og 2, skal det samlede beløb heraf særskilt angives.

§ 116. Resultatopgørelsen skal opstilles således, at den giver en efter selskabets forhold tilfredsstillende redegørelse for, hvorledes regnskabsårets overskud eller tab er fremkommet.

Stk. 2. Indtægter og udgifter skal fordeles i poster i det omfang, det efter selskabets forhold må anses for påkrævet.

Stk. 3. Blandt indtægterne skal særskilt angives:

- 1) præmieindtægter;
- 2) renteindtægter, herunder gevinst ved udtrækning af værdipapirer;
- 3) indtægter af fast ejendom;
- 4) udbytte af aktier i datterselskaber;
- 5) udbytte af andre aktier;
- 6) ekstraordinære indtægter.

Stk. 4. Blandt udgifterne skal særskilt angives:

- 1) erstatnings- eller andre forsikringsudgifter;
- 2) ordinære omkostninger;
- 3) afskrivninger og nedskrivninger på aktiver, såfremt disse indgår i resultatopgørelsen;
- 4) andre ekstraordinære omkostninger;
- 5) det beregnede beløb af skatter, som kan forventes pålynet årets indkomst, samt eventuelle efterreguleringer vedrørende tidligere år.

Stk. 5. De i stk. 4, nr. 3, nævnte afskrivninger og nedskrivninger skal fordeles på de poster i status, som de knytter sig til. De i stk. 3 og 4 anførte ekstraordinære indtægter og udgifter skal specificeres efter deres karakter.

§ 117. Til status og resultatopgørelsen skal gives følgende særlige oplysninger, der kan optages som noter til de regnskabsposter, hvortil de hører:

1) Aktier i andre selskaber skal specificeres med angivelse for hvert enkelt selskab af dets navn, aktiernes pålydende værdi og den værdi, hvortil de er optaget i status. Sådant specifikation kan dog undlades, såfremt såvel den pålydende værdi som statusværdien af selskabets aktier i et selskab, som ikke er et datterselskab, udgør mindre end 5 pct. af det ejende selskabs egenkapital. Herudover kan specifikation undlades i det omfang, en sådan måtte være til skade for selskabet.

2) For fast ejendom skal oplyses anskaffelsesomkostningerne ifølge status for det sidste regnskabsår, herunder eventuel tidligere foretagne opskrivning, det nettobeløb, hvormed anskaffelsesomkostningerne er forøget eller formindsket i løbet af regnskabsåret, foretagne opskrivninger samt i det omfang, det er muligt det sammenlagte beløb af de indtil

regnskabsårets udgang foretagne af- og nedskrivninger.

3) Er selskabets pensionsforpligtelser ikke optaget med det fulde beløb i status, skal beløbet oplyses.

4) Har selskabet optaget lån mod udstedelse af konvertible gældsbreve skal for hvert sådant lån oplyses det beløb, som udestår, ombytningskursen og den fastsatte frist for ombytning til aktier. Er der optaget lån mod obligationer eller mod andre gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvis er afhængig af det udbytte, som selskabets aktier afkaster, eller af årets overskud, skal for hvert lån angives det udestående lånebeløb samt den aftalte forrentning.

5) For så vidt de tekniske reserver i status er optaget med nettobeløb, skal dette oplyses.

6) Antallet af aktier og deres pålydende værdi. Hvis der er flere aktieklasser, skal disse specificeres, og antallet af aktier og deres pålydende værdi skal angives for hver aktieklasse.

7) De i forhold til status for sidste regnskabsår stedfundne ændringer i egenkapitalens størrelse og fordeling skal specificeres.

8) For faste ejendomme skal oplyses ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering.

9) Ændringer i værdiansættelsen af fast ejendom og værdipapirer i forhold til status for sidste regnskabsår skal specificeres.

10) Om der i resultatopgørelsen eller status er foretaget sådanne ændringer, og da hvilke, i regnskabsposternes opstilling, som væsentligt påvirker muligheden for en sammenligning mellem regnskabsårene.

11) Om der vedrørende vurdering af aktiver og afskrivninger på disse eller i andre henseender er foretaget sådanne ændringer i forhold til status eller resultatopgørelsen for sidste regnskabsår, som i væsentlig grad har påvirket årsresultatet eller i øvrigt er af større betydning.

12) Vil en realisation af selskabets aktiver til den i status angivne værdi udløse en beskatning og er den hertil svarende skattebyrde ikke anført som en særlig gældspost, skal dette oplyses.

13) Det samlede beløb af de i regnskabsåret betalte skatter.

14) Antallet og den pålydende værdi af selskabets egne aktier tillige med den samlede pålydende værdi af beholdningen af egne

aktier og den procentdel, denne beholdning udgør af aktiekapitalen. Antallet og den pålydende værdi af de i regnskabsåret erhvervede eller afhændede egne aktier og den procentdel, disse udgør af aktiekapitalen, samt størrelsen af den samlede købs- og salgssum. Endvidere årsagen til de i regnskabsåret foretagne erhvervelser af egne aktier.

15) Har et datterselskab i regnskabsåret erhvervet eller afhændet aktier i moderselskabet, skal oplysning gives om den pålydende værdi af disse aktier, hvor stor en procentdel af moderselskabets aktiekapital de udgør, og om størrelsen af den samlede købs- og salgssum.

§ 118. I årsberetningen skal der, for så vidt det ikke på grund af særlige omstændigheder kan skade selskabet, gives oplysning om forhold, som ikke skal fremgå af status og resultatopgørelse, men som er af vigtighed ved bedømmelsen af selskabets økonomiske stilling og resultatet af virksomheden i det forløbne år. Dette gælder også om forhold, som er indtrådt efter udgangen af regnskabsåret.

Stk. 2. Årsberetningen skal indeholde oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret og det samlede beløb til lønninger og vederlag til bestyrelse, repræsentantskab, direktion og til lønninger og vederlag til andre i selskabet ansatte personer. Tantieme til bestyrelsen skal særskilt oplyses.

Stk. 3. Bestyrelsen skal i årsberetningen stille forslag til beslutning vedrørende anvendelse af selskabets overskud eller dækning af tab.

Stk. 4. Årsberetningen for et moderselskab skal indeholde oplysning om koncernen som helhed i overensstemmelse med reglerne i stk. 1.

Stk. 5. Fordeles en del af driftsresultatet i et livsforsikringsselskab, som indgår i en koncern, til dette selskabs forsikringstagere i henhold til regler godkendt af forsikringstilsynet i medfør af § 25, jfr. § 24, nr. 8, medregnes det således fordelte beløb ikke i koncernens årsresultat.

§ 119. Det i et moderselskab udarbejdede koncernregnskab skal opgøres pr. samme dato som moderselskabets årsregnskab. Koncernregnskabet udarbejdes som en koncern-

balance og en koncernresultatopgørelse. Såfremt koncernens sammensætning eller andre særlige forhold tilsiger dette, kan i stedet for en koncernbalance og -resultatopgørelse udarbejdes en koncernredegørelse.

Stk. 2. Koncernbalancen og -resultatopgørelsen skal indeholde et sammendrag af moder- og datterselskabernes regnskaber opgjort i overensstemmelse med god regnskabskik og under iagttagelse af de tilsvarende bestemmelser i dette kapitel. Koncernbalance og -resultatopgørelsen skal angive koncernens årsresultat samt dens samlede frie egenkapital eller det samlede tab. Ved beregningen skal der ske fradrag af interne fortjenester og foretaget udbetaling af udbytte eller rente af garantikapital mellem koncernselskaberne.

Stk. 3. Koncernredegørelsen skal oplyse koncernens årsresultat, det samlede beløb af moderselskabets tilgodehavender hos og gæld til hvert enkelt datterselskab og hvert enkelt datterselskabs tilgodehavender hos og gæld til andre datterselskaber og moderselskabet. I redegørelsen skal tillige oplyses moderselskabets årsresultat samt dets frie egenkapital eller tab. Tilsvarende oplysninger skal gives for hvert af datterselskaberne, for så vidt angår den på moderselskabet faldende andel heraf, i det omfang dette ikke er taget i betragtning i moderselskabets status ved værdiansættelsen af aktierne, anparterne eller garantiandelene i det pågældende datterselskab. Endvidere skal der gives oplysning om koncernens årsresultat samt om den samlede frie egenkapital eller det samlede tab inden for koncernen. Ved beregningen af de nævnte beløb skal der ske fradrag af interne fortjenester og af foretaget udbetaling af udbytte eller rente af garantikapital mellem koncernselskaberne.

Stk. 4. Som intern fortjeneste anses den på moderselskabet faldende andel af fortjenesten ved overdragelse af aktiver mellem moder- og datterselskaber, så længe overdragelse ikke har fundet sted til en uden for koncernen stående køber, eller det pågældende aktiv er tilsvarende nedskrevet eller er forbrugt hos det koncernselskab, som har erhvervet aktivet.

Stk. 5. For en gruppe af selskaber, for hvilke forsikringstilsynet træffer bestemmelse i henhold til § 3, stk. 4, kan tilsynet kræve udfærdiget særlige regnskaber for den fælles

virksomhed og fastsætte nærmere regler herom.

§ 120. Det påhviler et forsikringsselskab at afsætte tilstrækkelige tekniske reserver svarende til selskabets forsikringsmæssige forpligtelser. Beløbet bestemmes på grundlag af en opgørelse og vurdering af disse forpligtelser i overensstemmelse med forskrifterne i § 109, stk. 1. Forsikringstilsynet kan fastsætte retningslinier for denne opgørelse og vurdering for at sikre, at de tekniske reserver afsættes med tilstrækkelige beløb.

§ 121. Livsforsikringsselskaber kan inden for beløbet af de omkostninger, som erhvervelsen af nye forsikringer har medført, i statusopgørelsen som aktiv opføre kapitalværdien af indtil 30 pct. af de fremtidige tillæg til nettopræmierne for de ved regnskabsårets udgang efter selskabets almindelige forsikringsbetingelser i kraft værende forsikringer, som selskabet holder for egen regning. De tillæg, som på denne måde kapitaliseres, må dog ikke udgøre mere end 7 pct. af nettopræmierne.

Stk. 2. For de forsikrings vedkommende, som var i kraft ved udgangen af det foregående regnskabsår, må ikke kapitaliseres større procentdel af tillæggene end den, hvormed aktivet var opført i nævnte års regnskab.

§ 122. Livsforsikringsselskaber skal i statusopgørelsen under passiver særskilt optage en forsikringsfond bestående af summen af:

1) erstatningsreserven, der omfatter sådanne forsikringsbeløb og dertil knyttede bonusbeløb, som er anmeldt eller forfaldne til udbetaling, men endnu ikke er udbetalt;

2) præmiereserven, der omfatter den samlede værdi af alle de løbende forsikringer. Præmiereserven skal mindst udgøre et beløb så stort som forskellen mellem kapitalværdien af selskabets forpligtelser efter samtlige løbende livsforsikringskontrakter og kapitalværdien af de nettopræmier, som forsikringstagerne skal erlægge i fremtiden. Ved nettopræmie forstås den del af forsikringspræmien, som ved forsikringskontraktens indgåelse efter det da gældende grundlag for præmieberegningen netop svarede til den overtagne risiko. Det samme grundlag skal anvendes ved beregningen af de nævnte kapitalværdier, jfr. dog § 123. For forsikringer, for hvilke

der ikke længere skal betales præmie, skal præmiereserven indeholde et af selskabet foreslået og af forsikringstilsynet godkendt tillæg til bestridelse af deres fremtidige drift, jfr. § 24, nr. 2.

Stk. 2. Har et selskab afgivet en forsikring i genforsikring til et andet selskab, er det ved fastsættelse af forsikringsfonden ikke forpligtet til at medregne det genforsikrede beløb, såfremt præmiereserven er afgivet til det selskab, der har overtaget genforsikringen, og dette er et indenlandsk selskab, som i henhold til denne lov har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, eller der af det overtagende selskab er stillet en af forsikringstilsynet godkendt sikkerhed for præmiereserven. For genforsikringer, der hidrører fra udlandet, kan forsikringstilsynet tillade afvigelser fra denne paragrafs bestemmelser, som skønnes tilstrækkelig betryggende.

Stk. 3. Overtages en forsikring af to eller flere indenlandske selskaber, som i henhold til denne lov har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, således at de hæfter solidarisk, behøver hvert enkelt selskab ved fastsættelsen af sin forsikringsfond kun at medregne den del af forsikringen, som det selv skal overtage ifølge aftalen med de øvrige selskaber.

§ 123. For livsforsikringsselskaber kan ændring af reglerne for beregning af præmiereserven ikke træde i kraft, forinden ændringen er godkendt af forsikringstilsynet, jfr. § 28. Medfører ændringen en nedgang i præmiereserven, skal forskelsbeløbet henlægges til sikkerhedsfonden, uanset om denne derved forøges ud over det i § 127 angivne højeste beløb.

Stk. 2. Ændres det for selskabet gældende grundlag for præmiereservens beregning, således at selskabet derved bliver forpligtet til for ældre forsikringer at beregne en højere præmiereserve end efter det hidtil gældende grundlag, kan forsikringstilsynet give selskabet en frist til opfyldelse af denne pligt, således at præmiereserven i en vis tid, der ikke må overskride 15 år, kan opføres med et mindre beløb, men forskellen skal aftage for hvert år, overensstemmende med en af forsikringstilsynet godkendt plan.

§ 124. De midler, der er afsat til dækning af forsikringsfonden, jfr. § 122, skal anbringes på følgende måde:

1) i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat;

2) i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, af Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, samt for så vidt og i det omfang bestemmelse herom træffes af forsikringstilsynet, i obligationer udstedt af danske finansieringsinstitutter;

3) i indlånsbeviser fra danske banker eller sparekasser;

4) i obligationer udstedt eller garanteret af danske kommuner;

5) i lån sikret ved tinglyst panteret i faste ejendomme, i hvilke umyndiges midler vil kunne anbringes, dog ikke ud over to tredjedele af den offentlige vurdering til ejendomsværdi;

6) i lån mod pant i selskabets egne forsikringer indtil deres genkøbsværdi;

7) i lån mod sikkerhed, som må anses for lige så betryggende som de under nr. 5 nævnte, og i værdipapirer, som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de under nr. 1-4 nævnte;

8) i fast ejendom, som selskabet ejer, og hvori det har sit hovedkontor, eller i andre af dets faste ejendomme, såfremt disse er af den i nr. 5 nævnte art, dog i intet tilfælde ud over fire femtedele af den offentlige vurdering til ejendomsværdi.

Stk. 2. Af de midler, der er afsat til dækning af forsikringsfonden, kan indtil 15 pct. anbringes på anden måde end ovenfor under nr. 1-8 anført, dog i intet tilfælde i aktier, anparter, garantiandele, konvertible eller udbyttegivende gældsbreve ud over 15 pct. af et og samme selskabs aktie-, indskuds- eller garantikapital.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 fastsatte begrænsninger for midlernes anbringelse kan fraviges af forsikringstilsynet.

Stk. 4. Det i § 121 omhandlede aktiv kan anvendes til dækning af forsikringsfonden, for så vidt der er taget hensyn dertil ved fastsættelsen af selskabets regler for policers tilbagekøb og ydelse af fripolicer.

Stk. 5. Til dækning af forsikringsfonden kan endvidere anvendes indtil halvdelen af det aktiv, som udgøres af de ved regnskabsårets slutning forfaldne, ikke betalte præmier.

§ 125. De værdipapirer, hvori forsikringsfondens midler anbringes, indskrives eller gives i forvaring i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt forvaringssted, og det udstedte indskrivning- eller forvaringsbevis forsynes med selskabets påtegning om, at værdipapirerne skal tjene til dækning af forsikringsfonden. Denne påtegning skal noteres af bevisets udsteder. Gældsbreve, der lyder på navn eller kan noteres på navn, behøver dog ikke at indskrives eller gives i forvaring, men kan i stedet forsynes med den foreskrevne påtegning, der skal noteres, for så vidt dette kan ske i henhold til lov om gældsbreve. De fornævnte påtegninger underskrives endvidere af forsikringstilsynet eller med tilsynets tilladelse af selskabets statsautoriserede revisor, hvorved de pågældende værdipapirer anses som givet i håndpant til sikkerhed for forsikringstagerens krav efter forsikringskontrakterne. Pantsætningen ophører ved forsikringstilsynets påtegning herom på vedkommende dokument. For enkelte værdipapirer, der uden selv at bære påtegning er pantsat ved hjælp af indskrivnings- eller forvaringsbevis, kan pantsætningen hæves ved forsikringstilsynets påtegning på beviset eller på anden af tilsynet foreskrevet måde.

Stk. 2. Pantsætning af værdipapirer i overensstemmelse med stk. 1 skal finde sted inden 3 måneder efter hvert regnskabsårs udgang. I løbet af regnskabsåret skal på samme måde og med 3 måneders frist foretages båndlæggelse af værdipapirer til dækning af det beløb, hvormed forsikringsfonden skønnes at være vokset i den forløbne del af regnskabsåret.

Stk. 3. Ønsker selskabet nogen del af forsikringsfonden anbragt i fast ejendom, der tilhører selskabet, skal der tinglyses et ejer-pantebrev, som forsynes med påtegning som i stk. 1 omhandlet.

§ 126. De i § 125 givne bestemmelser kommer ikke til anvendelse på de i § 124, stk. 1, nr. 6, nævnte policelån.

§ 127. Livsforsikringsselskaber kan af årsoverskuddet, efter at mulige underskud fra tidligere år er dækket, forlods disponere over et beløb svarende til højst 5 pct. af den indbetalte del af selskabskapitalen. Af restoverskuddet skal der henlægges 50 pct. til en sik-

kerhedsfond, indtil denne har nået en størrelse, som udgøres af summen af:

1) 1 pct. af den præmiereserve for kapitalforsikringer, som selskabet selv forvalter, med tillæg af 1/2 pct. af forskellen mellem forsikringssum og præmiereserve for den del af disse forsikringer, for hvilken selskabet selv bærer risikoen;

2) 1 pct. af den præmiereserve for ikke-aktuelle renteforsikringer, som selskabet selv forvalter, med tillæg af 1/2 pct. af forskellen mellem 10 gange det årlige rentebeløb og præmiereserven for den del af disse forsikringer, for hvilken selskabet selv bærer risikoen;

3) 2 pct. af den præmiereserve for aktuelle renteforsikringer, som selskabet selv forvalter.

Stk. 2. Såfremt sikkerhedsfonden ved en henlæggelse, der er mindre end 50 pct. af restoverskuddet, kan nå den nævnte størrelse, kan henlæggelsen formindskes til det beløb, der er nødvendigt for at nå denne størrelse, men skal dog mindst udgøre 10 pct. af restoverskuddet. Henlæggelsen til sikkerhedsfonden kan ophøre, når denne mindst udgør det dobbelte af den i stk. 1 nævnte grænse.

Stk. 3. Over resten af årsoverskuddet disponerer selskabet frit, idet selskabet dog, så længe sikkerhedsfonden ikke har nået den i stk. 1 nævnte grænse, ikke må anvende et større beløb, end hvad der svarer til 5 pct. af den indbetalte del af selskabskapitalen til udbytte til aktionærer eller rente til garantier.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 nævnte grænser kan reduceres med et beløb svarende til den del af det i § 121, stk. 1, nævnte aktiv, der ikke måtte være optaget på selskabets status.

Stk. 5. Forsikringstilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1-4, for så vidt angår kortvarige risikoforsikringer.

§ 128. Beløb, hvormed sikkerhedsfonden overstiger den i § 127, stk. 1, nævnte grænse, kan benyttes til henlæggelser til præmiereserven, som er nødvendiggjort ved en ændring af beregningsgrundlaget. I øvrigt må sikkerhedsfonden ikke formindskes uden forsikringstilsynets samtykke, medmindre det er nødvendigt for at dække underskud.

Stk. 2. Har et livsforsikringsselskab anbragt nogle af de til basiskapitalen svarende midler efter reglerne i § 124, og de pågældende midler er båndlagt på den i § 125 fo-

reskrevne måde, er selskabet berettiget til ved anvendelsen af de ovenfor givne forskrifter at betragte sådanne beløb, som om de var henlagt til sikkerhedsfonden, således at de foreskrevne henlæggelser til denne fond kan afpasses i forhold hertil.

§ 129. Som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber kan kun anvendes årets overskud i henhold til det godkendte årsregnskab for sidste regnskabsår, overført overskud fra tidligere år og frie reserver efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i henhold til lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til en sikkerhedsfond eller til andre formål.

Stk. 2. Så længe selskabets egenkapital ikke utvivlsomt opfylder kravene i §§ 29 og 65 til basiskapitalens størrelse, kan der dog ikke uden forsikringstilsynets samtykke som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber udbetales beløb, der overstiger årets overskud i henhold til det godkendte årsregnskab for sidste regnskabsår efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i henhold til lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til andre formål.

Stk. 3. I forsikringsaktieselskaber kan uddeling af selskabets midler til aktionærerne i øvrigt kun finde sted som udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen eller selskabets opløsning. I gensidige selskaber kan uddeling til medlemmer i øvrigt kun ske i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler.

Stk. 4. I et moderselskab må der, selv om uddeling af udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber ellers er tilladt, ikke udbetales så stort beløb, at udbetalingen under hensyn til koncernens stilling i øvrigt må anses for stridende mod god forretningsskik.

§ 130. Beslutning om fordelingen af det overskudsbeløb, der er til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

§ 131. Er udbetaling til aktionærer, rente til garanter eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber sket i strid med bestemmelserne i denne lov, skal disse tilbagebetale, hvad de har oppebåret, tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct. Dette gælder dog for udbetaling af udbytte til aktionærer eller rente til garanter kun, såfremt vedkommende indså eller burde have indset, at udbetalingen var ulovlig.

Stk. 2. Viser beløbet sig at være uerholdeligt, er de, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne eller til opstillingen eller godkendelsen af den urigtige regnskabsopgørelse, ansvarlige efter reglerne i §§ 207–210.

§ 132. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af selskabets midler ydes gaver til almennyttige eller dermed ligestillede formål, for så vidt det under hensyn til hensigten med gaven, selskabets økonomiske stilling samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Bestyrelsen kan til de nævnte formål anvende beløb, som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af ringe betydning.

§ 133. Ydelse af lån til eller sikkerhedsstillelse for aktionærer, garanter, bestyrelsesmedlemmer eller direktører i selskabet eller dets moderselskab må kun finde sted mod betryggende sikkerhed og alene i det omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital. Selskabets sikkerhedsstillelse er dog bindende, medmindre medkontrahenten havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med foranstående.

Stk. 2. I bestyrelsens protokol skal der gøres bemærkning om ethvert i henhold til stk. 1 ydet lån, herunder om lånevilkår og værdiansættelse. Dette gælder dog ikke for et af et livsforsikringselskab inden for genkøbsværdien ydet lån mod pant i forsikringspolice. I protokollen skal der endvidere gøres en bemærkning om enhver i henhold til stk. 1 stillet sikkerhed.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke lån til et moderselskab og sikkerhedsstillelse for et moderselskabs forpligtelser.

§ 134. Et selskab må ikke stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed med

henblik på erhvervelse af aktier eller garantiandele i selskabet eller aktier, anparter eller garantiandele i dets moderselskab.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på erhvervelse af aktier eller garantiandele af eller til arbejdstagerne i selskabet eller af aktier, anparter eller garantiandele i et datterselskab. Selskabet må kun anvende beløb hertil i det omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital.

§ 135. Ved salg eller udtrækning af værdipapirer bestemmes gevinst eller tab som forskellen mellem det indvundne beløb og papirernes bogførte værdi.

Stk. 2. Hvis der ved opgørelsen af et selskabs værdipapirer eller ved værdiforøgelse af faste ejendomme fremkommer en gevinst, skal denne overføres til selskabets reserver. Hvis værdipapirer eller fast ejendom sælges med gevinst, overføres denne ligeledes til reserverne efter fradrag af den ved salget opståede skattebyrde.

§ 136. Driver et selskab livsforsikringsvirksomhed i udlandet, kan forsikringstilsynet for denne del af selskabets virksomhed undtage fra dette kapitel.

§ 137. Inden 1 måned efter årsregnskabet endelige vedtagelse og godkendelse skal der til forsikringstilsynet indsendes:

1) det af generalforsamlingen godkendte årsregnskab med revisionsberetning samt det offentliggjorte regnskab;

2) årsregnskabet i den i § 138, stk. 2, nævnte form underskrevet af bestyrelsen og direktionen og forsynet med revisionspåtegning og oplysning om, hvornår årsregnskabet er godkendt;

3) udskrift af revisionsprotokollen vedrørende årsregnskabet revision.

Stk. 2. Et moderselskab skal endvidere indsende koncernregnskabet.

Stk. 3. Udover det i stk. 1 og 2 foreskrevne skal indsendes:

A. Livsforsikringselskaber:

1) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet fuldstændig oversigt over selskabets virksomhed i årets løb;

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

- 2) en beretning fra selskabets aktuar om opgørelse af præmiereserven.

B. Andre forsikringsselskaber:

- 1) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet redegørelse for, hvorledes præmiereserver og erstatningsreserver er beregnet;
- 2) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet specifikation over selskabets værdipapirer med angivelse af de kurser, til hvilke de er opført;
- 3) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet redegørelse for, i hvilket omfang værdipapirer og bankbeholdninger er til selskabets frie rådighed.

Stk. 4. Såfremt den i årsberetningen foreslåede fordeling af det beløb, der er til disposition efter årsregnskabet, ændres på generalforsamlingen, skal der tillige indsendes en bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen, udvisende fordelingen af beløbet.

§ 138. Forsikringstilsynet kan i øvrigt kræve de yderligere oplysninger, som findes nødvendige.

Stk. 2. Forsikringstilsynet affatter de skemaer, efter hvilke regnskabet og de dertil krævede oplysninger skal gives.

Stk. 3. Forsikringstilsynet videregiver de i § 137, stk. 1, nr. 1 og 2, samt stk. 2, nævnte bilag til forsikringsregisteret.

§ 139. Opfylder årsregnskabet ikke lovgivningens forskrifter eller selskabets vedtægter, kan forsikringstilsynet kræve regnskabet omgjort og forelagt til fornyet behandling på en generalforsamling.

Kapitel 14.

Administration af en livsforsikringsbestand.

§ 140. Tages et forsikringsselskabs bestand af livsforsikringer under administration i henhold til § 227, skal selskabets koncession tilbagekaldes. Beslutningerne skal indføres i forsikringsregisteret.

Stk. 2. Forsikringstilsynet skal tage i besiddelse samtlige værdipapirer, som er båndlagt til dækning af forsikringsfonden, jfr. §§ 124 og 125, eller som måtte være båndlagt til dækning af sikkerhedsfonden, jfr. § 128, stk. 2. Samtlige disse midler skal udgøre en sær-

lig masse, der udelukkende skal tjene til dækning af de forsikredes krav.

Stk. 3. Er et livsforsikringsselskab kommet under konkurs, oversender skifteretten straks efter konkursens begyndelse de i stk. 2 nævnte midler til forsikringstilsynet.

Stk. 4. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet, hvorimod forsikringstilsynet på administrationsboets vegne hos selskabet kan fordrø, hvad der ifølge den i § 143 nævnte beregning måtte mangle i forsikringsfonden. Endvidere kan forsikringstilsynet på administrationsboets vegne kræve, hvad der svarer til den sikkerhedsfond, som måtte være i behold ifølge en status opgjort ved administrationens begyndelse og på grundlag af fornævnte beregning af forsikringsfonden.

Stk. 5. Kommer et livsforsikringsselskab under konkurs, efter at administrationen er begyndt, bliver dette uden indflydelse på administrationsboet.

§ 141. Forsikringstilsynet skal forvalte de fra selskabet modtagne midler og kan, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alle selskabets til administrationens nødvendige bøger og dokumenter udleveret.

Stk. 2. Efter indhentet udtalelse fra forsikringstilsynet kan handelsministeren udnævne administratorer til på forsikringstilsynets vegne at forestå forvaltningen af de modtagne midler.

Stk. 3. Honorar til administratorer udredes tillige med andre i forbindelse med administrationen stående udgifter af administrationsboet. Honorarets størrelse fastsættes af handelsministeren.

§ 142. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan tilbagekøb af tegnede forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 124, stk. 1, nr. 6, nævnte policelån.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de for dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med et så stort beløb, som forsikringstilsynet efter omstændighederne finder ubetænkeligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikrings-

beløbene, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

§ 143. Forsikringstilsynet skal omgående lade foretage vurdering efter de i § 110 fastsatte regler af de fra selskabet modtagne midler samt foretage en beregning af forsikringsfondens beløb opgjort ved administrationens begyndelse, herunder skal præmiereerven beregnes efter de for selskabet ved administrationens begyndelse gældende beregningsgrundlag, medmindre forsikringstilsynet finder, at disse ikke er passende, i hvilket tilfælde det selv fastsætter grundlaget for beregningen.

§ 144. Forsikringstilsynet skal snarest muligt, efter at vurdering og beregning i henhold til § 143 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere livsforsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal forsikringstilsynet, hvis det finder tilbudet antageligt, lade udarbejde en redegørelse for stillingen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsbetingelserne, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade samt på anden hensigtsmæssig måde, og skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af forsikringstilsynet fastsat frist, der dog ikke må være kortere end en måned, skriftlig at meddele forsikringstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagerne, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende meddelelse om overdragelsen indeholdende en henvisning til offentliggørelsen med angivelse af dennes dato.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer forsikringstilsynet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelse sket på sådan måde, at ikke alle administrationsboets midler

er medgået, skal forsikringstilsynet afgive overskuddet til selskabet eller til dets bo.

§ 145. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 144, skal forsikringstilsynet foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stillingen og den af forsikringstilsynet beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 144, stk. 2, angivne måde. Forslag til de vedtægter og det grundlag, hvorefter det nye selskab skal drive sin virksomhed, fremlægges til eftersyn på forsikringstilsynets kontor. Udkast til vedtægter udleveres på begæring fra forsikringstilsynets kontor eller på anden måde, som forsikringstilsynet måtte finde hensigtsmæssigt.

Stk. 2. På generalforsamlingen vedtages vedtægterne med almindelig stemmeflerhed, hvorefter der vælges bestyrelse og direktion i selskabet. Bestyrelsen skal til forsikringstilsynet indsende ansøgning om koncession, om stadfæstelse af selskabets vedtægter og om godkendelse af beregningsgrundlag m. v. i overensstemmelse med reglerne i §§ 8, 21, 22 og 24.

Stk. 3. Bestyrelsen skal endvidere indsende anmeldelse til forsikringsregisteret i overensstemmelse med §§ 7 og 21. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 140, stk. 4, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 4. Kan der ikke på den angivne måde stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og forsikringstilsynet tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Kapitel 15.

Overdragelse af en livsforsikringsbestand og kvoteafgivelse.

§ 146. Vil et selskab overdrage hele sin livsforsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, således at det første selskab derved befries for ansvar over for forsikringstagerne, må det erhverve forsikringstilsynets tilladelse dertil. Ansøgning om

sådan overdragelse må være ledsaget af udkast til den overenskomst, der agtes afsluttet mellem de 2 selskaber, og tillige efter forsikringstilsynets nærmere forskrift af sådanne oplysninger om de 2 selskaber, at forsikringstilsynet på grundlag deraf kan bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Ved sådan overdragelse kan der i det overdragende selskabs forsikringsbetingelser kun foretages sådanne ændringer, som af forsikringstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen, herunder forandring af bonusreglerne.

Stk. 2. Finder forsikringstilsynet, at tilladelse til overdragelse bør nægtes, skal det omgående give selskabet meddelelse om nægtelsen. I modsat fald skal forsikringstilsynet i overensstemmelse med reglerne i § 144 offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse tillige med en opfordring til de forsikringstagerne, hvis forsikringer agtes overdraget, til inden 3 måneder at afgive skriftlig meddelelse til forsikringstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Der skal samtidig i overensstemmelse med § 144, stk. 2, udsendes meddelelse til forsikringstagerne.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer forsikringstilsynet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Afgivelse i genforsikring af en kvote af et selskabs forsikringsbestand såvel som genforsikring af en væsentlig del af selskabets forsikringer må ikke finde sted ved et selskabs oprettelse og må derefter fremtidig kun ske, når sådan foranstaltning efter samråd med forsikringstilsynet af dette findes velbegrunderet og godkendes af selskabets øverste myndighed.

§ 147. Besluttes det at sammensmelte to eller flere livsforsikringsselskaber til et nyt selskab, jfr. kap. 17, er beslutningen herom ikke gyldig, før forsikringstilsynets tilladelse hertil foreligger, herunder tilladelse til at søge gennemført den i forbindelse med sammensmeltningen nødvendige overdragelse af

forsikringsbestanden. § 146 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Når forsikringstilsynet har truffet beslutning om, at forsikringsbestanden kan overdrages, jfr. § 146, stk. 3, kan sammensmeltningen af selskaberne ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 3. Vil et forsikringsselskab overdrage sine aktiver og passiver som helhed til et andet forsikringsselskab, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 16.

Overdragelse af en skadesforsikringsbestand.

§ 148. Vil et selskab overdrage hele sin skadesforsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, således at det første selskab derved befries for ansvar over for forsikringstagerne, må det indhente forsikringstilsynets tilladelse dertil. Ansøgning om sådan overdragelse må være ledsaget af udkast til den overenskomst, der agtes afsluttet mellem de 2 selskaber, og tillige efter forsikringstilsynets nærmere forskrift af sådanne oplysninger om de 2 selskaber, at forsikringstilsynet på grundlag deraf kan bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne.

Stk. 2. Finder forsikringstilsynet herefter, at tilladelse til overdragelse bør nægtes, skal det omgående give selskabet meddelelse om nægtelsen. I modsat fald skal forsikringstilsynet i overensstemmelse med reglerne i § 230 offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse tillige med en opfordring til de forsikringstagerne, hvis forsikringer agtes overdraget, til inden 3 måneder at afgive skriftlig meddelelse til forsikringstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Der skal samtidig i overensstemmelse med § 230, stk. 2, udsendes meddelelse til forsikringstagerne.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer forsikringstilsynet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

§ 149. Beslutes det at sammensmelte to eller flere skadesforsikringsselskaber til et nyt selskab, jfr. kap. 17, er beslutningen herom ikke gyldig, før forsikringstilsynets tilladelse hertil foreligger, herunder tilladelse til at søge gennemført den i forbindelse med sammensmeltningen nødvendige overdragelse af forsikringsbestanden. § 148 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Når forsikringstilsynet har truffet beslutning om, at forsikringsbestanden kan overdrages, jfr. § 148, stk. 3, kan sammensmeltningen af selskaberne uanset bestemmelsen i lov om forsikringsaftaler § 27 ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 3. Vil et forsikringsselskab overdrage sine aktiver og passiver som helhed til et andet forsikringsselskab, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 17.

Fusion.

§ 150. Beslutning om opløsning af et forsikringsselskab uden likvidation ved overdragelse som helhed af selskabets aktiver og passiver til et andet forsikringsselskab kan – bortset fra de i § 155 omhandlede fusioner – kun træffes af generalforsamlingen. Beslutningen herom er ikke gyldig, før forsikringstilsynets tilladelse foreligger i henhold til §§ 147 og 149. Forskrifterne i § 105 i denne lov og § 78 i lov om aktieselskaber, jfr. denne lovs § 92, samt de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller fusion, skal iagttages. På generalforsamlingen skal der under iagttagelse af bestemmelsen i § 100, stk. 4, i denne lov og § 73, stk. 4, i lov om aktieselskaber, jfr. denne lovs § 92, forelægges udkast til overenskomst mellem selskaberne. Endvidere skal der forelægges en revideret fælles regnskabsopstilling udvisende samtlige aktiver og passiver i hvert af selskaberne, de reguleringer, som overtagelsen antages at ville medføre, samt udkast til en åbningsstatus for det overtagende selskab efter overtagelsen.

Stk. 2. Forskrifterne i stk. 1, 1.–4. pkt., finder tilsvarende anvendelse, såfremt generalforsamlingen beslutter at overdrage et forsikringsselskabs aktiver og passiver som helhed til den danske stat eller en dansk kommune. Endvidere finder bestemmelsen i § 152 tilsva-

rende anvendelse. Overdragelsen kan gennemføres uden iagttagelse af forskrifterne i § 154. Bestyrelsen skal anmelde beslutningen til forsikringsregisteret inden 14 dage og kan samtidig anmelde, at selskabet er opløst. Med anmeldelsen skal følge den i stk. 1 nævnte overenskomst i original eller bekræftet genpart.

§ 151. Beslutes det at sammensmelte to eller flere forsikringsselskaber til et nyt selskab, finder bestemmelserne i § 150, stk. 1, samt bestemmelserne i §§ 152–154 tilsvarende anvendelse. Såfremt valg af bestyrelse og revisorer ikke foretages efter, at generalforsamlingerne har vedtaget sammenslutningen og godkendt vedtægterne og åbningsstatus for det nye selskab, skal der inden 14 dage derefter afholdes generalforsamling i det nye selskab til valg af bestyrelse og revisorer. De af sammenslutningen følgende anmeldelser til forsikringsregisteret skal indgives inden 14 dage.

§ 152. Aktionærer i et overtaget forsikringsaktieselskab, der på generalforsamlingen har modsat sig overdragelsen eller en sammensmeltning, har krav på indløsning af deres aktier, såfremt kravet fremsættes skriftligt inden en måned efter generalforsamlingen. Er der før afstemningen afæsket aktionærerne en udtalelse om, hvem der ønsker at benytte denne ret, er indløsningsretten dog betinget af, at de pågældende på generalforsamlingen har tilkendegivet dette. Selskabet skal afkøbe dem deres aktier til en pris, der svarer til aktiernes værdi, og som i mangel af mindelig overenskomst fastsættes af skønsmand udmeldt af retten på selskabets hjemsted. Den af skønsmandene truffne afgørelse kan af begge parter indbringes for retten. Sag herom må være anlagt inden 3 måneder efter modtagelsen af skønsmandenes erklæring.

§ 153. Det overtagne selskabs bestyrelse skal anmelde beslutningen til forsikringsregisteret inden 14 dage. Med anmeldelsen skal følge de i § 150, stk. 1, nævnte bilag i original eller af bestyrelsen bekræftet genpart.

§ 154. Sammenslutning af forsikringsselskaber i henhold til § 150 eller § 151 bevirker ikke, at uforfalden gæld eller andre forpligtelser forfalder til betaling.

Stk. 2. Når overdragelsen af aktiver og passiver er endeligt afsluttet, skal bestyrelsen for det overtagne selskab inden 14 dage indgive anmeldelse om selskabets slettelse af forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal underskrives af bestyrelserne for såvel det overtagne som det overtagende selskab.

Stk. 3. Skal vederlag til aktionærerne i et overtaget aktieselskab helt eller delvis ydes i form af aktier i det overtagende selskab, kommer reglerne i §§ 42 og 43 ikke til anvendelse på den deraf nødvendiggjorte forhøjelse af dettes aktiekapital.

Stk. 4. Skal vederlag til aktionærerne i sammensmeltede aktieselskaber helt eller delvis ydes i form af aktier i det nydannede selskab, kommer reglerne i § 16 ikke til anvendelse på denne del af aktiekapitalen.

§ 155. Ejer et moderselskab samtlige aktier eller anparter i et datterselskab, kan selskabernes bestyrelser træffe beslutning om moderselskabets overtagelse af datterselskabets aktiver og passiver som helhed. Bestemmelserne i § 153 og § 154, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ejer et moderselskab mere end ni tiendedele af aktierne eller anparterne i et datterselskab, og har det en tilsvarende del af stemmerne, kan selskabernes bestyrelser træffe bestemmelse om moderselskabets indløsning af de resterende aktier eller anparter i datterselskabet. I mangel af mindelig overenskomst med minoritetsaktionærerne eller -anpartshaverne om indløsningskursen fastsættes denne af skønsmænd, jfr. § 152, stk. 1, 3.-5. pkt.

Stk. 3. I det i stk. 2 nævnte tilfælde har minoritetsaktionærerne eller -anpartshaverne ret til at forlange deres aktier eller anparter i datterselskabet indløst af moderselskabet. Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 18.

Forsikringsselskabers opløsning.

§ 156. Er ikke andet fastsat i lovgivningen, træffes beslutning om opløsning af et forsikringsselskab af generalforsamlingen og gennemføres ved likvidation.

Stk. 2. Et selskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, kan ikke uden samtykke af hver enkelt forsikringstager opløses, medmin-

dre det forinden har overført hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 146 fastsatte regler, eller dets livsforsikringsbestand er taget under administration.

Stk. 3. I aktieselskaber træffes generalforsamlingens beslutning i tilfælde, hvor opløsning er påbudt i selskabets vedtægter, i overensstemmelse med reglerne i lov om aktieselskaber § 77, jfr. denne lovs § 92. I andre tilfælde finder reglerne i lov om aktieselskaber § 78 tilsvarende anvendelse. I gensidige selskaber træffer generalforsamlingen beslutningen i overensstemmelse med reglerne i denne lovs § 104 og § 105, stk. 1.

Stk. 4. Beslutning om likvidation skal indføres i forsikringsregisteret. Er beslutningen truffet i medfør af § 227 eller § 228, foretager forsikringstilsynet den nødvendige tilførsel. I andre tilfælde skal likvidator inden 14 dage anmelde beslutningen til forsikringsregisteret.

Stk. 5. Et forsikringsselskab, der er under likvidation, skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »i likvidation«.

§ 157. Til at foretage likvidationen vælger generalforsamlingen en eller flere likvidatorer.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at skifteretten skal udnævne likvidatorerne.

Stk. 3. Taler hensynet til de forsikrede, aktionærer, garantier eller kreditorer derfor, kan handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringstilsynet udnævne en likvidator til sammen med de af generalforsamlingen valgte at foretage likvidationen.

Stk. 4. Træffer forsikringstilsynet i medfør af § 227 eller § 228 bestemmelse om, at et selskab skal træde i likvidation, udnævner skifteretten efter forhandling med forsikringstilsynet en eller flere likvidatorer, af hvilke én skal være jurist. Forsikringstilsynet kan suspendere selskabets vedtægter under likvidationen. Likvidationen anses som begyndt på det tidspunkt, da forsikringstilsynet træffer beslutning om, at selskabet skal træde i likvidation.

Stk. 5. Skifteretten fastsætter det vederlag, som det likviderende selskab skal yde de af retten eller handelsministeren udnævnte likvidatorer.

§ 158. Likvidatorerne træder i bestyrelsens og direktionens sted. Denne lovs bestemmelse

ser om bestyrelsen finder med de fornødne lempelser anvendelse på likvidatorerne.

Stk. 2. Likvidator kan til enhver tid afsættes af den myndighed, der har udnævnt ham.

Stk. 3. I øvrigt finder lovens regler om regnskabsaflæggelse, revision, generalforsamlinger og om regnskabers indsendelse til forsikringstilsynet tilsvarende anvendelse i selskaber under likvidation med de afvigelser, der følger af nedenstående bestemmelser.

§ 159. Likvidatorerne skal udarbejde en resultatopgørelse for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt, til likvidationens indtræden og en status på sidstnævnte tidspunkt. Regnskabet skal i revideret stand snarest muligt fremlægges til eftersyn for de forsikrede, aktionærene eller garantierne og kreditorerne på selskabets kontor og indsendes til forsikringstilsynet.

Stk. 2. Inden 14 dage efter, at det i stk. 1 omhandlede regnskab foreligger, skal likvidatorerne til forsikringstilsynet afgive en redegørelse for de vigtigste årsager til likvidationen, for forretningens gang i de sidste år før likvidationen og for omstændigheder, som i øvrigt kommer i betragtning ved bedømmelsen af, om der er grund til at påbegynde undersøgelse med henblik på strafforfølgning.

§ 160. Likvidatorerne skal snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst 3 måneder opfordre selskabets kreditorer til at anmelde deres krav. Meddelelse om bekendtgørelsens indrykning skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.

Stk. 2. Kan en fordring ikke anerkendes som anmeldt, skal der gives kreditor underretning herom ved anbefalet brev med tilkendegivelse af, at han, såfremt han ønsker at anfægte afgørelsen, må indbringe spørgsmålet for skifteretten inden 3 måneder fra brevs afsendelse at regne.

Stk. 3. Fordringer, der anmeldes, efter at boet er optaget til slutning, dækkes ved midler, der endnu ikke er udloddet til aktionærer, garantier eller medlemmer.

Stk. 4. Opfordres selskabet i henhold til lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, til at stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser, afgør forsikringstilsynet, om en tilbudt sikkerhed må anses for betryggende.

§ 161. Udlodning til aktionærer, garantier eller medlemmer kan først foretages, når den frist, der er fastsat i den i § 160, stk. 1, omhandlede bekendtgørelse, er udløbet og gælden betalt. Bobehandlingen må ikke afsluttes, før mulige tvistigheder i henhold til § 160, stk. 2, er afgjort.

Stk. 2. Inden 14 dage efter, at det endelige likvidationsregnskab er godkendt af generalforsamlingen, skal likvidatorerne anmelde selskabet til udslettelse af forsikringsregisteret. Som bilag til denne anmeldelse skal følge likvidationsregnskabet.

Stk. 3. Fremkommer der efter selskabets udslettelse af forsikringsregisteret yderligere midler, eller måtte der i øvrigt være anledning dertil, kan likvidationen efter skifterettens bestemmelse genoptages. Dette sker ved de tidligere likvidatorer eller, hvis disse ikke kan genoptage likvidationen, ved skifteretten. Genoptagelse af likvidationen og dens afslutning skal anmeldes inden 14 dage.

§ 162. Viser det sig under likvidationen, at de forhold, der har ført til selskabets likvidation, ikke længere foreligger, og finder forsikringstilsynet, at selskabet opfylder forskrifterne i denne lov, skal likvidatorerne indkalde en generalforsamling, der kan vedtage, at likvidationen skal hæves, og at selskabet på ny skal træde i virksomhed. Vedtages dette, skal der vælges bestyrelse og revisorer. Er koncessionen tilbagekaldt i henhold til § 140, stk. 1, kan selskabet dog først fortsætte virksomheden, når koncessionen på ny er udstedt. I aktieselskaber træffes generalforsamlingsbeslutningen i overensstemmelse med reglerne i lov om aktieselskaber § 78, jfr. denne lovs § 92. I gensidige selskaber træffes beslutningen i overensstemmelse med reglerne i denne lovs § 105, stk. 1.

Stk. 2. Anmeldelse om likvidationens ophævelse skal ske inden 14 dage.

§ 163. På et forsikrings-selskabs vegne kan konkursbegæring kun indgives af bestyrelsen eller, hvis selskabet er under likvidation, af likvidator.

Stk. 2. Er selskabet under likvidation, og finder likvidator, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til kreditorerne og forsikringstagerne, skal han indkalde generalforsamlingen til beslutning om indgivelse af konkursbegæring.

Stk. 3. Bliver et forsikringselskab insolvent, skal forsikringstilsynet indgive konkursbegæring til skifteretten, medmindre en sådan begæring er indgivet af andre.

Stk. 4. Kommer et forsikringselskab, der driver anden forsikringsvirksomhed end livsforsikringsvirksomhed, under konkurs, finder § 230 tilsvarende anvendelse. For livsforsikringselskaber skal forsikringstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration i medfør af reglerne i denne lovs kapitel 14.

§ 164. Kommer et forsikringselskab under konkurs, giver skifteretten meddelelse til forsikringsregisteret om konkursens begyndelse og slutning.

Stk. 2. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten efter forhandling med forsikringstilsynet en eller flere kuratorer.

Stk. 3. Forsikringstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger. Udkast til regnskab og udlodning i konkursboet skal sendes til tilsynet.

Stk. 4. Et forsikringselskab, der er under konkurs, skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »under konkurs«.

Stk. 5. I forbindelse med registrering af konkursens slutning slettes selskabet af forsikringsregisteret.

Stk. 6. Konkurslovens regler om tvangsakkord finder ikke anvendelse på forsikringselskaber.

Kapitel 19.

Revision og granskning.

§ 165. Generalforsamlingen vælger to eller flere revisorer i overensstemmelse med vedtægterne. Revisorerne vælges enten for et bestemt åremål eller på ubestemt tid. Generalforsamlingen kan vælge suppleanter for disse. Vedtægterne kan tillægge offentlige myndigheder eller andre ret til at udpege yderligere en eller flere revisorer.

Stk. 2. Når aktionærer, der ejer en tiendedel af aktiekapitalen, eller i gensidige selskaber en tiendedel af samtlige stemmeberettigede, på en generalforsamling, hvor valg af revisor er på dagsordenen, stemmer derfor, skal bestyrelsen opfordre forsikringstilsynet til at udnævne en revisor til sammen med de øvrige revisorer at deltage i revisionen for tiden til og med næste ordinære generalfor-

samling. Undlader bestyrelsen at rette henvendelse til forsikringstilsynet, kan opfordringen fremsættes af enhver aktionær eller stemmeberettiget. Forsikringstilsynet fastsætter vederlaget til den udpegede revisor.

§ 166. Revisorerne skal være myndige. Mindst en af revisorerne skal have bopæl her i landet. Kravet om bopæl anvendes ikke i det omfang andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

Stk. 2. Mindst en af revisorerne skal være statsautoriseret. Forsikringstilsynet kan dog i særlige tilfælde undtage herfra.

Stk. 3. Vælges et revisionselskab til revisor, skal den, hvem revisionen overdrages, opfylde de i stk. 1, 2, 4 og 5 samt § 167 foreskrevne betingelser.

Stk. 4. En revisors personale eller medinteresserter kan ikke vælges som medrevisor. Vælges et revisionselskab til revisor, kan ingen i revisionselskabet ansat person vælges som medrevisor.

Stk. 5. Tilhører forsikringselskabet en koncern, skal den statsautoriserede revisor være fælles for koncernen. For en gruppe af selskaber, for hvilke forsikringstilsynet træffer bestemmelse i henhold til § 3, stk. 4, kan tilsynet bestemme, at mindst 2 revisorer, hvoraf en skal være statsautoriseret revisor, skal være fælles for gruppen.

§ 167. Til revisor må ikke vælges:

1) medlemmer af selskabets eller dets datterselskabers bestyrelse eller repræsentantskab;

2) personer, der er ansat i selskaber, eller som i øvrigt står i tjenesteforhold eller afhængighedsforhold til selskabet eller til dets bestyrelsesmedlemmer eller direktører eller de funktionærer, som har til opgave at sørge for eller kontrollere bogføringen eller forvaltningen af de likvide midler;

3) personer, der er knyttet til medlemmer af selskabets bestyrelse eller direktion eller til de i nr. 2 nævnte funktionærer ved ægteskab, ved plejeforhold eller ved slægts- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nært som søskende eller ægtefæller til sådanne.

Stk. 2. Til revisor i et datterselskab må ikke vælges nogen, som efter stk. 1 ikke kan vælges til revisor i moderselskabet.

Stk. 3. Revisor må ikke have lån i selskabet eller i selskaber inden for samme koncern. Dette gælder dog ikke for lån ydet inden for genkøbsværdien af en af et livsforsikringsselskab udstedt forsikringspolice.

§ 168. Revisors hverv skal ophøre ved afslutningen af den ordinære generalforsamling, der afholdes efter udløbet af det sidste regnskabsår, for hvilket han er valgt, eller, såfremt revisor er valgt for ubestemt tid, når en anden revisor er valgt i hans sted.

Stk. 2. En revisor kan til enhver tid fratræde sit hverv og afsættes ved beslutning af den, der har valgt ham.

Stk. 3. Findes en revisor åbenbart uegnet til sit hverv, kan handelsministeren afskedige den pågældende og i den afgædes sted udpege en revisor, der fungerer, indtil nyt valg på den førstkommande generalforsamling kan foretages.

Stk. 4. Ophører en revisors hverv før udløbet af valgperioden, eller opfylder han ikke længere betingelserne for at være revisor, og er der ingen suppleant til at indtræde i hans sted, påhviler det bestyrelsen snarest at foranledige valg af ny revisor.

§ 169. Er der ingen eller kun en revisor i selskabet, eller opfylder en revisor ikke kravene i § 166, stk. 1 og 2, eller § 167, stk. 1 og 2, eller de i vedtægterne herom fastsatte regler, skal forsikringstilsynet udnævne revisorer, når anmodning herom fremsættes af et bestyrelsesmedlem, en direktør, en aktionær eller i gensidige selskaber en stemmeberettiget.

Stk. 2. Udnævnelse af revisorer i henhold til stk. 1 gælder for tiden, indtil nye revisorer er valgt på foreskrevet måde.

§ 170 Revisorerne skal revidere årsregnskabet i overensstemmelse med god revisionsetik og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale og dets forhold i øvrigt.

Stk. 2. Er selskabet et moderselskab, skal dets revisorer tillige revidere koncernregnskabet og koncernselskabernes indbyrdes regnskabsmæssige forhold.

Stk. 3. Tilhører selskabet en gruppe af selskaber, for hvilke forsikringstilsynet træffer bestemmelse i henhold til § 3, stk. 4, skal de i § 166, stk. 5, 2. pkt., nævnte revisorer tillige

revidere det regnskab, som forsikringstilsynet foreskriver i medfør af § 3, stk. 4, samt gruppens indbyrdes regnskabsmæssige forhold.

Stk. 4. Revisorerne skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som måtte blive stillet af generalforsamlingen, for så vidt de ikke strider mod lov eller mod selskabets vedtægter eller god revisionsetik.

§ 171. Bestyrelse og direktion skal give revisorerne adgang til at foretage de undersøgelser, disse finder nødvendige, og skal sørge for, at revisorerne får de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendige for udførelsen af deres hverv. Et datterselskabs bestyrelse og direktion har tilsvarende forpligtelser over for moderselskabets revisorer eller de i § 166, stk. 5, 2. pkt., nævnte revisorer.

§ 172. Efter at revisionen er afsluttet, skal revisorerne under henvisning til den afgivne revisionsberetning ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette. Såfremt status eller resultatopgørelsen efter revisorerens opfattelse ikke bør godkendes, skal de tillige bemærke dette.

§ 173. Revisorerne skal afgive en revisionsberetning til generalforsamlingen. Beretningen skal være bestyrelsen i hænde senest 2 uger før den ordinære generalforsamling.

Stk. 2. Revisionsberetningen skal indeholde erklæring om, hvorvidt årsregnskabet og det eventuelle koncernregnskab henholdsvis det regnskab, som forsikringstilsynet foreskriver i medfør af § 3, stk. 4, er opgjort i overensstemmelse med forskrifterne i loven og vedtægterne, tilligemed en redegørelse for resultatet af revisionen i øvrigt.

Stk. 3. Indeholder årsregnskabet ikke de oplysninger om resultatet af selskabets drift og økonomiske stilling i øvrigt, som skal oplyses, eller hvis revisorerne i et moderselskab eller de i § 166, stk. 5, 2. pkt., nævnte revisorer savner fornødne oplysninger om et datterselskabs forhold, skal revisorerne gøre bemærkning herom og, såfremt det er muligt, give de nødvendige supplerende oplysninger i deres beretning. Har revisorerne ved deres revision fundet, at der foreligger forhold, som kan medføre ansvar for bestyrelsesmedlemmer eller direktører, skal de gøre anmærkning herom i beretningen. Revisorerne

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

kan i øvrigt i beretningen meddele oplysninger, som de anser det for rigtigt at lade komme til aktionærernes – for gensidige selskabers vedkommende medlemmers og garanters – kundskab.

§ 174. Revisorerne skal til brug for bestyrelsen føre en revisionsprotokol, hvori de skal anføre, hvilke revisionsarbejder der er udført, og hvilke mangler vedrørende selskabets bogholderi og regnskabsvæsen, der måtte være forefundet. Protokollen forelægges i ethvert bestyrelsesmøde, og enhver protokoltilførsel underskrives af samtlige bestyrelsesmedlemmer.

§ 175. Revisorerne har ret til at være til stede på generalforsamlingen. De skal være til stede, såfremt deres nærværelse må anses for nødvendig af hensyn til de spørgsmål, som skal behandles.

§ 176. Revisorerne og deres medarbejdere er ikke berettiget til at afgive oplysninger om selskabets forhold til enkelte aktionærer – i gensidige selskaber garanters, medlemmer eller delegerede – eller til uvedkommende. En revisor, der fratræder sit hverv, er dog berettiget til at meddele den revisor, der træder i stedet for ham, grunden til sin fratræden.

Stk. 2. Forsikringstilsynet kan pålægge revisorerne at give oplysninger om selskabets forhold.

Stk. 3. Handelsministeren kan udfærdige nærmere forskrifter om revisionens gennemførelse.

§ 177. En aktionær eller i gensidige selskaber et medlem eller en garant kan på den ordinære generalforsamling eller på en generalforsamling, hvor emnet er sat på dagsordenen, fremsætte forslag om en ekstraordinær granskning af selskabets stiftelse eller af nærmere angivne forhold vedrørende selskabets forvaltning eller af visse regnskaber. Vedtages forslaget med simpel stemmeflerhed, vælger generalforsamlingen en eller flere granskningsmænd.

Stk. 2. Vedtages forslaget ikke, men opnår det dog tilslutning fra aktionærer, som repræsenterer 25 pct. af aktiekapitalen eller for gensidige selskabers vedkommende fra 25 pct. af de på generalforsamlingen stemmeberettigede, kan en aktionær eller stemmeberet-

tiget senest 1 måned efter generalforsamlingens afholdelse anmode skifteretten på selskabets hjemsted om at udnævne granskningsmænd. Skifteretten skal give selskabets ledelse og revisorer og i givet fald den, hvis forhold anmodningen omfatter, adgang til at udtale sig, før den træffer sin afgørelse. Anmodningen skal kun tages til følge, såfremt skifteretten finder den tilstrækkeligt begrundet. Skifteretten fastsætter antallet af granskningsmænd. Skifterettens afgørelser er genstand for kære.

Stk. 3. Reglerne i §§ 166, stk. 1, 167, 171, 175 og 176 finder tilsvarende anvendelse på granskningsmænd.

Stk. 4. Granskningsmændene, der skal afgive en skriftlig beretning til generalforsamlingen, er berettiget til at få et vederlag af selskabet. Er granskningsmændene udnævnt af skifteretten, fastsættes vederlaget af denne.

Stk. 5. Senest 8 dage før generalforsamlingen skal granskningsmændenes beretning fremlægges til eftersyn for aktionærerne eller i gensidige selskaber for medlemmer og garanters på selskabets kontor. Beretningen skal tillige indsendes til forsikringstilsynet.

Kapitel 20.

Gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål samt visse pensionskasser.

§ 178. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter gensidige skadesforsikringsselskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af:

1) at selskabets formål er begrænset til kun at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom således, at de forsikrede tillige er forsikrings-tagere, eller til at tegne forsikringer for husdyr;

2) at selskabet kun driver virksomhed her i landet;

3) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen;

4) at selskabet kun tegner direkte forsikringer;

5) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fastsættes af forsikringstilsynet i forbindelse med udstedelse af koncession, samt

6) mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter endvidere:

1) foreninger eller sammenslutninger (pensionskasser), hvis medlemmer enten er uddannet inden for bestemte uddannelsesområder eller er ansat i virksomheder af en bestemt art, og som har til formål som led i ansættelsesvilkårene eller som led i en anden tilknytning til en virksomhed at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne, og

2) foreninger eller sammenslutninger (pensionskasser), hvis medlemmer består af selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche, og som har til formål at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne.

Stk. 3. Pensionskasser, der omfattes af bestemmelserne i dette kapitel, må kun drive virksomhed her i landet. De må kun virke som pensionskasse og drive dermed direkte forbunden virksomhed.

Stk. 4. Et forsikringsselskab omfattes ikke af bestemmelsen i dette kapitel, såfremt

1) den årlige præmieindtægt overstiger et af forsikringstilsynet fastsat beløb, eller

2) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet, eller

3) selskabets virksomhed er af en sådan art, at solvensmargenens mindstebeløb, beregnes uden nedsættelse i medfør af § 65, jfr. § 29, stk. 2.

Stk. 5. De af stk. 2 omfattede pensionskasser skal, uanset bestemmelserne i § 9, tydeligt i navnet angive deres egenskab af pensionskasse, og betegnelsen »forsikringsselskab« må ikke anvendes. Pensionskasserne må ikke anvende betegnelsen »policer« for de af dem oprettede overenskomster om pension eller betegnelsen »præmier« for medlemmernes bidrag. Pensionskasserne må heller ikke i øvrigt i deres benævnelser eller henvendelser til offentligheden benytte ord, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de driver anden af denne lov omfattet forsikringsvirksomhed.

§ 179. Til stiftelse af de af dette kapitel omfattede pensionskasser og forsikringsselskaber kræves ikke oprettelse af stiftelsesoverenskomst i overensstemmelse med §§ 10-13.

Stk. 2. Indtegning af medlemmer eller garantanter kan uanset § 7, stk. 2, ikke finde sted,

forinden udkast til vedtægter er affattet. Udkastet til vedtægter skal fremlægges ved indtegningen.

Stk. 3. Selskabets eller pensionskassens vedtægter skal indeholde de i § 15, stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 3, nævnte bestemmelser samt bestemmelser om, hvorvidt en direktion ansættes.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 16-20 og § 28, stk. 4, 2. pkt., finder ikke anvendelse.

Stk. 5. Den i § 23 nævnte driftsplan kan med forsikringstilsynets tilladelse enten begrænses i åremål eller udelades, såfremt den ikke er nødvendig til bestemmelse af basiskapitalen. Det kan i forbindelse hermed bestemmes, at der ikke kræves nogen selskabskapital eller anden form for basiskapital, såfremt dette må anses for forsvarligt under hensyntagen til virksomhedens art og omfang.

Stk. 6. Er der indtegnet medlemmer eller garantanter, skal konstituerende generalforsamling afholdes inden 6 måneder efter, at sådan indtegnelse er påbegyndt. I modsat fald bortfalder de ved tegning af selskabskapital påtagne forpligtelser, og indbetalte beløb tilbagebetales, dog med fradrag af afholdte udgifter, hvis dette er betinget ved tegningen.

Stk. 7. Til den konstituerende generalforsamling indkaldes samtlige de ifølge vedtægtsudkastet stemmeberettigede.

Stk. 8. Generalforsamlingen træffer med almindelig stemmeflerhed beslutning om, hvorvidt selskabet skal stiftes. Beslutning om ændringer i udkastet til vedtægter, der ikke er angivet i indkaldelsen, kræver for at være gyldig samtykke fra samtlige stemmeberettigede. I andre tilfælde kræves kun almindelig stemmeflerhed, selv om udkastet måtte fastsætte et højere stemmetal til gennemførelse af ændringer efter selskabets stiftelse.

Stk. 9. Når vedtægterne er fastsat, vælges bestyrelse og revisorer efter de derom i vedtægterne indeholdte regler.

§ 180. Ansøgning om koncession, om stadfæstelse af selskabets eller pensionskassens vedtægter og anmeldelse til forsikringsregisteret skal indsendes til forsikringstilsynet senest 2 måneder efter den konstituerende generalforsamling vedlagt bekræftet udskrift af den på generalforsamlingen førte protokol samt 4 eksemplarer af vedtægterne, hvoraf et eksemplar skal være underskrevet af alle be-

styrelsesmedlemmer. Bestemmelserne i § 22, stk. 1, nr. 2 og 4, og stk. 3, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 181. Til varetagelse af den daglige ledelse af selskabet og pensionskassen kan der ansættes en direktion. Sker dette ikke, har bestyrelsen de for direktionen foreskrevne pligter.

Stk. 2. § 77, stk. 5, 2. pkt., og § 87, stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse.

§ 182. Findes der en direktion, udfærdiges og underskrives årsregnskabet af denne, hvorefter det vedtages af bestyrelsen og med dennes underskrift indstilles til generalforsamlingens godkendelse. I selskaber, hvor der ingen direktion findes, udfærdiges og underskrives regnskabet af bestyrelsen.

§ 183. Det reviderede og godkendte årsregnskab skal indsendes til forsikringstilsynet inden en måned efter, at regnskabet er vedtaget og godkendt. Forsikringstilsynet kan dog forlænge denne frist.

Stk. 2. Forsikringstilsynet kan udfærdige nærmere forskrifter angående formen for regnskaberne samt om indsendelse til forsikringstilsynet af oplysninger til brug ved udarbejdelse af en forsikringsstatistik, derunder oplysninger om medlemskredsens størrelse og forsikringernes fordeling. Bestemmelserne i § 137, stk. 1, og § 138, stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse.

§ 184. Gensidige skadesforsikringsselskaber af den i § 178, stk. 1, nævnte art, som kun driver virksomhed inden for et snævert begrænset landområde, omfattes ikke af denne lovs bestemmelser, såfremt de indtegnede forsikringer tilsammen ikke overstiger 1 mill. kr. Disse selskaber skal dog betegne sig som gensidige.

Stk. 2. Forsikringstilsynet kan bestemme, at et gensidigt skadesforsikringsselskab af den i § 178, stk. 1, nævnte art, som kun tegner forsikringer inden for et begrænset landområde og alene inden for en enkelt forsikringsgren, undtages fra lovens bestemmelser. Denne bestemmelse gælder, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 178, stk. 1, nr. 1, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, lovpligtig ulykkes-

forsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring.

Stk. 3. Er et selskab undergivet tilsyn i medfør af denne lov, forbliver selskabet under tilsyn, selv om de i denne paragraf nævnte forudsætninger for dets undtagelse fra loven senere måtte komme til at foreligge. Fremsætter selskabet i henhold til generalforsamlingsbeslutning anmodning derom over for forsikringstilsynet, kan dette tillade, at selskabet fritages for tilsyn.

§ 185. Fremsætter et af de i dette kapitel nævnte gensidige forsikringsselskaber i henhold til generalforsamlingsbeslutning anmodning derom over for forsikringstilsynet, kan dette fastsætte, at selskabet fuldt ud skal være undergivet forskrifterne i denne lov. Når sådan bestemmelse er truffet, kan selskabet kun, såfremt forsikringstilsynet måtte tillade dette, på ny inddrages under de i dette kapitel indeholdte bestemmelser.

Kapitel 21.

Bygningsbrandforsikring.

§ 186. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets koncession, overtage forsikring af enhver bygning.

Stk. 2. Selskabet kan dog afvise at forsikre

1) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare;

2) forladte bygninger.

§ 187. Et selskab kan ikke bringe en forsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En forsikringstager kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har koncession til at drive bygningsbrandforsikring.

§ 188. Selskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Selskabet har endvidere panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.

Kapitel 22.

Udenlandske forsikringselskaber.

§ 189. Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, og som ikke driver anden virksomhed, kan på de i denne lov fastsatte betingelser af forsikringstilsynet få tilladelse (koncession) til at drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af ministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at et udenlandsk forsikringselskab skal kunne drive virksomhed her i landet, at det i sit hjemland er etableret som et aktieselskab eller et gensidigt selskab. Handelsministeren kan gøre undtagelse for virksomheder, som i hjemlandet lovligt driver forsikringsvirksomhed uden at være et aktieselskab eller et gensidigt selskab.

Stk. 3. Driver et udenlandsk selskab i sit hjemland lovligt såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab, kan det uanset bestemmelsen i § 6, stk. 3, her i landet drive tilsvarende virksomhed. Livsforsikringsvirksomheden må dog ikke inden for samme forretningsafdeling forenes med anden forsikringsvirksomhed, men selskabet må i så fald etablere særskilte forretningsafdelinger, der skal have samme generalagent.

§ 190. Udenlandske selskaber, som driver forsikringsvirksomhed her i landet, skal i deres benævnelse i de dokumenter, der nævnes i § 9, stk. 4, på tydelig måde angive selskabets navn, hjemland og egenskab af aktieselskab, gensidigt selskab eller lignende, samt forretningsafdelingens hjemsted (hovedkontor) og det registreringsnummer, hvorunder forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret. Træder selskabet i likvidation, skal dette angives i benævnelsen. Anføres selskabskapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte selskabskapital anføres.

Stk. 2. Det er de af stk. 1 omfattede selskaber forbudt selv eller ved deres agenter og

personale at betegne sig som kontrolleret af den danske stat.

§ 191. Selskabet skal vælge en befuldmægtiget (generalagent) til at lede forretningsafdelingen, således at denne ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for tredjemand samt til at repræsentere virksomheden i øvrigt, herunder over for forsikringstilsynet og forsikringsregisteret samt under søgsmål mod virksomheden.

Stk. 2. Intet selskab må have mere end en generalagent, men denne kan benytte underagenter.

Stk. 3. Generalagenter skal være myndige personer og have bopæl her i landet og tillige enten have indfødsret i en medlemsstat inden for De europæiske Fællesskaber eller i de sidste 2 år have været bosiddende her i landet. Fra den sidstnævnte bestemmelse kan handelsministeren dog, hvor omstændighederne taler derfor, gøre undtagelse.

Stk. 4. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interessentskab kan være generalagent, såfremt generalagenten som sin repræsentant udpeger en person, der opfylder de i stk. 3 nævnte betingelser for at være generalagent.

Stk. 5. Selskabet skal råde over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m. v. Driver selskabet livsforsikringsvirksomhed her i landet, skal der ved forretningsafdelingen være ansat en aktuar. Bestemmelserne i § 79, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 192. Ophører en generalagent at opfylde betingelserne i § 191, bliver han ude af stand til at udføre sit hverv, frasiger han sig dette, eller tilbagekaldes hans fuldmagt, uden at anden generalagent bliver valgt af selskabet, skal forsikringstilsynet, såfremt forretningsafdelingen fortsat skal bestå, ansætte en generalagent, der fungerer som sådan, indtil en anden er valgt af selskabet, eller indtil den tidligere generalagent atter kan overtage sit hverv.

§ 193. Selskabet skal i alle af virksomheden her i landet opstående retsforhold være underkastet dansk ret og danske domstoles afgørelse.

§ 194. Selskabet skal her i landet være i besiddelse af midler, som er tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser hidrørende fra her i landet direkte tegnede forsikringer. Ved beregningen af tekniske reserver skal anvendes samme regler som for her i landet hjemmehørende selskaber.

Stk. 2. Selskabet skal endvidere her i landet være i besiddelse af midler, hvis størrelse bestemmes ved beregning af en solvensmargen for den forsikringsbestand, der henhører under forretningsafdelingen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 29, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En fjerdedel af solvensmargenens mindstebeløb, jfr. § 29, stk. 2, skal dækkes af værdipapirer, som deponeres i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt forvaringssted.

Stk. 5. Handelsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2 og 4.

§ 195. Oprettelse af en forretningsafdeling skal anmeldes til forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal angive:

1) selskabets navn og hjemsted (hovedkontor) og postadresse;

2) selskabets formål og omfanget af den koncession, der er udstedt af hjemlandets myndigheder, eller, hvis en sådan ikke kræves, hvilke forsikringsbrancher selskabet er berettiget til at drive i sit hjemland;

3) vedtægternes dato;

4) selskabskapitalens størrelse;

5) hvor meget af selskabskapitalen der er indbetalt, og hvornår et eventuelt restbeløb kan fordres indbetalt;

6) forretningsafdelingens navn, hjemsted og postadresse;

7) omfanget af den ansøgte koncession;

8) generalagentens og eventuelle prokuriisters fulde navn, stilling og bopæl;

9) hvem der har ret til at tegne forretningsafdelingens firma.

Stk. 2. Med anmeldelsen skal følge:

1) officiel bevidnelse af, at selskabet er lovligt bestående i sit hjemland med oplysning om, hvor længe det i hjemlandet har drevet den anmeldte virksomhed, og om, hvorvidt der i de sidste 3 år fra de derværende myndigheders side er gjort bemærkning mod den måde, hvorpå virksomheden er udøvet;

2) eksemplarer af selskabets regnskaber og årsberetninger for de 3 sidste regnskabsår;

3) en af selskabet afgivet erklæring om, at det forpligter sig til i alle af virksomheden her i landet opstående retsforhold at underkaste sig dansk ret og danske domstoles afgørelse;

4) den originale fuldmagt for generalagenten;

5) et eksemplar af selskabets vedtægter;

6) bevis for, at generalagenten opfylder de i § 191 angivne betingelser;

7) en fortegnelse over selskabets bestyrelsesmedlemmer;

8) bevis for, at selskabet har opfyldt sin forpligtelse efter § 194.

Stk. 3. På forlangende af forsikringstilsynet skal der indsendes en autoriseret oversættelse af de i stk. 2 nævnte bilag.

Stk. 4. Anmeldelsen og de medfølgende bilag underskrives af generalagenten, og denne hæfter for indholdets rigtighed. For så vidt generalagenten ikke giver personligt møde for forsikringstilsynet, skal hans underskrift bekræftes af en notar, en advokat eller to vitterlighedsvidner.

Stk. 5. De personer, der har ret til at tegne forretningsafdelingen, skal på anmeldelsen egenhændigt angive, hvorledes de vil underskrive.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 8, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 196. Det udenlandske selskab må ikke påbegynde forsikringsvirksomhed her i landet, før registrering er sket.

Stk. 2. For forpligtelser, der forinden registreringen er indgået på forretningsafdelingens vegne, gælder bestemmelserne i § 27, stk. 2, 4 og 5.

§ 197. Ingen må i erhvervsmæssigt øjemed her i landet medvirke til, at direkte forsikringer for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller her i landet beroende ejendele tegnes hos andre end danske eller her registrerede udenlandske selskaber. Handelsministeren kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse for så vidt angår co-assurance.

Stk. 2. Over for udenlandske mæglerfirmaer, der ved denne lovs ikrafttræden i medfør af lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. havde tilladelse til at have herværende korrespondenter, der medvirker

ved tegning af skadesforsikringer her i landet, kan handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringstilsynet gøre undtagelse fra de i stk. 1, 1. pkt., indeholdte bestemmelser. Ministeren fastsætter i så fald de nærmere vilkår for virksomhedens fortsættelse, samt i hvilket omfang bestemmelserne i denne lov kommer til anvendelse på virksomheden.

§ 198. Sker der ændring i selskabets vedtægter eller noget andet forhold, hvorom anmeldelse er sket til forsikringsregisteret, skal anmeldelse herom foretages inden en måned under iagttagelse af forskrifterne i § 195. Anmeldelsen skal være ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse. Ændring i selskabets godkendte, almindelige forsikringsbetingelser eller i selskabets tekniske grundlag m. v. for livsforsikring kan ikke træde i kraft, før godkendelse er meddelt i overensstemmelse med reglerne i §§ 8, 24 og 25.

Stk. 2. Har myndighederne i selskabets hjemland, efter at forretningsafdelingen har påbegyndt sin virksomhed her i landet, fremsat nogen bemærkning mod den måde, hvorpå virksomheden drives, eller er selskabet kommet under konkurs eller likvidation eller har standset sine betalinger, skal generalagenten straks skriftligt underrette forsikringstilsynet derom.

§ 199. Inden 8 måneder efter hvert regnskabsårs udløb skal generalagenten i den form, forsikringstilsynet foreskriver, fremsende indberetning om selskabets virksomhed her i landet til forsikringstilsynet. Indberetningen skal tillige indeholde oplysning om forretningsafdelingens økonomiske situation og om størrelsen af solvensmargenen. Bestemmelserne i §§ 107–139 og 165–177 finder anvendelse i det omfang, forsikringstilsynet bestemmer. Forretningsafdelingens indberetning m. v. skal være attesteret af en statsautoriseret revisor.

Stk. 2. Inden 1 måned efter, at selskabets årsregnskab er endeligt vedtaget, skal generalagenten indsende dette tillige med revisorernes udtalelser og den af selskabets bestyrelse afgivne årsberetning.

Stk. 3. Forsikringstilsynet kan kræve de yderligere oplysninger, som i hvert enkelt

tilfælde er nødvendige til bedømmelse af regnskabet og selskabets virksomhed.

Stk. 4. Forsikringstilsynet videregiver det i stk. 2 nævnte årsregnskab og den af bestyrelsen afgivne årsberetning til forsikringsregisteret.

§ 200. Driver selskabet direkte livsforsikringsvirksomhed her i landet, skal den i § 199, stk. 1, nævnte indberetning indeholde en summarisk angivelse af forsikringssummerne for de under forretningsafdelingen hørende, direkte tegnede livsforsikringer, som var i kraft ved udløbet af sidste regnskabsår, med angivelse af de forsikredes antal og årspræmie samt en beregning af forsikringsfonden efter reglerne i § 122 og en beregning efter reglerne i § 121 af det dér nævnte aktiv tilligemed sådanne oplysninger, som sætter forsikringstilsynet i stand til at kontrollere disse beregningers rigtighed. Indberetningen skal endvidere indeholde en angivelse af summen af de i det sidst forløbne regnskabsår indgåede præmier og det beløb, som af selskabet er ydet i lån mod pant i de under forretningsafdelingen hørende forsikringer inden for deres genkøbsværdi.

Stk. 2. De midler, der er afsat til dækning af forsikringsfonden, skal anbringes og båndlægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 124–126. Forretningsafdelingens hovedkontor ligestilles i henseende til § 124, stk. 1, nr. 8, med et indenlandsk selskabs hovedkontor. Værdien af de båndlagte midler opgøres efter reglerne i §§ 110 og 113. Størrelsen af det beløb, som kan anbringes efter reglerne i § 124, stk. 2, beregnes på grundlag af forsikringsfondens størrelse.

§ 201. Driver selskabet direkte skadesforsikringsvirksomhed her i landet, skal den i § 199, stk. 1, nævnte indberetning være ledsaget af en beregning af de tekniske reserver for den under forretningsafdelingen hørende forsikringsbestand.

Stk. 2. Beregningen af de tekniske reserver skal være ledsaget af en opstilling over de aktiver, som er bestemt til dækning af de tekniske reserver.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 200, jfr. § 124, om arten af de aktiver, som kan anvendes til dækning af de tekniske reserver, finder tilsvarende anvendelse. Aktiverne skal båndlægges i overensstemmelse med reglerne i §

200, jfr. §§125 og 126. Handelsministeren kan undtage fra reglen om båndlæggelse.

§ 202. Det i § 194, stk. 4, nævnte depot skal udelukkende tjene som sikkerhed for opfyldelse af forpligtelser ifølge de under forretningsafdelingen hørende direkte forsikringskontrakter samt til dækning af beløb, som selskabet er forpligtet at udrede efter denne lov, derunder også bøder. Depotet anses givet i håndpant for de nævnte forpligtelser, idet forsikringstilsynet er håndpanthaver på samtlige de berettigedes vegne. Den enkelte forsikrede kan kun kræve sig fyldestgjort for forfaldent forsikringskrav i den udstrækning, som forsikringstilsynet måtte anse det forsvarligt under hensyn til, at depotet også tjener til sikkerhed for selskabets forpligtelser over for de øvrige forsikrede.

§ 203. Overholder selskabet ikke denne lov, eller må det antages, at dets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare, kan forsikringstilsynet foreskrive selskabet inden en given frist at foretage de foranstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 2. Viser indberetningen om selskabets virksomhed her i landet en forringelse af forretningsafdelingens økonomiske stilling i forhold til en i henhold til denne lov udarbejdet driftsplan, træffer forsikringstilsynet bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan.

Stk. 3. Er de foreskrevne foranstaltninger ikke truffet inden den givne frist, og undlades skønnes at medføre fare for de forsikredes interesser, kan forsikringstilsynet ansætte en anden generalagent og bemyndige denne til at afvikle selskabets virksomhed her i landet. §§ 140–145, 226–228 og 230, finder tilsvarende anvendelse. Generalagenten kan inddrage alle de under forretningsafdelingen hørende aktiver under afviklingen af virksomheden.

§ 204. Forsikringstilsynet kan helt eller delvis tilbagekalde forsikringselskabets koncession, hvis

1) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller

2) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse af et selskabs koncession træffer forsikringstilsynet beslutning om, hvorvidt forsikringselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet. For selskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed, kan forsikringstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration, jfr. kapitel 14.

Stk. 3. Handelsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af foranstående regler.

§ 205. Vil et udenlandsk selskab overdrage hele den under forretningsafdelingen hørende forsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, kan forsikringstilsynet tillade overdragelse til et selskab, der driver forsikringsvirksomhed af den pågældende art her i landet. Bestemmelserne i §§ 146–149 finder herved tilsvarende anvendelse.

§ 206. Forretningsafdelingen slettes af forsikringsregisteret,

1) når selskabet gør anmeldelse om, at det ønsker afdelingen slettet, og forsikringstilsynet ikke finder, at afdelingen under hensyntagen til ikraftværende, direkte tegnede forsikringer under afdelingen bør opretholdes;

2) når afdelingen er uden generalagent, og denne mangel ikke afhjælpes inden en af forsikringstilsynet fastsat frist, og forsikringstilsynet ikke finder det nødvendigt at ansætte en generalagent;

3) når afdelingens forretning er afviklet i medfør af § 203.

Stk. 2. Det i henhold til § 194, stk. 4, stillede depot frigives, når en i henhold til § 189 meddelt koncession er tilbagekaldt, og selskabet godtgør, at samtlige i § 202 nævnte forpligtelser er opfyldt, eller at det har stillet sådan sikkerhed for opfyldelsen af disse, som forsikringstilsynet finder betryggende.

Kapitel 23.

Erstatning m. v.

§ 207. Stiftere, bestyrelsesmedlemmer og direktører, som under udførelsen af deres hverv forsættligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet skade, er pligtige at erstatte denne. Det samme gælder, når skaden er tilføjet aktionærer, medlemmer, garanter, selskabets kreditorer eller tredjemand ved overtrædelse af denne lov eller vedtægterne.

§ 208. Med hensyn til erstatningspligt for revisorer og granskningmænd finder § 207 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er et eller flere revisionsselskaber valgt til revisorer, er både revisionsselskaberne og de revisorer, hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlige.

§ 209. En aktionær i et forsikringsaktieselskab er pligtig at erstatte tab, som han ved forsættlig eller groft uagtsomt at overtræde denne lov eller selskabets vedtægter har tilføjet selskabet, andre aktionærer eller tredjemand. Hvis retten af hensyn til faren for fortsat misbrug og forholdene i øvrigt finder, at der er særlig grund hertil, kan sagsøgte desuden tilpligtes at indløse en skadelidende aktionærs aktier til en pris, som fastsættes under hensyn til forsikringsaktieselskabets økonomiske stilling og til, hvad der efter omstændighederne i øvrigt findes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på garanter i et gensidigt forsikringselskab.

§ 210. Erstatning efter reglerne i §§ 207–209 kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 2. Er flere samtidig erstatningspligtige, hæfter de solidarisk for erstatningen. Den, hvis erstatningsansvar er lempet efter reglerne i stk. 1, er dog kun ansvarlig med det nedsatte beløb. Har en af dem betalt erstatningen, kan han afkræve hver enkelt af de medansvarlige dennes del under hensyn til størrelsen af den skyld, der måtte påhvile hver enkelt, samt omstændighederne i øvrigt.

§ 211. Beslutning om, at selskabet skal anlægge søgsmål mod stiftere, bestyrelsesmedlemmer, direktører, revisorer, granskningmænd, aktionærer eller garanter efter reglerne i §§ 207–209, træffes af generalforsamlingen.

Stk. 2. Søgsmål kan anlægges, selv om generalforsamlingen tidligere har besluttet ansvarsfrihed eller afstået fra at anlægge søgsmål, såfremt der angående denne beslutning eller det forhold, hvorpå søgsmålet bygger, ikke er givet i alt væsentligt rigtige og fuldstændige oplysninger til generalforsamlingen, inden beslutningen blev truffet.

Stk. 3. Har aktionærer, der repræsenterer mindst en tiendedel af aktiekapitalen, modsat sig en beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag, kan der af enhver aktionær anlægges søgsmål med påstand om, at den eller de ansvarlige tilpligtes at betale selskabet erstatning for det tab, det har lidt. Aktionærer, som herefter anlægger sag, er ansvarlige for sagsomkostningerne, dog med ret til at få disse godtgjort af selskabet i det omfang, omkostningerne dækkes af det beløb, der gennem retssagen kommer selskabet til gode.

Stk. 4. I gensidige selskaber finder stk. 3 tilsvarende anvendelse, for så vidt mindst en tiendedel af de stemmeberettigede har modsat sig en beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag.

Stk. 5. Går selskabet konkurs, således at fristdagen indtræder inden 2 år efter afholdelsen af den generalforsamling, som har bevilget ansvarsfrihed eller givet afkald på anlæggelse af søgsmål, kan konkursboet dog anlægge erstatningssag uden hensyn til denne generalforsamlingsbeslutning.

§ 212. Søgsmål i henhold til § 211, stk. 3 og 4, kan ikke anlægges senere end 6 måneder efter, at den dér omhandlede generalforsamlingsbeslutning blev truffet, eller, hvis granskning er iværksat efter reglerne i § 177, efter at granskningen er afsluttet.

Stk. 2. Søgsmål i henhold til § 211, stk. 5, kan ikke anlægges senere end 3 måneder efter, at selskabet er erklæret konkurs.

§ 213. Erstatningssøgsmål mod stiftere, bestyrelsesmedlemmer og direktører kan anlægges ved retten på det sted, hvor selskabet har sit hjemsted.

Kapitel 24.

Tilsyn.

§ 214. Forsikringstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser,

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

der er udstedt i medfør af loven. Tilsynet består af et råd og et direktorat.

§ 215. Rådet består af en formand og 7 andre medlemmer, der udnævnes af handelsministeren for indtil 4 år ad gangen. Formanden skal være jurist, og blandt de øvrige medlemmer skal nationaløkonomisk og forsikringsmatematisk sagkundskab være repræsenteret. 2 af medlemmerne skal repræsentere forsikringstagerne, 2 skal repræsentere forsikringselskaberne og 1 medlem skal repræsentere pensionskasserne. Ministeren kan udnævne stedfortrædere for medlemmer til at træde i deres sted, hvis de er forhindret i at deltage i rådets arbejde.

Stk. 2. Et flertal af rådets medlemmer skal være uafhængige af forsikringselskaber, af andre virksomheder, der er under dets tilsyn og af organisationer for disse virksomheder.

Stk. 3. Et medlem må ikke deltage i afgørelsen af en sag, hvis der foreligger omstændigheder, der er egnet til at svække tilliden til hans upartiskhed i sagen. Rådet afgør, om et medlem kan deltage i sagens afgørelse. I behandlingen af dette spørgsmål deltager det pågældende medlem ikke.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 5. § 217, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for rådets medlemmer.

§ 216. Forsikringstilsynets daglige forretninger varetages af direktoratet, der ledes af en direktør. Direktøren er ikke medlem af rådet, men deltager i dets møder.

Stk. 2. De i direktoratet ansatte må ikke være økonomisk interesseret i eller knyttet til noget forsikringselskab, til anden virksomhed, der er under direktoratets tilsyn eller til organisationer for disse virksomheder.

Stk. 3. Handelsministeren udfærdiger forskrifter for direktoratets virksomhed, herunder om dets samvirke med rådet og om samarbejdet med andre landes forsikringstilsyn.

§ 217. Forsikringstilsynet kan kræve meddelt alle sådanne oplysninger, som skønnes nødvendige for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om en virksomhed er omfattet af loven. Forsikringstilsynet er berettiget til at lade foretage undersøgelser på stedet af de af loven omfattede forsikringselskaber og pensionskassers virkemåde og forhold, hvor-

ved der ikke af selskabet må forholdes tilsynet nogen oplysning.

Stk. 2. De i tilsynet ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 264 b, jfr. § 10, stk. 2, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 er ikke til hinder for, at forsikringstilsynet som et led i et samarbejde med andre landes tilsynsmyndigheder videregiver oplysninger til disse under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt i det pågældende land. Oplysninger, som forsikringstilsynet modtager fra andre landes tilsynsmyndigheder med angivelse af, at oplysningerne er hemmelige eller fortrolige, eller hvor dette følger af oplysningernes karakter, skal være undergivet bestemmelserne i stk. 2.

Stk. 4. Bestemmelserne i denne lov om forsikringstilsynets beføjelser og om forsikringselskabernes pligter overfor tilsynet finder med de ændringer, der følger af forholdets natur, anvendelse på selskaber, der er trådt i likvidation, har standset deres betalinger eller er under konkurs.

§ 218. Forsikringstilsynet afgiver en årlig beretning til handelsministeren om sin virksomhed. Beretningen skal angive de selskaber, der er omfattet af denne lov, og indeholde en sammenstilling af selskabernes indberetninger og regnskaber. Tilsynet afgiver endvidere en redegørelse for væsentlige træk i forsikrings erhvervets udvikling i beretningsåret og en redegørelse for sådanne særlige forhold inden for forsikringsområdet, som må antages at være af almen interesse. Beretninger og redegørelse skal offentliggøres.

§ 219. Til dækning af udgifterne ved forsikringstilsynets virksomhed skal forsikringselskaber, pensionskasser og begravelseskasser, der er under tilsyn, hver pålignes et beløb, der fastsættes i henhold til reglerne i stk. 2-4, dog mindst 200 kr. årlig.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert forsikringselskab m. v. eller enhver forretningsafdeling af et udenlandsk forsikringselskab, der her i landet har været berettiget til at drive virksomhed eller været under likvidation i nogen del af det pågældende kalen-

derår. Forsikringstilsynet kan dog fritage et selskab under likvidation for bidrag, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Påligning af bidragene foretages af forsikringstilsynet på grundlag af det sidste regnskab. Ved beregningen af bidragsatsen fordelte tilsynets samlede udgifter mellem følgende grupper:

- 1) forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed,
- 2) pensionskasser, der er omfattet af tilsynet i medfør af denne lov,
- 3) pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser,
- 4) begravelseskasser, der er undergivet tilsyn i medfør af lov om tilsyn med begravelseskasser og ligbrændingsforeninger, og
- 5) forsikringsselskaber, som udøver anden virksomhed end livsforsikring.

Stk. 4. Fordelingen mellem gruppe 1-5 sker på grundlag af den enkelte gruppes andel i de samlede renteindtægter og bruttopræmieindtægter m. v. for her i landet tegnede direkte forsikringer. Fordelingen mellem selskaberne i gruppe 1 og 5 sker i forhold til bruttopræmieindtægten for her i landet tegnede direkte forsikringer og inden for grupperne 2, 3 og 4 på grundlag af medlemsbidrag og renteindtægter. For udenlandske selskaber anvendes den herværende forretningsafdelings bruttopræmieindtægt for her i landet tegnede direkte forsikringer som grundlag.

Stk. 5. Inden udgangen af september måned giver forsikringstilsynet hvert enkelt forsikringsselskab m. v. meddelelse om størrelsen af dets bidrag, hvorefter dette skal indbetales inden kalenderårets udgang. Bidragene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 6. De af bestemmelserne i § 178 omfattede forsikringsselskaber skal betale et beløb på 50 pct. af det efter reglerne i stk. 1-4 beregnede beløb, dog mindst 200 kr. årlig.

Stk. 7. Forretningsafdelinger for udenlandske selskaber, hvis koncession ikke omfatter tegning af direkte forsikringer her i landet, og som ikke har nogen bestand af direkte tegnede forsikringer, skal ikke betale bidrag.

Stk. 8. Udgifterne ved en af forsikringstilsynet foranstaltet revision kan pålægges selskabet af tilsynet, der fastsætter revisionshonorarets størrelse.

§ 220. Forsikringstilsynet fører et register over forsikringsselskaber, forretningsafdelinger for udenlandske selskaber og de af denne lov omfattede pensionskasser (forsikringsregisteret). Overregistrator ved aktieselskabsregisteret bistår ved registerets førelse.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om registerets førelse samt om udgivelse af en fortegnelse over de i stk. 1 nævnte forsikringsselskaber m. v. For registrering, afskrifter af registerbladet, anmeldelser og regnskaber m. v. og for bekendtgørelse af modtagelse af årsregnskaber betales afgift efter regler fastsat af handelsministeren.

§ 221. Alle anmeldelser til forsikringsregisteret skal ske ved benyttelse af de dertil af forsikringstilsynet foreskrevne blanketter.

§ 222. Opfylder en anmeldelse eller den anmeldte ordning ikke lovens forskrifter eller stemmer den ikke med forsikringsselskabets vedtægter, eller er den beslutning, i henhold til hvilken den anmeldte ordning er truffet, ikke blevet til på den måde, som loven eller vedtægterne foreskriver, skal registrering nægtes.

Stk. 2. Finder forsikringstilsynet, at en fejl eller mangel kan afhjælpes ved beslutning på en generalforsamling eller ved en bestyrelsesvedtagelse, fastsættes der en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke inden den fastsatte frist, nægtes registrering.

Stk. 3. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om nægtelsen og om grundene til denne. Ved klage over forsikringstilsynets afgørelse finder § 224 anvendelse.

Stk. 4. Mener nogen – bortset fra tilfælde, der omfattes af § 106 – at en stedfunden registrering er ham til skade, hører spørgsmålet om registreringens udslettelse under domstolens afgørelse. Sag herom skal anlægges mod selskabet senest 6 måneder efter registreringens bekendtgørelse i Statstidende. Retten tilstiller forsikringstilsynet udskrift af dommen. Om sagens udfald skal der uden betaling optages bemærkning i forsikringsregisteret og ske bekendtgørelse i Statstidende.

§ 223. Registreringer, modtagelse af vurderingsberetninger efter § 6 c i lov om aktieselskaber, jfr. denne lovs § 26, stk. 1, 2. pkt., og af årsregnskaber efter § 137, stk. 1 og 2, §

183, stk. 1, og § 199, stk. 1, skal straks bekendtgøres i Statstidende.

Stk. 2. Det, som er blevet bekendtgjort i Statstidende, anses for at være kommet til tredjemands kundskab, jfr. dog § 88, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på dispositioner, der er foretaget inden den 16. dag efter bekendtgørelsen, dersom tredjemand beviser, at han ikke har haft mulighed for at få kendskab til det bekendtgjorte forhold.

Stk. 3. Så længe bekendtgørelse i Statstidende ikke har fundet sted, kan forhold, der skal anmeldes og bekendtgøres, ikke gøres gældende imod tredjemand, medmindre det bevises, at han har haft kundskab herom. Den omstændighed, at et sådant forhold endnu ikke er bekendtgjort, hindrer ikke tredjemand i at gøre forholdet gældende.

Stk. 4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indholdet af bekendtgørelsen i Statstidende og indholdet af registeret kan selskabet ikke gøre den bekendtgjorte tekst gældende mod tredjemand. Denne kan derimod gøre den bekendtgjorte tekst gældende over for selskabet, medmindre det bevises, at han kendte registerets indhold.

§ 224. De af forsikringstilsynet i henhold til denne lov truffne afgørelser kan af vedkommende selskab inden en måned efter modtaget underretning herom indbringes for handelsministeren, uden at selskabets adgang til at bringe sagen for domstolene derved afskæres.

Stk. 2. Omgøres en af forsikringstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at selskabet skal træde i likvidation, eller at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal forsikringstilsynet straks indføre dette i forsikringsregisteret og, såfremt selskabet ejer faste ejendomme, endvidere drage omsorg for, at der sker fornøden tinglysning ved disses værneting.

Stk. 3. Sag til omgørelse af en af handelsministeren eller forsikringstilsynet truffet beslutning kan indbringes for domstolene af et selskab inden 6 måneder efter at beslutningen er bragt til dets kundskab.

Stk. 4. Har forsikringstilsynet tilbagekaldt et selskabs koncession, kan selskabet forlange afgørelsen indbragt for domstolene.

Stk. 5. Begæring i henhold til stk. 4 skal fremsættes over for handelsministeren inden

4 uger efter, at afgørelsen er meddelt selskabet. Handelsministeren anlægger sag mod selskabet i den borgerlige retsplejes former.

§ 225. Sag mod et af denne lov omfattet selskab indbringes for retten på det sted, hvor selskabet har sit hjemsted, eller, for udenlandske forsikringsselskabers vedkommende, hvor generalagentens kontor findes. Med hensyn til forkyndelse og varsel betragtes kontoret som bopæl.

Kapitel 25.

Genoprettelsesplaner og andre foranstaltninger.

§ 226. Er et forsikringsselskabs basiskapitel ikke tilstrækkelig, skal forsikringstilsynet kræve, at selskabet udarbejder en plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling og forelægger planen for forsikringstilsynet til bedømmelse af, om planen indeholder de foranstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 2. Er basiskapitalen mindre end en tredjedel af den beregnede solvensmargen – for livsforsikringsselskaber, mindre end hele den beregnede solvensmargen – eller er den mindre end det under hensyntagen til virksomhedens art fastsatte mindstebeløb, skal selskabets plan tilsigte en genoprettelse af dets økonomiske stilling over et kortere tidsrum, der fastsættes af forsikringstilsynet.

Stk. 3. Har selskabet i henhold til loven forelagt en driftsplan for forsikringstilsynet, træffer tilsynet i tilfælde af, at der er sket en forringelse af selskabets økonomiske stilling i forhold til denne plan, bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan for de 3 følgende regnskabsår – for livsforsikringsselskaber for de 5 følgende regnskabsår.

§ 227. Overholder et livsforsikringsselskab ikke denne lov eller sine vedtægter, eller afviger det fra det for selskabets virksomhed gældende grundlag, eller findes dette grundlag, eller den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, ikke betryggende, eller viser det sig, at de til dækning af forsikringsfonden henlagte midler, vurderet i overensstemmelse med reglerne i §§ 110 og 113, ikke er tilstrækkelige, kan forsikringstilsynet påbyde selskabet inden en af tilsynet fastsat frist at

foretage de forstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets livsforsikringsbestand tages under administration, jfr. kap. 14.

Stk. 3. En livsforsikringsbestand skal tages under administration, såfremt det viser sig, at der inden den i henhold til stk. 1 fastsatte frist ikke kan fremskaffes de til dækning af forsikringsfonden nødvendige midler, hvortil kan henregnes hele det i § 121, stk. 1, omhandlede aktiv.

Stk. 4. Træder et selskab i likvidation, kan forsikringstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabets livsforsikringsbestand tages under administration.

Stk. 5. Finder forsikringstilsynet, at det, når livsforsikringsbestanden er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at selskabet opløses, træffer tilsynet beslutning herom.

§ 228. Overholder et selskab, der driver anden virksomhed end livsforsikringsvirksomhed, ikke denne lov eller sine vedtægter, viser de tekniske reserver sig at være afsat med utilstrækkelige beløb, eller er selskabets økonomiske stilling således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare, kan forsikringstilsynet foreskrive selskabet inden en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan forsikringstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation.

§ 229. Forsikringstilsynet kan helt eller delvis tilbagekalde et forsikringssselskabs koncession, såfremt

- 1) selskabet ikke inden for de af forsikringstilsynet fastsatte frister har gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de i § 226, stk. 1 og 2, nævnte genoprettelsesplaner;
- 2) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller
- 3) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Stk. 2. Tilbagekaldes et selskabs koncession, træffer forsikringstilsynet beslutning om,

hvorvidt forsikringssselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringssselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet. For livsforsikringssselskaber kan forsikringstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration, jfr. kap. 14.

§ 230. Forsikringstilsynet skal snarest muligt, efter at likvidation i henhold til § 228 er indtrådt, i samråd med likvidatorerne lade undersøge, om det vil være hensigtsmæssig at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et eller flere forsikringssselskaber, der driver virksomhed her i landet. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal forsikringstilsynet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse for stillingen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade samt på anden hensigtsmæssig måde, og skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne om inden en af forsikringstilsynet fastsat frist, der dog ikke må være kortere end en måned, at afgive skriftlig meddelelse til forsikringstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagerne, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende meddelelse om overdragelsen indeholdende en henvisning til offentliggørelsen med angivelse af dennes dato.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer forsikringstilsynet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 4. Forsikringstilsynet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter forhandling med det overtagende selskab træffe bestemmelse om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som ifølge forsikringsaftalen er gældende, hvis den i aftalen indeholdte flerårige periode var udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i forsikringstilsynets redegørelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, finder tilsvarende

anvendelse, indtil forsikringstilsynet har truffet beslutning i henhold til stk. 3. Finder overdragelse sted, kan likvidationen og overdragelsen uanset lov om forsikringsaftaler §§ 26 og 27 ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Kapitel 26.

Forskellige bestemmelser.

§ 231. For så vidt forsikringstageren er en fra den forsikrede forskellige person, må intet selskab uden den forsikredes samtykke tegne nogen art af livsforsikring, hvorved det ved den forsikredes død forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter.

Stk. 2. Intet selskab må tegne nogen art af livsforsikring, hvorved det forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter som følge af dødsfald, der indtræder før den forsikredes fyldte 8. år.

Stk. 3. Intet selskab må her i landet tegne direkte livsforsikringer lydende på betaling i udenlandsk valuta.

Stk. 4. Forsikringstilsynet kan tillade afvigelser fra bestemmelserne i denne paragraf.

§ 232. Enhver agent for noget her i landet virkende forsikringsselskab skal være forsynet med legitimation eller fuldmagt udstedt af det pågældende selskabs direktion, for udenlandske selskabers vedkommende af generalagenten.

Stk. 2. Tryksager og lignende, som anvendes i arbejdet for at tegne forsikringer, skal være undertegnet af mindst ét medlem af vedkommende selskabs direktion (for udenlandske selskaber af generalagenten), såfremt andre selskabers forhold er omtalt deri.

§ 233. Er en livsforsikringspolice bortkommet, kan vedkommende forsikringsselskab på begæring af den, som har godtgjort sin adkomst til policen, med 6 måneders varsel indkalde ihændehaven til at melde sig. Indkaldelsen, der sker ved bekendtgørelse i Statstidende i det første nummer i et kvartal, skal indeholde en tilstrækkelig betegnelse af policen, herunder navnet på den, på hvis livsforsikringen er tegnet.

Stk. 2. Melder ingen sig før fristens udløb, er policen ugyldig, og selskabet udfærdiger en ny police til den, der har begæret indkal-

delsen foretaget. Det påhviler denne at betale omkostningerne ved indkaldelsen.

Stk. 3. Melder nogen sig efter bekendtgørelsen, og kan en mindelig ordning ikke opnås, kan en ny police ikke kræves udstedt, forinden de anmeldte krav indbyrdes beretigelse er afgjort ved dom.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at søge en livsforsikringspolice mortificeret ved dom i medfør af lovgivningen om mortifikation af værdipapirer.

Kapitel 27.

Straffebestemmelser m. v.

§ 234. Er strengere straf ikke forskyldt efter borgerlig straffelov, straffes overtrædelser af lovens forskrifter om indsendelse af anmeldelser, meddelelser og årsregnskaber til forsikringstilsynet eller forsikringsregisteret med bøde. På samme måde straffes stiftere, bestyrelsesmedlemmer, direktører, medlemmer af repræsentantskabet, vurderingsmænd, jfr. lov om aktieselskaber § 6 d, og denne lovs § 26, stk. 1, 2. pkt., aktuarer, revisorer, granskningsmænd, likvidatorer og generalagenter, samt deres suppleanter, dersom de ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kundskab om.

Stk. 2. På samme måde straffes de i stk. 1 nævnte personer, såfremt de giver urigtige eller vildledende oplysninger til forsikringstilsynet, forsikringsregisteret eller andre offentlige myndigheder, til nogen selskabsmyndighed, til offentligheden eller til forsikringstageren, eller som gør sig skyldige i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for selskabet eller forsikringstageren.

Stk. 3. Unnlader et selskabs bestyrelse, direktion, aktuar, revisorer eller likvidatorer eller en generalagent i rette tid at efterkomme de pligter, der påhviler dem efter denne lov eller de i henhold til denne givne forskrifter, kan handelsministeren som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 4. Med bøde straffes et forsikringsselskab, der ikke efterkommer et pålæg meddelt i medfør af § 5.

Stk. 5. Agenter eller andre, der erhvervsmæssigt virker for tegning af forsikringer, og

som herved anvender urigtige eller vildledende angivelser, straffes med bøde eller hæfte.

§ 235. Bestemmelserne i § 234, stk. 1–3 og stk. 5, finder tillige anvendelse på personer, der erhvervsmæssigt medvirker ved optagelse af forsikringer til de i § 197, stk. 2, nævnte udenlandske mæglerfirmaer, som ifølge særlig tilladelse optager forsikringer til udenlandske forsikringsvirksomheder.

§ 236. Overtrædelse af §§ 7, stk. 2, 9, 53, stk. 1, 55, 59–64, 77, 79–81, 102, stk. 2 og 3, 107, stk. 1, 108–119, 129, stk. 3, 133, 134, 156, stk. 5, 164, stk. 4, 176, stk. 1, 190, 196, stk. 1, 197, stk. 1, og 199, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af handelsministeren i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Hvor et aktieselskab, et gensidigt selskab, en pensionskasse eller lign. optræder som stifter eller revisor, kan der pålægges det pågældende selskab som sådant bødeansvar for overtrædelse af lovens bestemmelser.

§ 237. Er overtrædelse som nævnt i § 234 og § 236, stk. 1 og 2, begået af et aktieselskab, et gensidigt selskab, en pensionskasse eller lign. kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar for overtrædelse af lovens bestemmelser.

Kapitel 28.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 238. Loven træder i kraft den 1. juli 1979.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed og § 17 i lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

§ 239. Er ændringer i vedtægterne for forsikringsselskaber eller pensionskasser nødvendige i henhold til denne lov, skal sådanne ændringer gennemføres inden 2 år efter lovens ikrafttræden, medmindre forsikringstilsynet tillader en forlængelse af fristen. Det samme gælder for pensionskasser, som hidtil ikke har været under tilsyn, men som omfattes af denne lov.

Stk. 2. Vedtægtsændringer, som forsikringstilsynet finder nødvendige for at bringe

vedtægterne i overensstemmelse med forskrifterne i denne lov, jfr. stk. 1, og som ikke på selskabets generalforsamling har opnået det til deres gennemførelse vedtægtsmæssigt fornødne stemmetal, skal anses som gyldigt vedtagne af generalforsamlingen, såfremt der på denne ikke er afgivet så stort et antal stemmer imod ændringerne, som efter vedtægterne kræves til beslutning om selskabets opløsning.

Stk. 3. Kan vedtægtsændringer som nævnt i stk. 2 ikke gennemføres finder §§ 227 og 228 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Vedtægtsbestemmelser, som er stadfæstet inden lovens vedtagelse, og som afviger fra reglerne i § 86 med hensyn til valg af repræsentantskab og dettes sammensætning og beføjelser, bevarer deres gyldighed.

Stk. 5. Vedtægtsbestemmelser, der er stadfæstet inden lovens vedtagelse, og som afviger fra reglerne i § 93, stk. 2, med hensyn til valg af generalforsamlingen og dennes sammensætning og beføjelser, bevarer deres gyldighed.

§ 240. Forsikringsselskaber, der ikke er registreret, men anmeldt før lovens ikrafttræden, skal inden registreringen bringe deres vedtægter i overensstemmelse med lovens krav.

§ 241. De ved denne lovs ikrafttræden bestående forsikringsselskaber, hvis aktie- eller garantikapital ikke er fuldt indbetalt, kan uanset §§ 30 og 66 opretholde denne ordning.

Stk. 2. I de af stk. 1 omfattede forsikringsselskaber må en aktionær eller garant ikke hæfte for indbetaling på aktier eller garantiandele til et større samlet beløb end 5 pct. af aktie- eller garantikapitalen eller for større beløb end 50.000 kr., medmindre der stilles en af forsikringstilsynet godkendt sikkerhed for beløb herudover.

Stk. 3. Forsikringstilsynet kan undtage fra reglen i stk. 2.

Stk. 4. For nedsættelse af den indbetalte del af aktiekapitalen i et forsikringsselskab omfattet af stk. 1, finder reglerne i §§ 32–35 om kapitalnedsættelse tilsvarende anvendelse. I disse selskaber kan nedsættelsesbeløbet fortsat anvendes til afskrivning på aktionærernes indbetalingspligt. § 33, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse i dette tilfælde.

Stk. 5. Overdragelsen af en ikke fuldt indbetalt aktie eller garantiandel i forsikringselskaber omfattet af stk. 1 kan kun finde sted med bestyrelsens godkendelse. Sådan godkendelse må ikke meddeles, medmindre det må antages, at erhververen vil være i stand til at erlægge de fremtidige indbetalinger, eller medmindre betryggende sikkerhed stilles. Stilles betryggende sikkerhed, kan godkendelse ikke nægtes, medmindre den ønskede overdragelse strider imod andre, gyldigt fastsatte regler om indskrænkning i aktiernes eller garantiandelens omsættelighed.

Stk. 6. Når bestyrelsen har godkendt overdragelsen, og erhververen har udstedt forskrivning for det ikke indbetalte beløb, bortfalder overdragerens forpligtelser.

Stk. 7. Foretager en aktionær eller garant i forsikringselskaber omfattet af stk. 1 ikke i rette tid en ham påhvilende indbetaling, er han, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.

Stk. 8. Selskabet skal, hvis betaling efter stk. 7 ikke sker rettidig, uden ugrundet ophold søge sig fyldestgjort for det skyldige beløb enten ved et søgsmål eller ved for aktionærens eller garantens regning, og så vidt muligt efter 4 ugers varsel til ham, at søge aktien eller garantiandelen afhændet med forpligtelse for erhververen til at yde de manglende indbetalinger med påløbne renter. Afhændelsen skal ske gennem en fondsbørsvekslerer eller ved offentlig auktion. Medfører afhændelsen udstedelse af nyt aktiebrev eller interimsbevis, skal aktiebrevet eller interimsbeviset – foruden at angive sit øjemed – gengive indholdet af det gamle aktiebrev eller interimsbeviset samt underskrives af bestyrelsen, dog at interimsbeviser kan underskrives af en af bestyrelsen befuldmægtiget.

Stk. 9. Viser det sig, at det skyldige beløb ikke kan inddrives på nogen af de anførte måder, skal aktien eller garantiandelen annulleres, og kapitalen anses da for nedsat med et til aktiens eller garantiandelens pålydende svarende beløb. Det beløb, der er indbetalt, henlægges til en fond, som ikke uden forsikringstilsynets samtykke må formindskes.

Stk. 10. Med anmeldelsen til forsikringsregisteret om kapitalens nedsættelse skal følge bevis for, at betingelserne for aktiens eller garantiandelens annullation har været til stede.

§ 242. Har et datterselskab af et forsikringsaktieselskab før lovens vedtagelse erhvervet aktier i moderselskabet, skal aktierne, i det omfang forsikringstilsynet ikke i henhold til § 60, stk. 2, giver tilladelse til at besidde aktieposten, afvikles i overensstemmelse med bestemmelserne i § 63, dog at fristen regnes fra lovens vedtagelse.

§ 243. Den i medfør af § 15, stk. 1, nr. 7, jfr. § 73, stk. 6, fastsatte valgperiode for bestyrelsesmedlemmer kommer første gang til anvendelse, når valg – herunder genvalg – af bestyrelsesmedlemmer finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Uanset § 37 kan de ved lovens ikrafttræden gældende vedtægtsbestemmelser om fortegningsret bevare deres gyldighed indtil 1. juli 1981.

Stk. 3. Direktører, der ved lovens ikrafttræden ejer eller driver en virksomhed eller beklæder hverv i strid med § 80, stk. 3, kan uanset denne bestemmelse fortsætte hermed.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i § 166, stk. 1, kan de ved lovens ikrafttræden lovligt valgte revisorer bevare deres hverv.

§ 244. Såfremt stiftelses- eller organisationsomkostninger er opført som aktiv, vil dette aktiv fortsat kunne optages i regnskabet med den nedskrivning, som følger af hidtil gældende regler, med mindre forsikringstilsynet på grund af særlige forhold måtte forlange en hurtigere afskrivning af aktivet.

§ 245. Bestemmelserne i §§ 107–129 og 135–139 om årsregnskab og koncernregnskab kommer første gang til anvendelse for det regnskabsår, der begynder efter den 31. december 1979, reglerne om udarbejdelse af koncernregnskab dog først for det derefter følgende regnskabsår. For tidligere regnskabsår skal de hidtil gældende regler om regnskabsaflæggelse iagttages.

Stk. 2. Uanset foranstående bestemmelser kan forsikringselskaber, for så vidt angår skatternes postering på årsregnskabet, udskyde anvendelsen af reglerne herom i §§ 114 og

116, men de pågældende selskaber skal da i det første regnskabsår, der begynder efter lovens ikrafttræden, og i hvert af de følgende år af det regnskabsmæssige overskud henlægge 20 pct. til en skattekonto. Når det ved udarbejdelsen af et årsregnskab viser sig, at den påbudte henlæggelse for det pågældende regnskabsår vil bringe skattekontoen op på et beløb svarende til de i regnskabsåret betalte samt de endnu ikke betalte skatter af indkomsten i tidligere år, skal skatterne posteres i regnskabet i overensstemmelse med de nye regler. Dette skal ske senest i det fjerde regnskabsår, på hvilket denne lovs regler om regnskabsaflæggelse i øvrigt finder anvendelse. Skal disse henlæggelser dække skatter af mere end et års indkomst, skal overgangen ske senest i det ottende regnskabsår, på hvilket denne lovs regler om regnskabsaflæggelse finder anvendelse. Ved opgørelsen af det regnskabsmæssige overskud, som danner grundlag for fastsættelse af tantieme, jfr. § 91, stk. 1, kan der ses bort fra den nævnte henlæggelse til skattekontoen.

Stk. 3. Indtil et selskab har gennemført overgangen til at postere skatterne i overensstemmelse med denne lov, skal forskellen mellem det i § 114, stk. 2, B.II.1, omhandlede beløb og det på skattekontoen hensatte beløb opføres som en note i regnskabet.

Stk. 4. I det regnskabsår, hvori et selskab overgår til at postere skatterne i overensstem-

melse med denne lov, kan der ved opgørelsen af det regnskabsmæssige overskud, som danner grundlag for fastsættelse af tantieme, jfr. § 91, stk. 1, ses bort fra de i det pågældende regnskabsår betalte eller endnu ikke betalte skatter af indkomsten i tidligere år.

Stk. 5. De ovennævnte skatter af tidligere års indkomst skal helt eller delvis kunne dækkes ved overførsel fra selskabets reserver, i det omfang disse ikke efter loven eller selskabets vedtægter er bundet til andet formål.

§ 246. I lov om tilsyn med pensionskasser foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Pensionskasser, der er under tilsyn efter lov om forsikringsvirksomhed, omfattes ikke af denne lov«.

2. § 24 affattes således:

»§ 24. Til dækning af udgifterne ved tilsynet med de af denne lov omfattede pensionskasser skal hver pensionskasse betale et beløb, der fastsættes i henhold til reglerne i lov om forsikringsvirksomhed.«

§ 247. Loven gælder ikke for Grønland eller for stedlig forsikringsvirksomhed på Færøerne.

Stk. 2. Ved kongelig anordning kan loven sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

I folketingsåret 1976-77, 2. samling, fremsatte handelsministeren den 12. april 1977 forslag til lov om forsikringsvirksomhed, Folketingstidende 1976-77, sp. 1692 ff.

Lovforslaget blev efter 1. behandling i folketinget henvist til et udvalg, Folketingstidende 1976-77, sp. 4155 ff. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet i folketingssamlingen, hvorfor det bortfaldt.

Hensigten med lovforslaget er at gennemføre en selskabsretlig modernisering af lov om forsikringsvirksomhed og at indføre visse andre nyordninger, som er specielle for forsikrerhvervet.

Den gældende lov er fra 1959, og findes nu som lovbekendtgørelse nr. 544 af 27. oktober 1975. Loven er senest ændret ved lov nr. 198 af 28. maj 1975 på grundlag af EF's 1. skadesforsikringsdirektiv af 24. juli 1973. Ønsket om en revision af lov om forsikringsvirksomhed er blevet fremsat fra forskellig side i de senere år. I det hele har den offentlige kritik af en række forhold inden for forsikringsbranchen, og de spørgsmål der har været taget op i folketinget, vist behovet for en revision af loven.

Under en forhandling i folketinget i april 1975 om forsikringsselskaberne udtalte handelsministeren bl. a., at en debat om forsikrerhvervets forhold måtte afvente afslutningen af forsikringskommissionens arbejde. Herefter ville arbejdet med at tilvejebringe forslag til en ny forsikringslovgivning blive fremskyndet, og man ville under de kommende overvejelser bl. a. drøfte forsikringsrådets sammensætning og dets fremtidige opgaver samt indførelse af offentlige repræsentanter i forsikringsselskaberne.

Lov om forsikringsvirksomhed har særlige selskabsretlige regler, der for den gældende lovs vedkommende bygger på principperne i aktieselskabsloven af 1930. Efter at denne er afløst af den nye aktieselskabslov, der trådte i kraft 1. januar 1974, er det ønskeligt at foretage en tilsvarende revision af selskabsreglerne i lov om forsik-

ringsvirksomhed, således at de to love igen i princippet svarer til hinanden. Det er overvejet, om man i forsikringsloven i større omfang blot kunne henvise til aktieselskabslovens bestemmelser. Dette har dog ikke vist sig muligt, da der på adskillige områder gør sig specielle forhold gældende for forsikringsselskaber. Bl. a. kan disse også stiftes som gensidige selskaber, således at aktieselskabslovens regler ikke direkte kan overføres herpå. Lovforslaget vil derfor i størst muligt omfang og med en vis tilpasning overføre de nye regler og principper fra aktieselskabsloven.

Lovforslaget i den nu foreliggende form adskiller sig fra det tidligere fremsatte forslag på en lang række punkter. Dette skyldes, at det har været nødvendigt at bringe forslaget i overensstemmelse med det fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, hvis hovedsigte er at inkorporere 2. rådsdirektiv af 13. december 1976 om beskyttelse af såvel aktionærernes som tredjemands interesser for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital.

Samtidig har man efter vedtagelsen af den nye konkurslov af 8. juni 1977 og de i forbindelse hermed indførte nye regler om aktieselskabers opløsning fundet det påkrævet at foretage en modernisering af forsikringslovens regler om forsikringsselskabers opløsning.

De væsentligste nydannelser i lovforslaget er følgende:

1) Efter den gældende forsikringslov stilles der ikke krav om fuld indbetaling af aktiekapitalen, idet det kun kræves, at den indbetalte del af aktiekapitalen på hver aktie mindst udgør 50 pct. af dens pålydende værdi. For forsikringsaktieselskaber stiftet før 1959 kræves kun en indbetaling på 25 pct.

Ifølge lovforslaget skal aktiekapitalen for nye selskaber imidlertid være fuldt indbetalt, inden et selskab kan registreres i forsikringsregisteret. Denne ændring har relation til bl. a. den nugældende lovs bestemmelser om et forsikringsselskabs kapitalgrundlag, der blev væsentligt ændret på grund-

lag af skadesforsikringsdirektivet jfr. forslaget § 29.

2) Aktieselskabslovens skærpede regler om årsregnskab og om koncernregnskab overføres med den fornødne tilpasning under hensyn til forsikringsselskabernes særlige regnskabsmæssige forhold.

3) Ligeledes overføres aktieselskabslovens regler om konvertible og udbyttegivende gældsbreve, hvilket vil lette forsikringsaktieselskabernes adgang til kapital.

4) Endvidere vil aktieselskabslovens koncernregler, herunder de i forslaget til lov om ændring af aktieselskabsloven indeholdte regler om koncernresultatopgørelse, blive overført. Da der imidlertid er en del forsikringsselskaber, der har et snævert samarbejde, uden at der foreligger et koncernforhold i egentlig forstand, foreslås det, at koncernreglerne i det omfang forsikringstilsynet bestemmer det, tillige finder anvendelse på disse selskaber.

5) Der indføres regler om revision og granskning samt nye regler om forsikringsselskabers ledelse således, at disse i videst muligt omfang også finder anvendelse for gensidige selskaber.

6) Medens efter den gældende lov kun forholdsvis få selskabsretlige regler finder anvendelse på gensidige forsikringsselskaber, har man i forslaget i videst muligt omfang overført aktieselskabslovens regler på de gensidige selskaber.

7) Det foreslås, at direktører ikke for egen regning må udføre eller deltage i spekulationsforretninger vedrørende aktier i selskabet eller aktier og anpartar i selskaber inden for samme koncern, samt at direktører i forsikringsselskaber ikke uden tilladelse fra forsikringstilsynet må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af en anden erhvervsvirksomhed end det pågældende selskab. De kan dog eje fast ejendom samt drive og deltage i administrationen af fast ejendom, der tilhører personer, der er beslægtet med dem.

Disse bestemmelser har bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4 og 5, som forbillede. Ved siden af disse regler opretholdes de allerede gældende, som forbyder bestyrelsesmedlemmer at spekulere i selskabets aktier, jfr. aktieselskabslovens § 53, stk. 2.

8) Forslaget indfører offentlige repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelser. Som en passende afgrænsning af den kreds af selskaber, hvor offentlige repræsentanter bør udpeges, er det hensigtsmæssigt at vælge de selskaber, hvor der kan vælges arbejdstagerrepræsentanter. Ordningen

bygger dermed på et relativt let konstaterbart kriterium, som i forvejen anvendes for aktieselskaber i almindelighed, og for forsikringsselskaber, banker og sparekasser ved valg af arbejdstagerrepræsentanter.

Ifølge en undersøgelse, som er foretaget af forsikringsrådet, vil der herefter blive tale om offentlige repræsentanter i 28 selskaber. Hertil er knyttet yderligere 31 mindre selskaber i koncerner og lignende, som sammen med 19 af de 28 selskaber udgør 13 koncerner. Der vil herved ud af 152 forsikringsselskaber blive dækket 59 selskaber, der omfatter de 28 største, og som repræsenterer ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt. Samtidig udvides de gældende regler om medarbejderrepræsentation til også at omfatte koncerner, hvis disse har beskæftiget ialt mindst 50 arbejdstagere i de sidste 3 år.

9) Forslaget indeholder en bestemmelse om redelig forretningsskik og god forsikringspraksis, en bestemmelse som ikke findes i den gældende lov. Forsikringsrådet har også hidtil påset, at forsikringsselskaberne driver deres virksomhed i overensstemmelse med god forretningsskik. I de tilfælde, hvor rådet har måttet gribe ind, er uoverensstemmelserne som regel blevet bilagt i mindelighed. Der er således skabt en vis praksis for indsende med selskabernes virksomhed på denne måde. Det vil være rimeligt at underbygge tilliden til forsikringsselskaberne ved at skabe et lovgrundlag herfor, således at selskaberne fortsat kan leve op til denne standard. En lignende regel findes allerede for pengeinstitutter i bank- og sparekasseloven, § 1, stk. 6.

Bestemmelsen skal ses i forbindelse med forslaget om indførelse af offentlige repræsentanter, idet en bestemmelse om redelig forretningsskik og god forsikringspraksis vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i forsikringsselskabernes bestyrelser.

10) Spørgsmålet om forsikringsrådets sammensætning har været genstand for overvejelse fra tid til anden. Udviklingen har medført, at den oprindelige begrundelse for et råd som administrerende organ ikke længere er holdbar.

Spørgsmålet om forsikringsrådets fremtidige struktur må derfor løses under hensyntagen til de aktuelle opgaver, der skal løses af et forsikringstilsyn.

Forslagets bestemmelser indebærer, at det nuværende forsikringsråd som tilsynsmyndighed bliver erstattet af et forsikringstilsyn, bestående af et råd og et direktorat. Herefter vil forsikringsrådet være det ansvarlige organ, som træffer afgørelser i

principielle spørgsmål, klagesager o. l., medens forsikringsdirektoratet varetager den daglige administration. Den nærmere funktionsdeling mellem rådet og direktoratet vil blive fastlagt i en forretningsorden og et regulativ. Den foreslåede sammensætning af rådet indebærer, at repræsentanter for forsikringstagerne, for forsikringselskaberne og for pensionskasserne vil få sæde i rådet og dermed få indflydelse på dets afgørelser, samtidig med at den fornødne juridiske, aktuarmæssige og nationaløkonomiske sagkundskab er tilstede. Efter gældende lov kan den, der indanker en af forsikringsrådet truffen afgørelse for handelsministeren, forlange, at sagen, forinden afgørelsen træffes, af ministeren forelægges et nævn til erklæring. Dette nævn foreslås ikke opretholdt bl. a. under hensyn til den ændrede sammensætning af forsikringsrådet, samt til at nævnet ikke har været i funktion i en meget lang årrække.

11) Bestemmelserne om fordelingen af udgifterne til dækning af forsikringstilsynets virksomhed foreslås ændret således, at der sker en rimelig fordeling under hensyn til de betydelige renteindtægter, som især livsforsikringselskaberne og pensionskasserne oppebærer.

12) De såkaldte »tværgående« pensionskasser foreslås overført fra lov om tilsyn med pensionskasser til lov om forsikringsvirksomhed. Der er tale om pensionskasser for f. eks. ingeniører, læger, sygeplejersker og værkstedsfunktionærer.

Karakteristisk er således, at medlemskredsen ikke – som det var pensionskasselovens oprindelige hensigt – er begrænset til de ansatte i en bestemt privat virksomhed, men til personer med en bestemt uddannelse, uanset hvor de er ansat, eller til særlige brancher. Disse pensionskasser er endvidere i almindelighed langt større end pensionskasser knyttet til enkelte virksomheder. Bl. a. disse forhold gør, at pensionskasselovens bestemmelser i virkeligheden ikke dækker de »tværgående« pensionskassers behov. Deres virksomhed er nærmere en begrænset form for forsikringsvirksomhed.

Efter forslaget vil disse pensionskasser derfor blive sidestillet med gensidige skadesforsikringselskaber med særligt begrænset formål, således at loven anvendes med de lempelser og undtagelser, som gælder for disse selskaber. Virkningen heraf vil bl. a. være, at de alene er bundet af vedtægternes regler om udtrædelsesgodtgørelser, at de optages i forsikringsregisteret, at forsikringslovens regler om overdragelse af en forsikringsbestand kan finde anvendelse, at der stilles større krav til disse pensionskassers regnskabsaflæggelse, at årsregnskabet skal offentliggøres, og at de hvert år skal

indsende en aktuaropgørelse til forsikringstilsynet mod nu hvert 3. år.

Endvidere vil loven finde anvendelse på pensionskasser, hvis medlemmer består af selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche. Disse pensionskasser har hidtil ikke været omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser.

13) Bestemmelsen om forsikringsrådets årlige beretninger foreslås ændret således, at de i større omfang bidrager til at skabe åbenhed samt aktuel og lettere tilgængelig information omkring forsikringsbranchens forhold. Der synes f. eks. at være et behov for, at de af forsikringskommissionen foretagne undersøgelser videreføres således, at resultaterne heraf offentliggøres i beretningerne.

Som ikrafttrædelsestidspunkt er foreslået den 1. juli 1979, idet der bør være mindst 6 måneder mellem folketingets vedtagelse af lovforslaget og ikrafttrædelsen. Det er nødvendigt, at forsikringsbranchen og forsikringstilsynet får et passende tidsrum til at indrette sig på de nye regler. Endvidere må der udstedes nye administrative bekendtgørelser, herunder en ny bekendtgørelse om forsikringstilsynets virksomhed som monopoltilsyn på forsikringsområdet og forberedes indførelsen af offentlige repræsentanter på forsikringsområdet.

Det lovudkast, der dannede grundlag for det i folketingsåret 1976–77 fremsatte lovforslag, har været forelagt for følgende myndigheder og organisationer: Justitsministeriet, Finansministeriet, Socialministeriet, Forsikringsrådet, Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Lægernes Pensionskasse, Forbrugerrådet, Landbrugsrådet, Grosserer-Societetet, Danmarks Rederiforening, Andelsudvalget, Landsorganisationen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Fællesrådet for danske tjenestemand- og funktionærorganisationer, Fællesrepræsentationen for danske arbejdsleder- og tekniske funktionærforeninger, samt Dansk Arbejdsgiverforening, Industrirådet, Håndværksrådet, Dansk Fiskeriforening, og Danmarks Havfiskeriforening. Det nu foreliggende lovforslag har været forelagt Forsikringsrådet, Justitsministeriet, Finansministeriet og for så vidt angår forslaget kapitel 18 tillige Assurandør-Societetet.

Gennemførelsen af dette lovforslag indebærer en omstrukturering af tilsynet med forsikringselskaberne, herunder en personaleudvidelse på sagsbehandler- og kontorfunktionærplan. Forslag til omstrukturering m. v. vil blive udarbejdet i samarbejde med administrationsdepartementet.

Som eksempler på områder, der særlig vil medføre en forøget indsats, kan nævnes indførelsen af de skærpede regler om årsregnskab og concern-

regnskab og udarbejdelse af analyser inden for de enkelte forsikringsbrancher og for den samlede branche. En videreførelse af forsikringskommissionens omkostningsanalyse m. v. vil alene medføre en forøgelse af personalet med en person inden for den akademiske lønramme.

Da de med tilsynet forbundne udgifter betales af de forsikringsselskaber og pensionskasser, der er under tilsyn, vil lovforslagets gennemførelse imidlertid ikke påføre statskassen udgifter.

Det er hensigten at udfærdige en ny bekendtgørelse om monopollovens anvendelse på forsikringsselskaber og i forbindelse med dette tilsyn tænkes i et vist omfang forsikringskommissionens undersøgelser fortsat med en indsamling og bearbejdning af oplysninger om forsikringsbranchens forhold.

Resultaterne heraf bør fremgå af forsikringstilsynets årlige beretninger. Dette forhold tilligemed bestræbelser på en modernisering og en tidligere udgivelse af beretningerne vil kræve øget indsats af personale.

Det samme gælder en effektivisering af tilsynsvirksomheden på anden måde, f. eks. ved hyppigere eftersyn på stedet.

Lovforslaget vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Til forslagets enkelte paragraffer bemærkes:

(De i parentes nævnte paragraffer henviser til den gældende forsikringslov).

Kapitel 1.

Indledende bestemmelser.

Til § 1 (§ 1).

Lov om forsikringsvirksomhed indeholder ikke en definition af begrebet forsikringsvirksomhed. Dette begreb hviler derfor hovedsagelig på administrativ praksis.

Til § 2 (§ 2).

I forslaget udgår bestemmelsen om, at loven ikke finder anvendelse på livsforsikringsvirksomhed, som ikke er forretningsmæssig. Udtrykket »forretningsmæssig« kom ind i livsforsikringsloven af 1904 med det formål at holde private aftægtskontrakter uden for lovens område. Senere anvendtes udtrykket hovedsagelig med henblik på at afgrænse livsforsikringsvirksomhed over for pensionskassevirksomhed, men har i øvrigt i praksis mistet sin betydning.

De i stk. 1, nr. 1, nævnte pensionskasser svarer til de af lov om tilsyn med pensionskasser omfattede pensionskasser. Ved forslagets § 178, stk. 2, nr. 1, sker der en begrænsning i pensionskasselovens område derved, at de såkaldte »tværgående« pensionskasser overføres til lov om forsikringsvirksomhed.

Forslagets § 178, stk. 2, nr. 2, medfører endvidere den ændring, at visse pensionskasser, der hidtil hverken har været omfattet af pensionskasseloven eller forsikringsloven, overføres til sidstnævnte lov. Det drejer sig om pensionskasser, hvis medlemmer består af selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche.

Stk. 2 adskiller sig fra gældende lovs § 2, stk. 3, ved en redaktionel ændring, der er en følge af, at de nævnte pensionskasser foreslås inddraget under forsikringsloven.

Stk. 4 indeholder udover redaktionelle ændringer en henvisning til forslagets § 233, idet de i lov om Statsanstalten for Livsforsikring indeholdte regler om mortifikation af livsforsikringspolicer, der omfatter såvel de af Statsanstalten som af private selskaber udstedte policer, foreslås overført til nærværende lov.

Stk. 3 og stk. 5-6 svarer til gældende ret.

Gældende stk. 5 er ikke foreslået opretholdt, da det følger af almindelige administrative regler, at ministeren kan tage stilling til, om en virksomhed er en af loven omfattet forsikringsvirksomhed, medens den endelige afgørelse af ethvert tvivls spørgsmål herom henhører under domstolene.

Til § 3.

Ved bestemmelserne i stk. 1-3 foreslås aktieselskabslovens koncernbegreb overført på forsikrings-selskaber, jfr. aktieselskabslovens § 2.

Mellem adskillige forsikringsselskaber består imidlertid et snævert samarbejde, uden at det har karakter af et koncernforhold, men hvor det må anses for ønskeligt ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt, at forsikringslovens koncernbestemmelser finder anvendelse.

Det foreslås derfor i stk. 4, at forsikringstilsynet kan bestemme, at forsikringslovens koncernbestemmelser kan anvendes helt eller delvis i sådanne tilfælde. Om alle eller kun en del af koncernreglerne skal finde anvendelse, afgøres af forsikringstilsynet på grundlag af en konkret vurdering. Som eksempler på samarbejde mellem forsikrings-selskaber, uden at der samtidig foreligger en koncerndannelse, kan nævnes, at forsikringsselskaber indgår en aftale, som medfører solidarisk hæftelse

for de af aftalen omfattede forsikringer, at forsikringselskaber har aftale om fælles administration af deres forsikringsbestande, eller at gensidige forsikringselskaber med hjemmel i stiftelsesoverenskomst eller vedtægter har samme generalforsamlinger eller bestyrelser.

At de samarbejdende selskaber skal udpege det selskab, der skal anses for moderselskab, skyldes, at det ikke – som tilfældet er i henhold til forslagens stk. 1–3 – uden videre følger af bestemmelsen, hvilket selskab der er moderselskab.

Til § 4 (§ 4).

Henvisningen i stk. 1 til § 178, stk. 2, skyldes, at de »tværgående« pensionskasser foreslås overflyttet til lov om forsikringsvirksomhed fra lov om tilsyn med pensionskasser. I øvrigt svarer paragraffen til gældende lov.

Til § 5.

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter et forsikringselskab skal drive sin virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god forsikringspraksis, svarer til § 1, stk. 6, i lov om banker og sparekasser. Bestemmelsen står i forbindelse med forslagets § 75 om indførelse af offentlige repræsentanter i forsikringselskabers bestyrelser, idet bestemmelsen – udover den betydning den vil have for forsikringstilsynet – vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i bestyrelserne.

Undlader et forsikringselskab at efterkomme et af forsikringstilsynet givet pålæg, kan selskabet straffes med bøde, jfr. forslagets § 234, stk. 4. Det forudsættes, at domstolene, i lighed med hvad der er tilfældet efter lov om markedsføring, under retsagen vil foretage en indgående prøvelse af, om selskabets handlemåde er i strid med redelig forretningsskik og god forsikringspraksis.

Til § 6 (§ 5).

Bestemmelsen i stk. 1, hvorefter et forsikringselskab ikke må drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og forsikringsagentur og dermed direkte forbundne forretninger, indebærer som hidtil, at et forsikringselskab ikke gennem datterselskaber eller på anden måde gennem aktiebesiddelse i andre selskaber må drive anden virksomhed end den, der er nævnt i stk. 1.

Bestemmelsen i det gældende stk. 4, 1. pkt., hvorefter livsforsikringsvirksomhed kan forenes med anden forsikringsvirksomhed i samme selskab, når sådan virksomhed har været drevet før 1.

oktober 1959, foreslås ophævet, da der ikke længe findes selskaber, der driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab.

Som en konsekvens af, at det nævnte punktum foreslås ophævet, bortfalder endvidere gældende § 5, stk. 5.

Til § 7 (§ 7).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Reglen i stk. 1, 2. pkt., hvorefter et selskab har ret til uden tidsbegrænsning at få koncession, når det opfylder lovens krav, indebærer, at en koncession ikke kan nægtes med den begrundelse, at der ikke er behov for selskabet. I øvrigt må kravet om forsikringstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed forstås med forbehold af de særlige anerkendelsesregler, der i henhold til anden lovgivning skal opfyldes af selskaber, der ønsker at tegne lovpligtige forsikringer.

Bestemmelsen i gældende stk. 1, sidste pkt. om formen for anmeldelser til forsikringsregisteret er overført til forslagets § 221.

Til § 8 (§§ 8 og 21).

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 8, stk. 1, dog med den ændring, at ordene »der påser, at vedtægterne er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter« er udgået, idet de må anses for overflødige.

Efter den gældende lovs § 8, stk. 2, er forsikringsrådets godkendelse af et livsforsikringselskabs almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. en betingelse for, at selskabet kan optages i forsikringsregisteret. Da tilsynsmyndighedens godkendelse imidlertid snarere må være en betingelse for at få koncession, foreslås i stedet dette kriterium indført i stk. 2.

Stk. 3 adskiller sig fra den gældende lovs § 21, stk. 2, derved, at kravet om godkendelse af forsikringsbetingelserne for bygningsbrandforsikring ikke forudsætter bestemmelser fastsat af handelsministeren, men følger direkte af loven.

Stk. 4 svarer til gældende lovs § 8, stk. 3, dog således at ordene »og kan ikke nægtes af den grund, at der ikke kan antages at være behov for selskabet« er slettet som følge af forslagets § 7, stk. 1, 2. pkt.

Til § 9 (§ 6).

Bestemmelsen svarer til gældende lov, dog med den ændring, at kravet om, at det af selskabets

breve m. v. skal fremgå, at selskabet er indført i forsikringsregisteret, er slettet, da dette må anses for overflødig, når det kræves, at selskabets registreringsnummer skal angives på dets breve m. v.

Bestemmelsen indeholder de specielle regler om forsikringssselskabers navne, medens stk. 5 indebærer, at aktieselskabslovens almindelige regler i øvrigt finder anvendelse.

Kapitel 2

Stiftelse af forsikringssselskaber.

Til § 10 (§ 9).

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 3, stk. 1, således at udkast til vedtægter fremtidig indgår som et led i stiftelsesoverenskomsten.

Gældende stk. 2, hvorefter foruden stifterne enhver, der på egne eller andres vegne har underskrevet stiftelsesoverenskomsten, er ansvarlig som stifter, foreslås ophævet, idet tilsvarende bestemmelse ikke længere findes i aktieselskabsloven.

Gældende § 9, stk. 3, findes i forslaget § 13 som stk. 4.

Til § 11 (§ 10).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 3, stk. 2 og 3, hvilket bl. a. vil betyde, at gældende lovs krav om dansk indfødsret for stifterne bortfalder.

Det nugældende stk. 3, hvorefter enhver stifter skal tegne mindst én aktie eller garantiandel og mindst tegne for 1.000 kr., medmindre forsikringsrådet fritager herfor, foreslås ophævet, da en tilsvarende bestemmelse ikke findes i aktieselskabsloven.

Det nye stk. 3 er overført fra forsikringslovens § 140, litra a, med de ændringer, der følger af, at kravet om dansk indfødsret bortfalder.

Til § 12 (§ 11).

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 5 og § 6, nr. 1, således som disse bestemmelser ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, dog at bestemmelsen om garantiprovision eller andet vederlag til stiftere ikke er medtaget, idet forslaget § 14, der svarer til den gældende lovs § 12, stk. 2, opretholder kravet om, at der ikke må tillægges stiftere garantiprovision eller andet vederlag i forbindelse med stiftelsen. Endvidere oprettholdes forsikringslovens § 11, stk. 1, litra 1, hvorefter stiftelsesoverenskomsten skal indeholde bestem-

melse om, hvem stifterne vil foreslå som bestyrelse og direktion.

Efter nærværende lovforslags § 26, stk. 1, skal som hidtil selskabskapitalen indbetales kontant, medmindre forsikringstilsynet tillader, at indbetaling sker på anden måde. Ifølge praksis gives en sådan tilladelse kun i forbindelse med overtagelse af en bestående forsikringsvirksomhed eller ved overtagelse af en forsikringsbestand fra et andet selskab.

§ 12, stk. 1, nr. 5, og stk. 2 og 3 angiver, hvilke regler der skal iagttages ved sådan overtagelse.

Stk. 4 svarer til den gældende forsikringslovs § 11, stk. 1, litra p-r.

Stk. 5 svarer til aktieselskabslovens § 6, stk. 2, således som denne bestemmelse ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 13 (§ 11).

Stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, nr. 2 og 3, i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Nr. 1 er i omredigeret stand overført til nærværende lovforslags § 12, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2-4 svarer til aktieselskabslovforslagets § 6, stk. 3-5.

Til § 14 (§ 12, stk. 2).

Bestemmelsen er uændret.

Forsikringslovens § 12, stk. 1, er med nogle ændringer overført til forslaget § 12, stk. 1, nr. 7.

Til § 15 (§ 13).

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af forsikringssselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 4 således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 16 (§ 15).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 7, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 17.

Bestemmelserne, der er nye, svarer til aktieselskabslovens § 8.

Til § 18 (§ 14).

Forslaget svarer til den gældende regel, dog med den ændring, at også tegningslister i bekræftet

genpart skal indsendes til forsikringstilsynet, ligesom indsendelsesfristen er sat til 8 dage svarende til den i aktieselskabslovens § 9, stk. 3, fastsatte frist. Bestemmelsen i gældende stk. 1 om, at udkast til vedtægter skal indsendes til tilsynsmyndigheden, er overflødig, da det af forslaget § 10 fremgår, at stiftelsesoverenskomsten skal indeholde udkast til vedtægter, og af forslaget § 18, at genpart af stiftelsesoverenskomsten skal indsendes til forsikringstilsynet.

Til § 19 (§ 17).

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til aktieselskabslovens § 9, stk. 1, 2 og 4, således som disse bestemmelser ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. I stk. 2 opretholdes dog forsikringslovens § 17, stk. 2, sidste pkt., hvorefter stifterne skal redegøre for den driftsplan, som en ansøgning om koncession skal indeholde.

Til § 20 (§ 16).

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 10, dog med en tilføjelse om, at i gensidige selskaber bortfalder tillige medlemmernes forpligtelser. Endvidere er ordet »revisor« erstattet af ordet »revisorer«, da der i et forsikringselskab altid skal være mindst 2 revisorer, jfr. forslaget § 165.

Til § 21 (§ 18).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Ifølge sidste pkt. kan forsikringstilsynet under særlige omstændigheder foretage registrering, selv om den i 1. pkt. nævnte frist er overskredet. En sådan registrering kan kun forventes at ske, når der haves sikkerhed enten for, at både garantitegnere og medlemmer er villige til at vedstå deres forpligtelser over for selskabet uanset fristens overskridelse eller for, at den fornødne kapital og tilslutning er sikret selskabet på anden måde.

Til § 22 (§§ 19 og 147).

Stk. 1–3 svarer til aktieselskabslovens § 155, stk. 1–3, således som disse bestemmelser ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, dog med de ændringer, der følger af, at et forsikringselskab skal have koncession, og af, at selskabskapitalen ifølge forslaget §§ 30 og 66 skal være fuldt indbetalt, forinden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 19, stk. 4.

Stk. 5 svarer til § 155 a i det oven for nævnte lovforslag.

Til § 23 (§ 19a).

Stk. 1 svarer til gældende lov. De gældende regler for udarbejdelse af en driftsplan findes i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 22. september 1975 om forsikringselskabers solvensmargen og kapitalgrundlag. Ændringen i stk. 2, 1. pkt., skyldes, at en koncession skal omfatte hele selskabets virksomhed, dvs. også en eventuel virksomhed i udlandet.

Stk. 3 er uændret.

Til § 24 (§ 20).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 25 (§ 21).

Bestemmelsen svarer til gældende § 21, stk. 1.

Reglen i gældende lovs § 21, stk. 2, om bygningsbrandforsikring er flyttet til forslaget § 8, stk. 3, med den ændring, at forsikringsbetingelserne skal godkendes af forsikringstilsynet, inden selskabet kan få koncession.

Til § 26 (§ 22).

Stk. 1 adskiller sig fra den gældende bestemmelse ved, at det er forsikringstilsynet og ikke handelsministeren, der kan tillade, at selskabskapitalen ikke indbetales kontant. Når sådan tilladelse foreligger, finder de i lov om aktieselskaber indeholdte regler om bl. a. vurderingsberetninger og vurderingsmænd tilsvarende anvendelse på forsikringselskaber, jfr. herved §§ 6a–6d; § 141, stk. 1, og § 144, stk. 1, i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Stk. 2 er i forhold til gældende lovs § 22, stk. 3, uændret.

Til § 27 (§ 23).

Stk. 1, 4 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 12. Herefter overtager ifølge stk. 4 et forsikringselskab for så vidt angår andre forpligtelser end tegnede forsikringer ved registreringen de forpligtelser, der følger af stiftelsesoverenskomsten eller som er pådraget selskabet efter den konstituerende generalforsamling. For tegnede forsikringer opretholdes derimod i stk. 2 den gældende regel i forsikringslovens § 23, stk. 2, således, at hæftelsen for dem, der på selskabets vegne har tegnet forsikringer, før registrering har fundet sted, kun falder bort, hvis selskabet i løbet af 4 uger efter registre-

ringen anerkender forpligtelserne, og kun under forudsætning af, at forsikringstagernes sikkerhed ikke derved forringes væsentligt.

Stk. 3 svarer til forsikringslovens § 23, stk. 3.

Til § 28 (§ 24).

Bestemmelserne svarer til den gældende regel, suppleret med forskrifter om, at også ændringer i forsikringsbetingelser for bygningsbrandforsikring skal godkendes, jfr. forslaget § 8, stk. 3.

Kapitel 3.

Kapitalgrundlaget i forsikringsaktieselskaber.

Til § 29 (§ 25).

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 25 med den ændring, at bemyndigelsen i denne paragrafs stk. 5 er flyttet til stk. 2 og samtidig omformuleret for at gøre det klart, at bemyndigelsen kun kan benyttes til at udfærdige generelle administrative forskrifter og således ikke kan danne grundlag for konkrete dispensationer. I en sag, der har været forelagt for Folketingets ombudsmand, har denne antaget, at den gældende regel giver hjemmel for sådanne dispensationer i alt fald i relation til artikel 30, stk. 2, litra, b, i det 1. EF-skadesforsikringsdirektiv (nr. 73/239 EØF). Dette har imidlertid ikke været tanken med stk. 5. Hensynet til forsikringssselskabernes økonomiske bæreevne og nødvendigheden af at ligestille alle ensartede selskaber gør, at afvigelse fra de almindelige krav til kapitalgrundlaget ikke bør ske i det enkelte tilfælde, men ved almindelige regler, der på forhånd er bekendtgjort, og som bygger på et sikkerhedsmæssigt forsvarligt behov for lempelser for en afgrænset kreds af selskaber. Nedsættelse af mindstebeløbet kan som hovedregel ikke ske for selskaber, der omfattes af det nævnte EF-direktiv, og stk. 2, 2. pkt., vil derfor særlig være af betydning for livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed eller for de gensidige selskaber, der ikke omfattes af direktivet, jfr. nedennævnte bekendtgørelse.

De gældende administrative regler om forsikringssselskabers solvensmargen og kapitalgrundlag findes i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 22. september 1975. Nedsættelse af mindstebeløbet er sket ved bekendtgørelsens § 3.

Til § 30 (§ 26).

Efter gældende lov skal i nystiftede aktieselskaber den indbetalte del af aktiekapitalen for hver

aktie mindst udgøre 50 pct. af dens pålydende beløb. Efter forslaget skal aktiekapitalen være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret og dermed kunne påbegynde sin virksomhed. Denne ændring står i forbindelse med de nye regler om et forsikringssselskabs kapitalgrundlag, som indførtes ved lov nr. 198 af 28. maj 1975, hvorefter den nødvendige kapital til enhver tid skal være til stede, jfr. forslagets § 29.

Til § 31 (§ 27).

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 1, stk. 3, 1. og 3. pkt. Herefter bortfalder det hidtidige krav om, at der som hovedregel skal være mindst 3 aktionærer i et forsikringsaktieselskab.

Til § 32 (§ 30, stk. 1).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 44, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 33 (§ 28).

Stk. 1-4 svarer til § 44a i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Stk. 5 svarer til aktieselskabslovens § 46, således som denne paragraf ændres ved ovennævnte lovforslag.

Stk. 6 svarer til den gældende forsikringslovs § 28, stk. 1, med den ændring, at tilladelse til nedsættelse af selskabskapitalen gives af forsikringstilsynet, og ikke som hidtil af handelsministeren, og tilladelsen kan kun gives i de i stk. 2, nr. 2-4, nævnte tilfælde.

Stk. 7 svarer til aktieselskabslovens § 46, stk. 2.

Til § 34 (§ 29).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 47, således som denne paragraf foreslås ændret ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Den i § 47 indeholdte regel om lovpligtig reservefond overføres dog ikke som følge af de for forsikringssselskaber særligt gældende regler om fastsættelse af basiskapital og om beregning af solvensmargen, jfr. forslagets § 29.

Til § 35.

De foreslåede bestemmelser svarer til aktieselskabslovens § 45. Reglen i 2. pkt. betyder en beskyttelse af kreditorerne, idet der uden en sådan bestemmelse ville være risiko for, at en kapitalnedsættelse gennemførtes i større omfang end påkræ-

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

vet, og at der herigennem skabtes frie reserver, som kunne danne grundlag for efterfølgende udlodning til aktionærene.

Til § 36 (§ 31).

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 29, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 37.

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 30, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Bestemmelsen vil medføre, at aktionærer i forsikringsaktieselskaber får ret til forholdsmæssig tegning af de nye aktier ved kapitalforhøjelsen.

Til § 38.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 30a som foreslået i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Bestemmelserne gør det klart, at forsikringsaktieselskaber i lighed med andre aktieselskaber vil kunne tilbyde fortegningsret til medarbejderne i selskabet eller dets datterselskaber til en favørkurs uden at skulle iagttage kravet om tiltrædelse af samtlige aktionærer. Beslutning herom kan gennemføres med den almindelige majoritet for vedtægtsændringer.

Til § 39.

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 31.

Til § 40 (§ 31, stk. 1).

Forslaget, der angiver, hvilke oplysninger en beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen ved tegning af nye aktier skal indeholde, svarer til aktieselskabslovens § 32, således som denne paragraf foreslås ændret ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Dog opretholdes det i forsikringslovens § 34, stk. 2, indeholdte forbud mod at tillægge bestyrelsesmedlemmer eller direktører garantiprovision eller andet vederlag i anledning af forhøjelsen, jfr. også forslagets § 14.

Til § 41.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 33, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. De bestemmelser, der i givet tilfælde vil finde an-

vendelse, er de i nævnte forslags § 33, stk. 1, nævnte paragraffer.

Til § 42 (§ 31, stk. 2).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 43 (§ 32).

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 34, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af aktieselskabsloven.

Til § 44.

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 35.

Til § 45.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 36, stk. 1.

Til § 46 (§ 35).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 47 (§ 36).

Efter aktieselskabslovens § 36, stk. 2, 1. pkt., således som dette pkt. foreslås ændret ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, kan anmeldelse om kapitalforhøjelse ikke registreres, før der på de nyt tegnede aktier er indbetalt mindst en fjerdedel, og en eventuel overkurs er fuldt indbetalt. Efter nærværende forslags stk. 1 skal imidlertid de nyt tegnede aktier være fuldt indbetalt, før kapitalforhøjelsen kan registreres. Denne regel svarer til forslagets § 30 om forsikringsaktieselskaber under stiftelse.

Stk. 2 svarer til forsikringslovens § 36, stk. 3.

Til § 48 (§ 31).

Medens det efter forsikringslovens § 31 alene er generalforsamlingen, der vil kunne træffe beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen, vil efter forslaget bestyrelsen kunne træffe sådan beslutning, såfremt der er hjemmel dertil i vedtægterne. En sådan bemyndigelse vil dog højest kunne gives for 5 år ad gangen. Denne bestemmelse svarer til aktieselskabslovens § 37, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 49.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 38, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 50.

Bestemmelserne svarer til § 38a i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 51.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 39, dog således at forsikringstilsynet i tilfælde af, at fondsaktieemission sker på anden måde end ved overførsel til aktiekapitalen af beløb, som kan udbetales som udbytte, f. eks. ved overførsel fra sikkerhedsfond eller bonusfond, skal give sit samtykke.

Til § 52.

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 40.

Kapitel 4.

*Indbetaling på aktier, aktiebog m. v.**Til § 53 (§§ 37–38, stk. 1).*

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 13, stk. 1–4.

Forsikringslovens § 37, stk. 1, hvorefter den, der har tegnet en aktie, hæfter for dens fulde indbetaling, foreslås ophævet, da bestemmelsen må anses for overflødig. Den tilsvarende bestemmelse i aktieselskabsloven af 1930 ophævedes ved den nye aktieselskabslov.

Bestemmelserne i forsikringslovens § 37, stk. 3 og 4, om forbehold ved aktietegning er ændret i overensstemmelse med de tilsvarende regler i aktieselskabslovens § 7, stk. 2, og indsat som forslagets § 16, stk. 2.

Til § 54 (§ 38, stk. 2).

Bestemmelsen i den gældende lov om anvendelsen af beløb, der ved udstedelse af aktier til overkurs opnås udover deres pålydende, foreslås ændret således, at de fonde, hvortil beløbene henlægges, ikke må formindskes uden forsikringstilsynets samtykke, selv om formålet med formindskelsen er at dække underskud. Ved denne ændring bringes reglen i overensstemmelse med forslagets § 67, stk. 2, der svarer til gældende lovs § 47, stk. 2, om henlæggelser i gensidige forsikringselskaber.

Forslaget omfatter ikke den lovmæssige reservefond, der foreslås ophævet, fordi reglerne om forsikringselskabers basiskapital gør fonden overflødig.

Til § 55 (§ 42).

Bestemmelsen svarer til gældende lov.

Kapitel 5.

*Konvertible og udbyttegivende gældsbreve i forsikringsaktieselskaber.**Til §§ 56–58.*

Bestemmelserne betyder en nydannelse for forsikringsaktieselskaberne, der derved får mulighed for tilførsel af kapitalbeløb, der betegner en mellemform mellem lån (fremmedkapital) og aktier (egenkapital). Om den kapital, der hidrører fra udstedelsen af de konvertible obligationer, vil kunne medregnes til et skadesforsikringsaktieselskabs basiskapital, jfr. § 4 i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 22. september 1975, der bygger på 1. skadesforsikringsdirektiv af 24. juli 1973, må bero på en konkret vurdering.

Forslaget svarer til aktieselskabslovens §§ 41–43.

Kapitel 6.

*Egne aktier.**Til § 59.*

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 48, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af aktieselskabsloven.

Til § 60 (§ 43).

Stk. 1, hvorefter et forsikringsaktieselskab ikke mod vederlag til eje eller pant må erhverve egne aktier, svarer til 1. led i § 48a, stk. 1, i forslaget til lov om ændring af aktieselskabsloven.

Stk. 2 svarer til 2. led i § 48a, stk. 1, i det nævnte ændringsforslag til aktieselskabsloven, dog således at den hidtil i forsikringslovens § 43, stk. 3, gældende regel om, at tilsynsmyndighedens tilladelse kræves til erhvervelse af egne aktier, foreslås opretholdt.

Stk. 3–7 svarer til § 48a, stk. 2–6, i aktieselskabslovsforslaget.

Til § 61 (§ 43).

Bestemmelserne svarer til § 48c i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Herefter vil et forsikringsaktieselskab ud over de i den gæl-

dende forsikringslovs § 43, stk. 1, nævnte tilfælde kunne erhverve egne aktier ved overtagelse af et bestående selskab eller til opfyldelsen af dets pligt til efter lovgivningen at indløse egne aktier.

Til § 62.

Bestemmelserne, der er nye, svarer til § 48d i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 63 (§ 43).

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af forsikringssselskabers særlige forhold, til § 48e i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 64.

Bestemmelserne, der er nye, svarer til § 48f i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber med de ændringer, der følger af, at forsikrings-selskaber er undergivet tilsyn.

Kapitel 7.

Kapitalgrundlaget i gensidige forsikrings-selskaber.

Til § 65 (§ 45).

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til gældende lov.

Til § 66 (§ 46).

Medens efter gældende lov den indbetalte del af garantikapitalen i gensidige selskaber, der stiftes, for hver garantiandel mindst skal udgøre 50 pct. af dens pålydende beløb, skal efter forslaget garantikapitalen være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret. Dette forslag skal ses i sammenhæng med den tilsvarende regel for forsikringsaktieselskaber, jfr. forslagens § 30.

Til § 67 (§ 47).

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 47, stk. 1, med den ændring, at tilladelsen til nedsættelsen af garantikapitalen gives af forsikringstilsynet, medens den efter gældende lov gives af handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet. Endvidere udgår ordene »eller den indbetalte del af denne«, da garantikapitalen efter forslagens § 66 skal være

fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

Stk. 2 svarer til forsikringslovens § 47, stk. 2, bortset fra den ændring, at 3. punktum er slettet som overflødig, da det af stk. 2 i øvrigt fremgår, at henlæggelse kan ske til en grundfond eller anden fond.

Stk. 3 om forhøjelse af garantikapitalen svarer til gældende lov.

Til § 68 (§ 48).

Bestemmelsen svarer til den gældende regel, dog med den ændring at forsikringslovens § 48, stk. 2, om, at forrentningen af garantikapitalen ikke må overstige 6 pct., foreslås slettet, da denne rentesats, der blev fastsat ved skadesforsikringsloven af 1934, ikke står i et rimeligt forhold til renteniveauet i dag. Da det i øvrigt af vedtægterne skal fremgå, om garantikapitalen skal forrentes og i bekræftende fald efter hvilke regler, jfr. forslagens § 15, stk. 2, nr. 3, vil det, da vedtægterne skal stadfæstes, kunne hindres, at der fastsættes en urimelig høj rente.

Kapitel 8.

Gensidige selskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser.

Til §§ 69–70 (§§ 49–50).

Ændringerne i forhold til de gældende regler er af redaktionel karakter.

Kapitel 9.

Indbetaling af garantiandele m. v.

Til § 71 (§ 51).

Ifølge stk. 1 finder forslagens §§ 53 og 54 om aktier tilsvarende anvendelse på garantiandele i gensidige forsikrings-selskaber. Der henvises til bemærkningerne til de nævnte paragraffer.

Bestemmelsen i gældende lovs § 51, stk. 1, 2. pkt., om, at garantiandele, der ikke er fuldt indbetalt, altid skal lyde på navn, foreslås ophævet som en følge af forslagens § 66, stk. 1, hvorefter garantikapitalen i gensidige selskaber skal være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

Stk. 2 svarer til forslagens § 60, stk. 1, om forsik-

ringsaktieselskaber.

Til § 72 (§ 52).

Stk. 1 svarer til reglen i den gældende lov.

Stk. 2 svarer ligeledes til gældende lov dog således, at bestemmelsen om forskrivninger på garantiandele er slettet som følge af, at garantikapitalen i gensidige forsikringsselskaber skal være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret, jfr. forslaget § 66.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 52, stk. 3.

Kapitel 10.

Forsikringsselskabers ledelse.

Til § 73 (§ 53 og § 53a).

Bestemmelserne svarer med enkelte ændringer, der er en følge af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 49, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Bestemmelserne medfører, at valget af bestyrelsen i et forsikringsaktieselskab kan foretages af et repræsentantskab, såfremt vedtægterne bestemmer, at der foruden bestyrelsen skal være et repræsentantskab, og at dette skal foretage valg af bestyrelse. Det vil også i vedtægterne kunne bestemmes, at offentlige myndigheder eller andre har ret til at udpege et eller flere medlemmer af bestyrelsen. Forslaget medfører endvidere, at medarbejderne i en koncern, der i de sidste 3 år har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere, får mulighed for at vælge 2 medlemmer af bestyrelsen i moderselskabet og suppleanter for disse.

Til § 74 (§ 53b).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 177, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Ifølge stk. 3, der svarer til aktieselskabslovens § 178, stk. 1, således som dette stk. ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, fastsætter handelsministeren regler bl. a. om, hvem der skal anses for arbejdstager. De gældende regler herom findes i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 281 af 31. maj 1974 om arbejdstageres valg af medlemmer til bestyrelsen i forsikringsselskaber.

Til § 75.

Ved den foreslåede bestemmelse indføres offentlig repræsentation i forsikringsselskabernes bestyrelser. Dette gælder såvel aktieselskaber som

gensidige selskaber. En tilsvarende ordning blev for så vidt angår banker og sparekasser gennemført ved lov nr. 199 af 2. april 1974 om banker og sparekasser § 9, jfr. § 16.

Formålet med offentlige repræsentanter i forsikringsselskaber er i princippet det samme som for pengeinstitutterne: at medvirke til, at generelle samfundsmæssige interesser holdes for øje i selskabernes virksomhed. Denne virksomhed består i den egentlige forsikringsvirksomhed, herunder overtagelse af lovpligtige forsikringer, og i forbindelse hermed anbringelse af de relativt store formuer, som selskaberne forvalter på forsikringstagernes vegne, idet de herved formidler en stor del af den kapital, der tilgår erhvervslivet og samfundets aktiviteter i øvrigt.

Endelig tilsigtes det at lade det samfundsmæssige indseende med forsikringsselskabernes virksomhed omfatte også varetagelsen af forbrugerpoltiske synspunkter, f. eks. ved udformningen af policer og forsikringsbetingelser og andre forhold, hvor det er naturligt, at forsikringstagernes interesser kommer til udtryk.

Udpegningen af det offentliges repræsentanter bør ske under hensyntagen til, at de skal have til opgave at repræsentere offentlige interesser og synspunkter. Fremfor speciel faglig indsigt bør der derfor lægges vægt på, at de pågældende besidder almene kvalifikationer begrundet i en erfaring og placering, som må antages at give forudsætninger for at bestride hvervet. Udnævnelserne vil ske for 4 år ad gangen.

I forhold til vedkommende forsikringsselskab tillægger forslaget det offentliges repræsentant en stilling, der ganske svarer til den, der indtages af de øvrige bestyrelsesmedlemmer, det vil sige, at den pågældende virker under det samme ansvar og med de samme pligter og rettigheder som andre af bestyrelsens medlemmer. Det offentliges repræsentant kan kræve at indtræde i underudvalg og lignende, som en bestyrelse måtte nedsætte til behandling af sager, der henhører under bestyrelsens afgørelse.

Da det offentliges repræsentant har pligt til i særlig grad at varetage samfundsmæssige interesser, vil handelsministeren ved udnævnelser og senere kunne præcisere disse over for den pågældende, ligesom denne af egen drift eller efter anmodning vil kunne delagtiggøre ministeren i sine almindelige synspunkter og erfaringer fra sit virke som bestyrelsesmedlem udpeget af handelsministeren.

Vederlaget til de offentlige repræsentanter vil blive fastsat efter generelle regler, der gives af handelsministeren.

Uanset at disse repræsentanter i almindelighed ligestilles med bestyrelsens øvrige medlemmer, vil der i vederlagsreglerne kunne fastsættes et vist mindstebeløb for de offentlige repræsentanter. Et sådant mindstebeløb kan i visse tilfælde være nødvendigt, hvis det skal være muligt at formå egnede personer til at påtage sig hvervet.

Det nuværende tilsyn med forsikringsselskabernes virksomhed, der udøves af forsikringsrådet, vil ikke blive ændret ved indførelse af offentlige repræsentanter.

Udnævnelsen af de offentlige repræsentanter foretages uden forudgående indstilling fra de pågældende forsikringsselskaber. I tilfælde, hvor handelsministeren under hensyntagen til et selskabs særlige lokale tilknytning anser lokal bistand til udpegelsen eller en lokal indstilling for at være påkrævet, forudsættes henvendelse herom rettet til vedkommende kommune eller amtskommune.

Det må anses for mindre påkrævet at udnævne offentlige repræsentanter i de små forsikringsselskaber, idet hovedparten af disse er organiseret som gensidige selskaber.

Herefter må det afgørende være, hvorledes man kan foretage en passende afgrænsning af de selskaber, der ikke skal have offentlige repræsentanter. Man kunne som kriterium tage præmieindtægts størrelse. Dette ville imidlertid nødvendiggøre en årlig regulering, hvortil kommer, at præmieindtægten, selv om man som grundlag anvendte gennemsnittet af denne, for f. eks. de sidste 3 år, ville kunne variere ret stærkt, således at et selskab et år skulle have en offentlig repræsentant men ikke i det næste år. Det er i stedet for foreslået, at man anvender kriteriet for retten til valg af arbejdstagerrepræsentanter i bestyrelsen, det vil sige, at det pågældende selskab i de sidste 3 år gennemsnitligt har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere. Udnævnelsen af en offentlig repræsentant er ikke betinget af, at medarbejderrepræsentanter faktisk er valgt. Det anslås, at 28 forsikringsselskaber har en sådan størrelse, at der i disse selskaber skal udpeges en offentlig repræsentant. 19 af disse selskaber er imidlertid sammensluttet i 13 koncerner, der tillige omfatter 31 mindre forsikringsselskaber. Udpeger man inden for hver koncern en offentlig repræsentant, der får sæde i samtlige af koncernen omfattede forsikringsselskabers bestyrelser, vil der for den gruppe af selskaber, der er tilknyttet koncerner, blive behov for 13 offentlige repræsentanter. Hertil kommer en offentlig repræsentant for hvert af de 9

selskaber, der ikke er tilknyttet en koncern. Der vil således blive behov for udnævnelse af i alt 22 offentlige repræsentanter, der vil få sæde i i alt 59 forsikringsselskaber, herunder i 28 af de største selskaber. Ved at anvende det foreslåede kriterium vil man få offentlig repræsentation i selskaber, der dækker ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

Da som nævnt en række forsikringsselskaber udgør en koncern, kan det være unødvendigt at udnævne en offentlig repræsentant i alle selskabernes bestyrelser, og forslaget bemyndiger derfor handelsministeren til at udnævne et mindre antal, eventuel kun én offentlig repræsentant, der således får sæde i bestyrelsen for alle koncernens selskaber. Det samlede vederlag vil være omfattet af det maksimum, der fastsættes af handelsministeren.

Til § 76 (§ 53c).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 50, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 77 (§ 54).

Stk. 1-4 svarer til aktieselskabslovens §§ 51 og 54, dog med de ændringer, der skyldes det forhold, at der i forsikringsselskaber – bortset fra gensidige selskaber med særligt begrænset formål – altid skal være en direktion.

Stk. 5 svarer til den nugældende forsikringslovs § 54, stk. 4.

Til § 78 (§§ 56 og 140a).

Stk. 1 og 2, der svarer til aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2, fastsætter de krav, der stilles til bestyrelsesmedlemmer og direktorer. Herefter bortfalder kravet om, at de pågældende personer ikke må være ude af rådighed over deres bo. Forslaget medfører endvidere, at kravet om, at direktorer og flertallet af bestyrelsesmedlemmer skal have indfødsret, bortfalder. Endelig betyder de foreslåede bestemmelser bortfald af den gældende regel om, at i selskaber, hvis navn indeholder en dansk sted- eller nationalitetsbetegnelse, skal alle bestyrelsens medlemmer opfylde kravene om indfødsret og bopæl her i riget.

Stk. 3 om fravigelse af bopælskravet er formuleret i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 176, stk. 1.

Til § 79 (§ 55a).

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til gældende lov.

Til § 80 (§ 57, stk. 3).

Stk. 1, der svarer til aktieselskabslovens § 53, stk. 1, således som dette stk. ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, pålægger som noget nyt de enkelte medlemmer af et forsikringssselskabs bestyrelse en underretningspligt over for bestyrelsen om deres aktiebesiddelser i selskabet og om deres aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern.

Stk. 2, der svarer til aktieselskabslovens § 53, stk. 2, adskiller sig fra forsikringslovens § 57, stk. 3, derved, at forbudet mod at udføre eller deltage i spekulationsforretninger også omfatter spekulationsforretninger med hensyn til aktier og anparter i selskaber inden for samme koncern.

I stk. 3, 1. pkt., foreslås med bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5, 1. pkt., som forbillede, at direktører ikke uden tilladelse fra forsikringstilsynet må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end det pågældende selskab, eller selskaber inden for samme koncern. Tilladelsen bør ikke gives, hvis der er fare for interessekonflikter. Bestemmelsen er i øvrigt ikke til hinder for, at direktører, der er aktuarer, i denne egenskab udfører arbejde for andre forsikringssselskaber eller pensionskasser.

Stk. 3, 2. pkt., svarer til bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5, 2. pkt., således som denne bestemmelse administreres.

Til § 81.

Den nye bestemmelse, der svarer til aktieselskabslovens § 55, medfører en vis gensidig oplysningspligt for selskaberne i et koncernforhold.

Til § 82.

Bestemmelsen, hvorefter der påhviler et moderselskab en vis underretningspligt over for et datterselskab, svarer til aktieselskabslovens § 55a som foreslået i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 83 (§ 56).

Stk. 1, 1. og 2. pkt., svarer til aktieselskabslovens § 56, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 1 i øvrigt svarer til den gældende forsikringslovs § 56, stk. 6, således at man opretholder de hidtil gældende inhabilitetsregler.

Stk. 2-4 svarer til aktieselskabslovens § 56, stk. 2-4.

Til § 84.

Den nye bestemmelse om bestyrelsens beslutningsdygtighed svarer til aktieselskabslovens § 57.

Til § 85 (§ 57).

Bestemmelserne er uændrede i forhold til den gældende lov.

Til § 86.

Bestemmelserne, der svarer til aktieselskabslovens § 59, stk. 1-4, giver hjemmel til, at der i forsikringsaktieselskaber vil kunne oprettes et repræsentantskab.

Til § 87 (§ 58a).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 60, stk. 1 og 2.

Stk. 3 svarer til gældende lovs stk. 3, dog at ordene »eller andre« i 1. pkt. er slettet som en konsekvens af, at det gældende stk. 2, 2. pkt., ikke er opretholdt i forslagets stk. 2.

Til § 88 (§ 58b).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 61 og med redaktionelle ændringer til de gældende regler i forsikringsloven.

Til § 89 (§ 58c).

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 62 og til den gældende forsikringslov med den ændring, der følger af, at § 58, litra a, stk. 2, 2. pkt., ikke foreslås opretholdt.

Til § 90.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny for forsikringssselskaber, svarer til aktieselskabslovens § 63.

Til § 91 (§ 58).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 64, stk. 1 og 2.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 64, stk. 3, således som dette stykke er ændret ved lov nr. 299

af 8. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.

Stk. 4 tager kun sigte på deltagelse i agent- og mæglervirksomhed, i det omfang denne virksomhed ikke omfattes af forbudet i forslaget § 80, stk. 3.

Kapitel 11.

Generalforsamling i forsikringsaktieselskaber.

Til § 92 (§ 59).

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov. Der er ikke i paragraffen henvist til § 69a i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, hvorefter bestyrelsen inden 6 måneder, efter at selskabet har tabt mindst halvdelen af sin aktiekapital, skal indkalde generalforsamlingen, da denne regel dels som følge af de særlige kapitalkrav til forsikringsselskaber dels som følge af forsikringstilsynets beføjelser vil være uden praktisk betydning.

Kapitel 12.

Generalforsamling i gensidige forsikrings-selskaber.

Aktieselskabslovens regler om generalforsamlinger foreslås overført på gensidige forsikringsselskaber tilpasset disse selskabers særlige opbygning.

Til § 93.

Stk. 1 svarer med de ændringer, der følger af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 65, stk. 1, og § 67, stk. 1. Efter forslaget vil vedtægterne således ikke kunne bestemmes, at andre end medlemmer og garantier, f. eks. erhvervsorganisationer, har stemmeret på generalforsamlingen, jfr. dog overgangsreglen i § 239, stk. 5.

Ifølge den gældende forsikringslovs § 61 forudsættes en generalforsamling i et gensidigt selskab at kunne bestå af et repræsentantskab for medlemmerne. Udtrykket »repræsentantskab« benyttes imidlertid i forslaget § 86 for forsikringsaktieselskaber i betydningen af et fast aktionærudvalg, der skal føre tilsyn med bestyrelse og direktion. Derfor foreslås i § 93, stk. 2, for de gensidige selskaber indført betegnelsen »delegerede« som udtryk for en forsamling, der repræsenterer medlemmer og garantier, men som er blevet udpeget ved indirekte valg. Regler for valg af delegerede foreslås ikke,

da forsikringstilsynet ved stadfæstelse af vedtægter også skal godkende valgereglerne.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 65, stk. 2. Ordene »selv om de ikke er stemmeberettigede« tager sigte på de tilfælde, hvor der er indført en delegeretordning, således at kun de delegerede kan stemme på generalforsamlingen, jfr. stk. 2.

Til § 94 (§ 60, stk. 5).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 67, stk. 4, dog at bestemmelsen i forsikringslovens § 60, stk. 5, sidste pkt., opretholdes.

Til § 95 (§ 60, stk. 1).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 68, dog at man har fundet det praktisk, at generalforsamlingen, uafhængigt af om vedtægterne indeholder bestemmelse herom, skal kunne vedtage, at den skal eller kan afholdes uden for selskabets hjemsted.

Til § 96 (§ 60, stk. 1).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 69.

Til §§ 97–99.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens §§ 70–72.

Til § 100.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 73, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til §§ 101–104.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens §§ 74–77.

Til § 105 (§ 61).

Stk. 1 svarer med de ændringer, der følger af de gensidige selskabers forhold, til aktieselskabslovens §§ 78, 79 og 136.

Stk. 2 svarer til forsikringslovens § 61. Det er dog tilstrækkeligt, at væsentlige ændringer i selskabets formål vedtages med tilslutning fra tre fjerdedele af medlemmerne og tre fjerdedele af garantierne. Begrundelsen for, at det nu gældende krav om ni tiendedels majoritet ved sådanne ændringer ikke opretholdes, skyldes, at det i praksis har vist sig

næsten umuligt i gensidige selskaber at opnå en sådan majoritet selv i tilfælde, hvor det er i samtlige medlemmers interesse at få ændringen gennemført.

Stk. 2 omfatter ikke, som det er tilfældet efter gældende lov, garantiandele med eventuelle forskrivninger, jfr. forslaget § 66, hvorefter garanti-kapitalen skal være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

Til § 106.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 81.

Kapitel 13.

Årsregnskab og koncernregnskab m. v.

Kapitlet omfatter både livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed end livsforsikring. Den gældende lovs inddeling i to regnskabskapitler (kapitlerne XII og XV) er af praktiske grunde ikke længere opretholdt, idet der overføres en række generelle regnskabsregler fra aktieselskabsloven, herunder regler om koncernregnskab. Kapitlet indeholder ud over regnskabsbestemmelserne tillige regler om udbytteuddeling og lån til aktionærer eller garanter.

Til § 107 (§§ 62 og 88).

Ifølge forslaget omfatter årsregnskabet ikke blot som hidtil status og resultatopgørelse men også årsberetning.

Forslaget svarer til aktieselskabslovens § 96, stk. 1 og 2.

Til § 108.

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 97, dog således at forsikringstilsynets tilladelse skal indhentes, såfremt selskaber, der hører til samme koncern, ikke skal have samme regnskabsår. Dette vil f. eks. kunne være tilfældet, hvis et dansk forsikrings-selskabs datterselskab i et andet land er undergivet særlige regler med hensyn til regnskabsåret. Regnskabsperioden skal anføres i vedtægterne, jfr. forslaget § 15, stk. 1, nr. 11.

Til § 109 (§ 62).

1. og 2. pkt. i stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 98, hvorefter årsregnskabet skal opgøres således, som god regnskabskik tilsiger. Der tilsigtes ikke derved nogen ændring i den gældende

bestemmelse, hvorefter årsregnskabet skal opgøres, således som ordentlig og forsigtig forretningsbrug tilsiger.

Bestemmelsen om, at der for hvert enkelt beløb i status og resultatopgørelse såvidt muligt skal anføres det tilsvarende beløb for det nærmest forudgående år, svarer til § 98a i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber. Denne bestemmelse vil gøre årsregnskaber lettere tilgængelige.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til forsikringslovens § 62, stk. 7.

Til §§ 110 og 111.

(§§ 63, stk. 1, og 89, stk. 1).

Forslaget svarer med mindre ændringer til gældende lov. Bestemmelsen i § 111, stk. 1, 2. pkt., er formuleret i overensstemmelse med lovgivningen om realkredit.

Til § 112 (§ 89, stk. 4, og § 90).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 113 (§§ 63 og 89).

Stk. 1 svarer til gældende forsikringslovs § 63, stk. 2, og § 89, stk. 2. Konvertible obligationer, jfr. forslaget § 56, foreslås værdiansat på samme måde som aktier.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 101, stk. 1, således som denne bestemmelse ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 101, stk. 2.

Stk. 4–6 svarer til gældende forsikringslovs § 63, stk. 3, 5 og 6, og § 89, stk. 3, 6 og 7.

Stk. 7, 9 og 10, svarer til aktieselskabslovens § 100, stk. 1–3.

Stk. 8 svarer til aktieselskabslovens § 101, stk. 6, dog således at såvel stiftelses- som organisationsomkostninger ikke må opføres som aktiv, da disse omkostninger må anses for meget usikre aktiver. Efter gældende lovs §§ 64 og 89, stk. 9, kan disse omkostninger opføres som et særligt aktiv, der afskrives efter særlige regler.

Stk. 11 svarer til den gældende lovs § 63, stk. 8.

Til § 114.

Forslaget, der med de ændringer, der følger af forsikrings-selskabers særlige forhold, svarer til aktieselskabslovens § 102, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, fastsætter som noget nyt for

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

forsikringselskaber minimumskrav ved opstillingen af status.

Under hovedgruppen A: »Aktiver« er udeladt betegnelsen »omsætningsaktiver«, da en stor del af aktiverne i forsikringselskaber – værdipapirer og udlån – ikke, som det er tilfældet i andre selskaber, kan deles op i anlægs- og omsætningsaktiver.

Aktieselskabslovens betegnelse »Gæld og egenkapital« i hovedgruppen B foreslås erstattet med betegnelsen »Passiver«, da der kan være tvivl om, hvorvidt de tekniske reserver kan henføres under aktieselskabslovens betegnelse.

Under passiverne skal forsikringselskaberne herefter opføre skatter, der er eller kan forventes pålignet selskabet for tiden før statusdagen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget § 116, stk. 4, hvorefter forsikringselskaber fremtidig skal udgiftsføre det beregnede beløb af skatter, som kan forventes pålignet årets indkomst, i stedet for som hidtil at udgiftsføre de i årets løb betalte skatter vedrørende det foregående regnskabsår. Herved opnås, at tidligere års økonomiske udsving ikke indvirker på det foreliggende regnskab.

Ved ordet »depoter« under hovedgruppen: »Pantsætninger« forstås de regnskabsmæssige depoter (præmiereservedepoter og andre), som i henhold til aftale eller gældende praksis indestår hos andre selskaber.

Til § 115.

Stk. 1, der svarer til aktieselskabslovens § 103, stk. 1, betyder bl. a., at tilgodehavender og gæld til datter- eller moderselskabet særskilt skal angives i regnskabet.

Stk. 2, hvorefter aktionærlån og tilsvarende lån til garanter med et samlet beløb skal opføres som en særlig post i status, svarer i det væsentlige til aktieselskabslovens § 103, stk. 2. Specielt skal dog nævnes, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på de af ét livsforsikringselskab inden for genkøbsværdien ydede lån mod pant i selskabets livsforsikringspolice. Disse policelån kan af livsforsikringselskaber afsættes til dækning af forsikringsfonden, jfr. § 124, stk. 1, nr. 6. Sidste punktum tager ikke sigte på de af et forsikringselskab udstedte kautionforsikringspolicer.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 103, stk. 3.

Til § 116.

Kravene til resultatopgørelsen er minimumskrav, ligesom det efter forslaget § 114 er tilfældet med status.

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 104, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen i aktieselskabslovens § 104, stk. 1, 2. pkt., hvorefter hele indtægten ikke behøver at fremgå af resultatopgørelsen, hvis oplysning herom på grund af særlige omstændigheder kan være til skade for selskabet, er ikke medtaget i forslaget; da en sådan regel vil være uden praktisk betydning for et forsikringselskab.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 104, stk. 2, og stk. 3 og stk. 4 til § 104, stk. 3 og stk. 4, således som sidstnævnte stk. ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, med de afvigelser, der skyldes forsikringselskabers særlige indtægter og udgifter. Stk. 4 adskiller sig endvidere fra aktieselskabslovens § 104, stk. 4, derved, at afskrivninger og nedskrivninger på aktiver kun skal angives særskilt, såfremt de indgår i resultatopgørelsen. Denne ændring står i forbindelse med forslaget § 135, stk. 2, hvorefter opskrivning og gevinst ved salg af værdipapirer og fast ejendom ikke kan indtægtsføres, men skal henlægges til reserverne. I henhold til tidligere gældende praksis gælder dette også nedskrivninger og tab ved salg.

Stk. 5 svarer til aktieselskabslovens § 104, stk. 5.

Til § 117.

Bestemmelserne stiller krav om supplerende oplysninger i form af noter til nogle af regnskabsposterne. De svarer med de ændringer, der følger af forsikringselskabernes særlige forhold, til aktieselskabslovens § 105, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 118.

Stk. 1-4 svarer til aktieselskabslovens § 106, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Stk. 5 har til formål at undgå, at der i koncerter, hvori indgår et livsforsikringselskab, gives et urigtigt billede af forholdet mellem koncernens egenkapital og driftsresultat, idet langt den overvejende del af et livsforsikringselskabs »overskud« anvendes til bonus.

Til § 119.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 107, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Udtrykket »intern fortjeneste« i stk. 4 omfatter ikke fortjeneste indvundet ved genforsikring mellem koncernselskaber. Stk. 5 står i forbindelse med de særlige samarbejdsformer, der findes inden for forsikringsbranchen.

Til § 120.

Inden for livsforsikring fastsættes i dag de tekniske reserver i overensstemmelse med reglerne i det for selskabet godkendte tekniske grundlag. Uden for livsforsikring findes ikke tilsvarende almindelige regler for opgørelse og vurdering af de forsikringsmæssige forpligtelser. Det forudsættes imidlertid, at disse forpligtelser opgøres efter god regnskabsskik, ligesom det er en selvfølge, at disse poster, som er en meget afgørende del af regnskabet, kan gennemgås af forsikringstilsynet som et led i en almindelig kritisk gennemgang af regnskabet, og at tilsynet herunder kan overveje den fremgangsmåde, der er fulgt ved opgørelsen og vurderingen. Den foreslåede bestemmelse tilsigter ikke nogen ændring heri, og heller ingen ændring i, at ansvaret for rigtig opgørelse og vurdering hviler på selskabets ledelse. Bestemmelsen fastslår udover, at et forsikringselskab skal afsætte tilstrækkelige tekniske reserver, at forsikringstilsynet ved generelle forskrifter kan fastlægge de retningslinier, der skal følges ved opgørelse og vurdering af tekniske reserver.

Til §§ 121–123 (§§ 65–67).

Bestemmelserne svarer til reglerne i gældende forsikringslov.

Til § 124 (§ 68).

Stk. 1, nr. 2, er formuleret i overensstemmelse med lovgivningen om realkredit.

I stk. 2 er der med hensyn til anparter, garantiandele, konvertible eller udbyttegivende gældsbreve sket en ligestilling med aktier med hensyn til de midler, der kan tjene til dækning af forsikringsfonden.

Til § 125 (§ 69, stk. 1–3).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov, dog således at den foreskrevne båndlæggelse af værdipapirer fremtidig foretages af forsikringstilsynet, medens den efter gældende lov foretages af de af forsikringsrådet udnævnte tillidsmænd. Begrundelsen for ændringen er, at den gældende ordning er utidssvarende.

Forsikringstilsynet vil kunne tillade selskabernes statsautoriserede revisorer at foretage påtegningerne ved båndlæggelse.

Til § 126 (§ 69, stk. 5).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 127 (§ 71, stk. 1–4).

Henvisningen i stk. 1 til § 74 er slettet som følge af forslagets § 113, stk. 8, hvorefter stiftelsesomkostninger, organisationsomkostninger eller omkostninger ved forhøjelse af selskabskapitalen ikke må opføres som aktiv. Stk. 5 tager sigte på gruppelevsforsikringer og andre livsforsikringer på ren risikobasis med løbetid over få år. For disse er der ikke samme behov for opbygning af en sikkerhedsfond som ved tegning af kapitalforsikringer. For genforsikringsvirksomhed kan tilsynet gøre undtagelse fra § 127, jfr. forslagets § 2, stk. 6.

Til § 128 (§ 71, stk. 5–6).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 129.

Bestemmelserne omfatter både livsforsikringselskaber og selskaber, der driver anden forsikringsvirksomhed.

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 110, stk. 1, 1. pkt., dog således, at henlæggelser til sikkerhedsfonden for så vidt angår livsforsikringselskaber træder i stedet for henlæggelser til den lovpligtige reservefond. For skadesforsikringselskabers vedkommende er henlæggelser til lovpligtig reservefond eller anden fond uden praktisk betydning efter indførelse af reglerne om skadesforsikringselskabers solvensmargen og basiskapital ved lov nr. 198 af 28. maj 1975 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen i stk. 2 står i forbindelse med de særlige krav, der stilles til et forsikringselskabs basiskapital.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 109, og stk. 4 svarer til samme lovs § 110, stk. 2.

Til § 130.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 112.

Til § 131.

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 113, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 132.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 114.

Til § 133.

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 115, stk. 1. Udtrykket »sikkerhedsstillelse« tager ikke sigte på de af et forsikringsselskab forretningsmæssigt udstedte forsikringspolicer.

Ifølge stk. 2 skal der i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 115, stk. 2, i bestyrelsesprotokollen gøres en bemærkning om ethvert i henhold til stk. 1 ydet lån. Når der efter forslaget dog ikke skal ske tilførsel til protokollen om et af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien ydet lån mod pant i en af selskabet udstedt livsforsikringspolice, skyldes det, at der ikke er forbundet nogen risiko med et sådant lån.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 115, stk. 3.

Til § 134.

Bestemmelserne svarer til § 115a i forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 135 (§§ 73 og 91).

Reglerne for livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber er samarbejdet i en paragraf.

Stk. 1 svarer til reglerne i den gældende lov.

Stk. 2 adskiller sig fra gældende lov derved, at kursreguleringsfonden afskaffes. Denne fond er uden praktisk betydning efter indførelsen af reglerne om forsikringsselskabers solvensmargen og basiskapital ved lov nr. 198 af 28. maj 1975 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. Efter forslaget må fortjeneste ved salg og opskrivning af værdipapirer og fast ejendom ikke indtægtsføres, men skal henlægges til reserverne.

Til § 136 (§ 75).

Bestemmelsen svarer til de gældende regler, idet den ændrede formulering ikke tilsigter en realitetsændring.

Til § 137 (§ 77, stk. 1, og § 94, stk. 1).

Stk. 1-3 svarer i det væsentligste til de gældende regler for livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber. Af praktiske hensyn er bestemmelserne sammenfattet i en paragraf. Efter gældende lov skal årsregnskabet indsendes til tilsynsmyndigheden inden en måned efter dets endelige vedtagelse og godkendelse og senest 8 måneder efter regnskabsårets udløb. 8 måneders fristen er ikke medtaget, da den er uden praktisk betydning, fordi generalforsamlingen skal afholdes inden 6 måneder efter regnskabsårets udgang, jfr. forslagens §§ 92 og 96. Efter stk. 1, pkt. 2, skal et moderselskab endvidere indsende koncernregnskabet.

Stk. 4 svarer til aktieselskabslovens § 108, 2. pkt.

Til §§ 138-139 (§§ 77, stk. 2-4, 78, 94,

stk. 2-4 og 95).

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til de gældende regler. Reglen i gældende lovs § 77, stk. 3, hvorefter forsikringsrådet fastsætter skemaerne for det regnskab, som selskabet udsender, foreslås dog slettet, da der ikke er noget tilsynsmæssigt behov herfor.

Kapitel 14.

Administration af en livsforsikringsbestand.

Til § 140 (§ 80).

Stk. 1 svarer til gældende lov, dog således at reglen om, at forsikringsrådet, såfremt det har truffet beslutning om, at et selskabs bestand af livsforsikringer tages under administration, straks skal give selskabet underretning om den trufne beslutning, foreslås slettet, da reglen må anses for selvfølgelig. Ligeledes er bestemmelsen i gældende stk. 1 om, at beslutningen, efter at den er indført i forsikringsregisteret, skal bekendtgøres i Statstidende, overflødig, da indførsler i forsikringsregisteret altid efter forslagens § 223 skal bekendtgøres i Statstidende.

Ifølge gældende § 80, stk. 2, bortfalder et selskabs ret til at drive livsforsikringsvirksomhed, når forsikringsrådet i henhold til samme paragrafs stk. 1 tager selskabets bestand af livsforsikringer under administration. Som en konsekvens af, at man ved lov nr. 198 af 28. maj 1975 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed har indført en regel om, at ethvert forsikringsselskab skal have tilsynsmyndighedens tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed, er det foreslået, at den gældende regel erstattes af en bestemmelse i stk. 1 om, at selskabets koncession tilbagekaldes.

Stk. 2-5 svarer til gældende lov.

Til § 141 (§ 81).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 142 (§ 82).

Bestemmelserne svarer til gældende lov med den ændring, der følger af forslaget § 140, stk. 1, om tilbagekaldelse af selskabets koncession, der udelukker tegning af nye forsikringer.

Til § 143 (§ 83).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 144 (§ 84).

Efter forslaget vil de regler, der efter den gældende lovs § 98 finder anvendelse på overdragelse af en skadesforsikringsbestand, også gælde for overdragelse af en livsforsikringsbestand, dog således at den særlige frist på mindst en måned i den gældende lovs § 84, stk. 2, bibeholdes. Forslaget medfører, at forsikringstilsynet kan tillade, at en livsforsikringsbestand overdrages til såvel indenlandske forsikringsselskaber som udenlandske forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet. Forslaget vil endvidere medføre, at forsikringstagerne ikke kan forhindre, at overdragelse af forsikringsbestanden finder sted, når forsikringstilsynet har givet sin tilladelse dertil. En sådan tilladelse vil dog efter forslaget kun kunne gives under behørig hensyntagen til de eventuelt fremsatte indsigelser. De gældende regler om, at forsikringsrådet ikke kan overdrage en livsforsikringsbestand, hvis der rejses indsigelse mod overdragelsen fra mere end en femtedel af samtlige forsikringstagere, har ikke haft nogen praktisk betydning bortset fra et enkelt tilfælde i 1920'erne, idet der ikke er fremkommet indsigelser i sådant omfang, at en overdragelse ikke har kunnet finde sted. Forsikringsrådet har i tilfælde, hvor en forsikringstager har begrundet sin indsigelse mod overdragelsen, taget sagen op til behandling med selskabet i hvert enkelt tilfælde, og som hovedregel har problemerne kunnet løses ved denne forhandling. Der er ikke fra forsikringstagernes side blevet fremført sådanne indsigelser, at gennemførelser om overdragelse af forsikringsbestanden har kunnet anfægtes. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Til § 145 (§ 85).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. I stk. 2 er der dog gjort en tilføjelse om, at bestyrelsen, når det gensidige selskab er stiftet, skal indsende ansøgning om koncession til forsikringstilsynet.

Kapitel 15.

Overdragelse af en livsforsikringsbestand og kvoteafgivelse.

Til § 146 (§ 86, stk. 1-5).

Forslaget indeholder tilsvarende bestemmelser som § 144, således at forsikringstagerne ikke, når forsikringstilsynets tilladelse foreligger, kan forhindre overdragelsen af en livsforsikringsbestand, ligesom en forsikringstager, der er imod overdragelsen, ikke kan opsigte forsikringsaftalen på grund af overdragelsen.

Til § 147 (§§ 87 og 99).

Stk. 1 adskiller sig fra gældende lov derved, at forsikringstagerne i de 2 selskaber ikke kan forhindre sammensmeltningen, jfr. den tilsvarende regel i forslaget § 146 om overdragelse af en livsforsikringsbestand.

Stk. 2 svarer ligeledes til § 146, således at sammensmeltningen ikke giver forsikringstagerne ret til at hæve deres forsikringsaftaler.

Stk. 3 svarer til gældende § 99, stk. 3.

Gældende § 87, stk. 2, foreslås ikke opretholdt, da det er overflødigt at præcisere, at selskaber, der stiftes i forbindelse med en sammensmeltning, skal opfylde de samme formelle krav som andre selskaber, der er under stiftelse.

Kapitel 16.

Overdragelse af en skadesforsikringsbestand.

Til § 148 (§ 98).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 149 (§ 99).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov. I stk. 3 foreslås dog ordene »sin formue« erstattet med ordene »sine aktiver og passiver«. Der tilsigtes ikke herved nogen realitetsændring.

Kapitel 17.

Fusion.

Aktieselskabslovens regler om fusion (§§ 134–139) foreslås overført til lov om forsikringsvirksomhed som et nyt kapitel med de ændringer, som forsikringselskabernes særlige forhold nødvendiggør.

Til § 150 (§ 110).

I forslaget st. 1, der svarer til aktieselskabslovens § 134, stk. 1, er optaget en henvisning til §§ 147 og 149, hvorefter forsikringstilsynets tilladelse kræves til overdragelse af et forsikringselskabs formue som helhed. Forsikringstilsynets tilladelse kræves desuden til forsikringsbestandens overdragelse, jfr. §§ 146 og 148. Forslaget medfører endvidere, at der på generalforsamlingen i det selskab, der skal overtages, skal forelægges en fælles regnskabsopstilling, der udviser samtlige aktiver og passiver i hvert af selskaberne og udkast til en åbningsstatus for det overtagende selskab efter overtagelsen.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 134, stk. 2, dog at ordet »gæld« erstattes af ordet »passiver«, da der kan være tvivl om, hvorvidt de tekniske reserver kan henføres under betegnelsen »gæld«.

Til § 151.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 135.

Til § 152.

Bestemmelserne, der svarer til aktieselskabslovens § 136, medfører, at aktionærer i et overtaget forsikringsaktieselskab, der har modsat sig overdragelsen eller sammenslutningen, på visse betingelser har krav på indløsning af deres aktier. En tilsvarende bestemmelse foreslås ikke indført for garantikapitalen i et gensidigt forsikringselskab, da det må antages, at i tilfælde af, at et sådant selskab overtages af et andet gensidigt selskab, skal garantikapitalen indløses, medmindre de enkelte garantier accepteres, at de fortsætter som garantier i det nye selskab.

Ved værdiansættelsen af en aktie i et forsikringsaktieselskab vil der gøre sig særlige forhold gældende, idet det ofte vil være en afgørende forudsætning for, at en overtagelse af et forsikringselskab kan finde sted, at en del af det overtagne selskabs basiskapital overføres til det overtagende selskab.

Til § 153.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 137.

Til § 154 (§ 110).

Efter almindelige obligationsretlige regler ville bestående fordringer forfalde til betaling, når de hidtil selvstændige selskaber ophører at eksistere ved fusionen. For at forhindre, at denne situation opstår, er det i stk. 1 foreslået, at uforfalden gæld eller andre forpligtelser ikke forfalder til betaling ved fusionen. Dette betyder, at selskabet ikke skal indkalde kreditorerne eller anvende aktieselskabslovens system med særskilt forvaltning af det overtagne selskabs aktiver. Når aktieselskabslovens ordning ikke foreslås overført, skyldes det, at et overtaget forsikringselskabs almindelige kreditorer – der tænkes i denne forbindelse ikke på forsikringstagere med forfaldne dækningskrav – sikres tilstrækkeligt derved, at forsikringstilsynet ikke vil give tilladelse til fusion, jfr. §§ 147 og 149, medmindre der i det overtagende selskab er tilstrækkelige midler til sikring ikke blot af forsikringstagerne men også af kreditorerne i alle de sammensluttede selskaber.

Når bestyrelsen for det overtagne selskab efter forslaget st. 2 først skal indgive anmeldelse om slettelse af forsikringsregisteret, når overdragelsen er endelig afsluttet, skyldes det, at opfyldelsen af en række formaliteter i forbindelse med overdragelsen erfaringsmæssigt kan tage lang tid.

Til § 155.

Bestemmelserne, der svarer til aktieselskabslovens § 139, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, betyder bl. a., at det bliver lettere at foretage fusioner, hvor datterselskabet er et aktieselskab, idet bestyrelserne kan træffe beslutning om fusion.

Kapitel 18.

Forsikringselskabers opløsning.

Ved lov nr. 299 af 8. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., hvilken lov trådte i kraft den 1. april 1978, ændres aktieselskabslovens kapitel 14 om aktieselskabers opløsning. Ved disse ændringer afskaffes reglerne om likvidation af insolvente aktieselskaber, idet det vil være overflødig at opretholde 2 forskellige former for opløsning af insolvente selskaber, når behandlingen af konkursboer effektiviseres, og der tillægges kurator større mulighed for

afvikling af boet ud fra mere forretningsmæssige synspunkter. Da det må anses for naturligt, at de nye regler finder anvendelse på alle selskaber, herunder forsikringsselskaber, foreslås det, at de nye regler også anvendes på forsikringsselskaber under hensyn til disse selskabers særlige forhold. Spørgsmålet om at erklære et forsikringsselskab konkurs vil dog i praksis næppe blive særlig aktuelt, da forsikringstilsynet på et meget tidligt tidspunkt vil have grebet ind over for et selskab, der ikke drives på forsvarlig måde.

Når der i dette kapitel henvises til aktieselskabsloven, er det til aktieselskabsloven, således som denne lov er ændret ved ovennævnte lov.

Til § 156 (§§ 100 og 102).

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 116, stk. 1.

Stk. 2 svarer til gældende forsikringslovs § 100, stk. 2.

Stk. 3–5 svarer med de ændringer, der følger af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 116, stk. 2–4.

Til § 157 (§§ 101 og 107).

Stk. 1, 2 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 120, stk. 1 og 3.

Stk. 3 svarer til den gældende forsikringslovs § 101, stk. 4.

Stk. 4, 1. og 2. pkt., svarer til den gældende forsikringslovs § 107, stk. 1, 1. og 3. pkt., dog med den ændring, at udnævnelsen af likvidator foretages af skifteretten, medens udnævnelsen efter gældende forsikringslov foretages af handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringstilsynet.

Stk. 4, 3. pkt., svarer til gældende lovs § 107, stk. 3, 1. pkt.

Til § 158 (§§ 101 og 103).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 121.

Til § 159 (§ 103).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 122.

Til § 160 (§ 104).

Stk. 1–3 svarer til aktieselskabslovens § 123.

Stk. 4 svarer til gældende forsikringslovs § 104, stk. 4.

Til § 161 (§ 105).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens §§ 124 og 125.

Til § 162 (§ 106).

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 126.

Til § 163 (§ 108).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 127, stk. 1 og 2.

Ifølge § 108, stk. 5, i den gældende forsikringslov kan begæring om konkursbehandling ikke tages til følge, hvis forsikringsrådet forinden konkursdekretets afsigelse har truffet beslutning om likvidation, eller hvis handelsministeren har udnævnt likvidator i henhold til § 101. Denne bestemmelse foreslås ophævet og erstattet af forslagens stk. 3, hvorefter det, såfremt et forsikringsselskab er insolvent, påhviler forsikringstilsynet at indgive begæring til skifteretten, medmindre en sådan begæring er indgivet af andre. Denne ændring står i forbindelse med, at behandlingen af konkursboer ved den nye konkurslov af 1977 er blevet effektiviseret, således at der ikke længere er behov for at opretholde 2 forskellige former for opløsning af insolvente forsikringsselskaber, jfr. i øvrigt de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Udtrykket »insolvens« i stk. 3 skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i konkurslovens § 17, hvorefter en skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Til § 164 (§ 108).

Stk. 1 svarer til det gældende stk. 6.

Når det i stk. 2 foreslås, at skifteretten kun efter forhandling med forsikringstilsynet kan udpege kurator, skyldes det ønsket om, at forsikringstilsynet som sagkyndigt organ kan stille sin ekspertise til rådighed for skifteretten. Tilsvarende synspunkt ligger bag forslagens stk. 3.

Stk. 4 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 128.

Kapitel 19.

Revision og granskning.

Til § 165 (§ 111, stk. 1,

1. og 2. pkt., og stk. 6).

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 82, stk. 1. I overensstemmelse med den gældende forsikringslovs § 111, stk. 1, skal der dog fortsat være mindst 2 revisorer i et forsikringsselskab.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 82, stk. 2.

Til § 166 (§ 111, stk. 1,

3. pkt., stk. 2, 3 og 4).

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 83, stk. 1, jfr. § 176, stk. 1. Herefter skal mindst en af revisorerne have bopæl her i landet, medmindre andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren. Kravet i den gældende forsikringslov om, at revisor ikke må være ude af rådighed over sit bo, falder bort. Den ene af et forsikringsselskabs revisorer skal imidlertid som hidtil, jfr. stk. 2, være statsautoriseret revisor, hvis bo ifølge lov om statsautoriserede revisorer ikke må være under konkursbehandling. Forsikringstilsynet kan fortsat i særlige tilfælde gøre undtagelse fra kravet om statsautoriseret revisor. I tilfælde af dispensation, som specielt har betydning for mindre selskaber, bør normalt stilles krav om, at den pågældende skal være registreret revisor.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 111, stk. 4.

Stk. 4 svarer til aktieselskabslovens § 83, stk. 4, med de ændringer, der følger af, at et forsikringsselskab skal have 2 revisorer.

Stk. 5 svarer til gældende lovs § 111, stk. 3, dog med en særregel for grupper af selskaber, for hvilke forsikringstilsynet træffer bestemmelse i henhold til forslagets § 3, stk. 4.

Til § 167 (§ 111, stk. 1, 3. pkt.).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 85, men skærpes derved, at der til revisorer hverken må vælges personer, der er ansat i selskabet, eller personer, der i øvrigt står i tjenesteforhold til selskabet som f. eks. en branddirektør, en »uden-dørs« medarbejder eller en revisor fra et revisions-selskab, hvis et af selskabets bestyrelsesmedlemmer tillige er bestyrelsesmedlem i det forsikringsselskab, hvis regnskab revisoren skal revidere. I stk. 1, nr. 3, sker endvidere den udvidelse, at man overfører forsikringslovens regel om slægts- eller svogerskab, således at den ikke blot omfatter søskende men også ægtefæller til sådanne.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 85, stk. 2.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 85, stk. 3, idet der dog gøres en undtagelse med hensyn til et af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsvær-

dien ydet lån mod pant i en livsforsikringspolice, da der ikke er forbundet nogen risiko med ydelse af et sådant lån.

Til § 168 (§ 111, stk. 5 og 7).

Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 svarer til aktieselskabslovens § 86.

Ved stk. 3 opretholdes den gældende regel i forsikringsloven, der svarer til § 36, stk. 4, i lov om banker og sparekasser om afskedigelse af en revisor, der er uegnet til sit hverv.

Til § 169.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 87, stk. 1 og 3. § 87, stk. 2, overføres ikke til forsikringsloven, da en af revisorerne i et forsikringsselskab skal være statsautoriseret, jfr. forslagets § 166, stk. 2.

Til § 170 (§ 113, stk. 1).

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 88, stk. 1 og 2.

Stk. 3 er en konsekvens af forslagets § 3, stk. 4, om concernlignende samarbejde mellem forsikringsselskaber.

Stk. 4 svarer til aktieselskabslovens § 88, stk. 3.

Til §§ 171–177 (§ 113, stk. 2–4).

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af, at der i forsikringsselskaber skal være 2 revisorer, til aktieselskabslovens §§ 89–95. Forslagets § 176, stk. 2, hvorefter forsikringstilsynet kan pålægge revisorerne at give oplysninger om selskabets forhold, svarer dog til § 36, stk. 5, i lov om banker og sparekasser. Ved forslagets § 177 overføres aktieselskabslovens § 95 om granskningsmænd på forsikringsselskaber.

Kapitel 20.

Gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål samt visse pensionskasser.

Til § 178 (§ 114).

Stk. 1 er uændret.

Ved stk. 2 henføres under lov om forsikringsvirksomhed de hidtil af lov om tilsyn med pensionskasser omfattede såkaldte »tværgående« pensionskasser, jfr. stk. 2, nr. 1. Begrundelsen herfor er bl. a. et ønske fra disse pensionskasser om, at et medlem ved sin udtræden af den virksomhed,

hvertil pensionskassen er knyttet, ikke blot skal kunne forblive i pensionskassen, hvis han ikke har adgang til i forbindelse med ansættelse i anden virksomhed at indtræde i en ny pensionsordning, men også i tilfælde, hvor medlemmet har en sådan mulighed. En ordning af denne art vil ikke lovligt kunne gennemføres af en pensionskasse, der hører under pensionskasseloven, idet pensionskassen derved ville få karakter af et forsikringselskab.

I øvrigt henvises til, hvad der er anført om denne ordning i de almindelige bemærkninger.

Efter forslaget vil de tværgående pensionskasser blive sidestillet med gensidige skadesforsikringselskaber med særligt begrænset formål, således at loven anvendes med de lempelser og undtagelser, som gælder for disse selskaber.

Virkningen for de tværgående pensionskasser vil bl. a. være, at de ikke er bundet af pensionskasselovens men af vedtægternes regler om udtrædelsesgodtgørelser, at de optages i forsikringsregisteret, at forsikringslovens regler om overdragelse af en forsikringsbestand kan finde anvendelse, at der stilles større krav til disse pensionskassers regnskabsaflæggelse, og at de hvert år skal indsende en aktuaropgørelse til forsikringstilsynet mod nu hvert 3. år. De pensionskasser, der efter forslaget vil blive omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, er bl. a. Dansk Ingeniørforenings Pensionskasse, Jurist- og Økonomforbundets Pensionskasse samt en række pensionskasser inden for hospitalsvæsenet.

Sidestillet med de i stk. 1 nævnte gensidige skadesforsikringselskaber vil efter forslagets stk. 2, nr. 2, endvidere blive visse pensionskasser, der ikke har været omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser, fordi deres medlemmer hverken har været ansat i private virksomheder eller i koncessionerede selskaber, og som ej heller har været omfattet af lov om forsikringsvirksomhed som følge af, at pensionskassevirksomheden ikke har været udøvet erhvervsmæssigt. Som eksempel herpå kan nævnes Lægernes Pensionskasse.

I stk. 3 foreslås det, at de af paragraffen omfattede pensionskasser ikke må drive anden virksomhed end pensionskassevirksomhed og dermed direkte forbunden virksomhed og kun udøve virksomheden her i landet. Sidstnævnte bestemmelse er dog ikke til hinder for medlemskab af pensionskasser, hvor den pågældende er ansat i en udenlandsk filial af en dansk virksomhed eller i anden danskejet virksomhed i udlandet og har ansættelsesvilkår, der er særlige for danske medarbejdere, ligesom en person, der er optaget i en pensionskasse under ansættelse her i landet vil kunne fortsætte

medlemskabet under ophold i udlandet uanset ansættelsesforholdene. Forsikringstilsynet afgør, om en pensionskasse opfylder de i stk. 3 nævnte betingelser. Ordene »dermed direkte forbunden virksomhed« sigter især til pensionskasser, der tillige administrerer opsparingsordninger og understøttelsesordninger.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs stk. 2.

Det foreslåede stk. 5 har til formål at sikre, at de omhandlede pensionskasser ikke vildleder offentligheden med hensyn til den virksomhed, de udøver.

I øvrigt finder forsikringslovens almindelige regler anvendelse i det omfang, andet ikke er fastsat i kapitel 20. En af § 178 omfattet pensionskasse vil således også som varig anbringelse af dens midler inden for de af lovgivningen og pensionskassens vedtægter angivne rammer som hidtil kunne opføre, eje og drive fast ejendom, jfr. forslagets § 2, stk. 2, sammenholdt med forslagets § 6, stk. 2.

Til § 179 (§ 115).

Bestemmelserne svarer til gældende lov, dog således at det i stk. 8 i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 10, stk. 2, 3. pkt., foreslås, at beslutning om ændringer i udkastet til vedtægter, der ikke er angivet i indkaldelsen, kræver samtykke fra samtlige stemmeberettigede for at være gyldige.

Til §§ 180–182 (§§ 116–118).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 183 (§ 119).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov. Kravet om, at årsregnskabet skal indsendes til forsikringstilsynet senest 8 måneder efter regnskabsårets udløb, opretholdes ikke, da årsregnskabet ifølge lovforslaget skal være vedtaget og godkendt inden 6 måneder efter udløbet af regnskabsåret, jfr. §§ 92 og 96, og derefter inden en måned sendes til tilsynet.

Til § 184 (§ 120).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Dog erstattes reglen i det gældende stk. 1 om, at forsikringsrådet kan forlange indsendt nødvendige oplysninger til dokumentation af, at de pågældende selskabers virksomhed ikke omfattes af forsikringsloven, af reglen i forslagets § 217. Endvidere fore-

F. t. 1. om forsikringsvirksomhed.

slås afgrænsningen i det gældende stk. 1 »et sogn med tilgrænsende sogne« ændret til »et snævert begrænset landområde«, da et sogn efter kommunalreformens gennemførelse kun betegner en administrativ kirkelig inddeling.

Til § 185 (§ 121).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Kapitel 21.

Bygningsbrandforsikring.

Til §§ 186-188 (§ 121 litra a-c).

Bestemmelserne er uændrede.

Kapitel 22.

Udenlandske forsikringsselskaber.

Til § 189 (§ 122).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Ifølge stk. 2 skal et udenlandsk selskab for at kunne drive forsikringsvirksomhed her i landet i sit hjemland være etableret som et aktieselskab eller et gensidigt selskab. Handelsministeren kan dog gøre undtagelse herfra, hvilket er sket ved § 2 i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 482 af 22. september 1975 om udenlandske forsikringsselskaber for så vidt angår selskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber.

Ifølge stk. 3 må et udenlandsk forsikringsselskab, der i sit hjemland driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab, drive tilsvarende virksomhed. Det er dog en betingelse, at selskabet for hver af de 2 former for virksomheder etablerer forretningsafdelinger, der i juridisk henseende er selvstændige afdelinger.

Til § 190 (§ 123).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Kravet om, at det på selskabets dokumenter skal anføres, at forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret, er dog ikke medtaget i forslaget. En sådan bestemmelse er unødvendig, fordi det kræves, at der på dokumenterne skal være angivet det registreringsnummer, hvorunder forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret.

Til § 191 (§ 124).

Bestemmelsen svarer til gældende lov. Kravet om, at generalagenten ikke må være ude af rådig-

335 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

hed over sit bo, er dog slettet, ligesom det er tilfældet for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer og direktører, jfr. forslagens § 78, der bygger på aktieselskabslovens § 52.

Til §§ 192-195 (§§ 125-128 og 148).

Bestemmelserne svarer til gældende lov. I forslagens § 195 er dog reglerne i §§ 128 og 148 sammenarbejdet. Bestemmelsen i gældende lovs § 128, stk. 1, om at anmeldelsen skal foretages i en af handelsministeren foreskrevet fællesform, er erstattet af forslagens § 221.

Til § 196 (§ 129).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 197 (§ 130).

Iflg. stk. 1, 1. pkt., der svarer til gældende lovs § 130, stk. 1, må ingen erhvervsmæssigt her i landet medvirke til, at der tegnes direkte forsikringer for personer, der er bosat her i landet, danske skibe eller ejendele, der befinder sig her i landet, hos andre end danske eller her registrerede udenlandske selskaber. I stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at handelsministeren kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse. Baggrunden for denne nye bestemmelse er et EF-direktivforslag om harmonisering af reglerne for co-assurance. Bemyndigelsen tager kun sigte på den situation, at direktivforslaget bliver vedtaget. Ved co-assurance forstås det forhold, at flere forsikringsselskaber i fællesskab men med hver sin risikoandel overtager en direkte forsikring.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 130, stk. 2.

Til § 198 (§ 131).

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 199 (§ 132).

Forslagens stk. 1 svarer til gældende lov dog med den tilføjelse i 3. pkt., at §§ 107-139 og 165-177 kun finder anvendelse i det omfang forsikringstilsynet bestemmer det. Dette skyldes, at bestemmelserne kun i et vist omfang kan finde anvendelse på en udenlandsk forretningsafdeling her i landet.

Stk. 3 og 4 svarer til gældende stk. 3 og 4.

Til §§ 200-203 (§§ 133-136).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 204 (§ 136a).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov. I stk. 2 er dog tilføjet et nyt punktum, hvorefter forsikringstilsynet i forbindelse med tilbagekaldelsen af et livsforsikrings-selskabs koncession kan bestemme, at forsikringsbestanden tages under administration.

Til § 205 (§ 137).

Ændringerne er redaktionelle.

Til § 206 (§ 138).

Efter den gældende § 138 er det bl. a. en betingelse for frigivelse af det depot, der er stillet af det udenlandske selskab, at forretningsafdelingen er slettet af forsikringsregisteret. Det må imidlertid anses for mere hensigtsmæssigt, at denne betingelse ændres til, at depotet frigives, når selskabets koncession er tilbagekaldt.

Kapitel 23.

Erstatning m. v..

De foreslåede erstatningsbestemmelser, der med enkelte undtagelser svarer til aktieselskabslovens kapitel 16, indfører ikke særlige ansvarsregler for forsikrings-selskaber, idet de svarer til dansk rets almindelige erstatningsregler.

Til § 207.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 140, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 208.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 141, stk. 1.

Til § 209.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 142. De foreslås dog udvidet til også at omfatte garantier i gensidige selskaber.

Til § 210.

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 143.

Til § 211.

Stk. 1-3 svarer med redaktionelle ændringer til aktieselskabslovens § 144, stk. 1-3. Ifølge forslaget st. 3 vil herefter enhver aktionær i et forsikrings-aktieselskab, når på en generalforsamling aktionærer, der repræsenterer mindst en tiendedel af aktiekapitalen, har modsat sig en beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag, kunne anlægge sag med påstand om, at de ansvarlige skal betale selskabet erstatning for tab, som det har lidt.

I stk. 4 foreslås en tilsvarende regel for gensidige selskaber, således at sag kan anlægges, hvis en tiendedel af de stemmeberettigede har modsat sig en beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag.

Stk. 5 svarer til aktieselskabslovens § 144, stk. 4, således som denne paragraf er ændret ved lov nr. 299 af 8. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.

Til §§ 212-213.

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til aktieselskabslovens §§ 145-146.

Kapitel 24.

Tilsyn.

Til § 214.

Den gældende forsikringslov administreres af forsikringsrådet. Bestemmelserne om forsikringsrådet findes i lovens kap. XXII. Ifølge § 141 består rådet af en formand, en næstformand samt af yderligere mindst tre medlemmer. Formanden eller næstformanden skal være forsikringsmatematiker, et af rådets medlemmer skal være jurist, og et af medlemmerne nationaløkonom.

Forsikringsrådet som tilsynsorgan kan føres tilbage til det første lovforslag om livsforsikringsvirksomhed, som blev fremsat i landstinget i januar 1900. Landstinget gik imod et forslag om at lade én person - en forsikringsinspektør - udøve tilsyn med livsforsikringsvirksomhed, men foreslog, at denne myndighed i stedet skulle ligge hos et forsikringsråd. Forslaget blev vedtaget i samlingen 1903-1904. Ved skadesforsikringslovens tilblivelse i 1934-35 fik forsikringsrådet sin nuværende sammensætning.

Siden er den samfundsmæssige betydning af, at der føres tilsyn med forsikrings-selskaber og pensionskasser blevet større, idet behovet hos erhvervsvirksomheder og enkeltpersoner for at sikre sig er

stærkt voksende. Hertil kommer at forsikringselskaber og de større pensionskasser er en væsentlig faktor i formidlingen af kapital til erhvervslivet.

Spørgsmålet om den fremtidige tilrettelæggelse af administrationen af forsikringslovgivningen må afgøres under hensyntagen til den samfundsmæssige interesse i arten og omfanget af tilsynet med forsikringselskaber, pensionskasser m. v., og til nye opgaver, som siden oprettelsen af forsikringsrådet er henført under denne administration, f. eks. i henhold til monopollovgivningen.

Ud fra disse synspunkter foreslås det, at administrationen, af lovgivningen og tilsynet med forsikringselskaber og de af loven omfattede pensionskasser henlægges til et forsikringstilsyn, bestående af et råd og et direktorat. Rådet forudsættes at have beslutningskompetence på alle væsentlige områder og tillige at blive konsulteret og informeret af direktoratet i spørgsmål, der vedrører den daglige administration. Omvendt holder direktoratet rådet løbende underrettet og konsulterer dette i særlige sager.

De beføjelser, der i henhold til anden lovgivning tilkommer forsikringsrådet, overføres som følge af lovforslaget til forsikringstilsynet.

Til § 215 (§ 141).

Det foreslås, at rådet sammensættes således, at også forsikringstagere, forsikringselskaber og pensionskasser tager del i det overordnede tilsyn med selskaberne, samtidig med at det sikres, at rådets flertal altid er uafhængigt af erhvervsinteresser, og at rådet omfatter – og gennem direktoratet har adgang til – juridisk, forsikringsteknisk og nationaløkonomisk ekspertise. De foreslåede bestemmelser tilgodeser således både hensynet til sagkundskab, upartiskhed og interesserepræsentation.

Forslaget indebærer, at udnævnelse af medlemmer sker efter indstilling af organisationer, der repræsenterer forbrugerinteresser på forsikringsområdet samt forsikringselskaber og pensionskasser.

I stk. 4 foreslås, at handelsministeren fastsætter rådets forretningsorden, hvori de nærmere bestemmelser for rådets virke fastlægges tilligemed forskrifter for samvirket mellem rådet og direktoratet, herunder den nødvendige funktionsdeling. Det forudsættes, at rådet får det øverste ansvar for administrationen af de gældende love på forsikringsområdet, herunder monopollovgivningen. Dette indebærer, at rådet træffer afgørelse i sager af særlig betydning, således sager som har væsentlig betydning for vedkommende virksomhed eller

for branchen som helhed, sager af principiel art eller sager, i hvilke der foreligger særlig tvivl, eller som er af almen interesse.

Endelig forudsættes det, at rådet skal behandle sager, der er forelagt af eller skal forelægges for handelsministeren, herunder klager til ministeren over tilsynets afgørelser.

Til § 216.

Efter forslaget varetager direktoratet de daglige forretninger. Efter den gældende lov ledes den daglige administration under forsikringsrådet af rådets formand og næstformand. Den ene af disse skal ifølge loven være forsikringsmatematiker, medens den anden ifølge praksis er jurist. Det vil være nødvendigt, at det nu foreslåede direktorat etableres med en ledelse, hvori der som hidtil er repræsenteret en sagkundskab, som dækker den viden, der er relevant for administrationen af det samlede område. Direktøren skal ikke være medlem af rådet men deltage i dets møder. Om omstruktureringen af tilsynet henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 13.

Efter stk. 3 udfærdiger handelsministeren nærmere forskrifter for direktoratets virksomhed. Det forudsættes, at der i et sådant regulativ gives mere detaljerede regler for direktoratets administration.

Direktoratets opgave vil være at forelægge rådet de sager, som det i henhold til rådets forretningsorden påhviler rådet at behandle, eller hvori direktoratet i øvrigt finder det hensigtsmæssigt at indhente en afgørelse eller vejledning fra rådet.

Direktoratet forudsættes i øvrigt at skulle varetage den daglige administration inden for tilsynets forretningsområde. Således må det påhvile direktoratet at undersøge og tilrettelægge de sager, der skal forelægges for rådet, og medmindre rådet træffer anden bestemmelse, at føre forhandlinger med offentlige myndigheder, organisationer, forsikringselskaber m. v. og gennemføre de af rådet truffne beslutninger.

Det er tanken, at direktoratet skal tage et selvstændigt initiativ med hensyn til kontrolopgaver. Det vil således påhvile direktoratet af egen drift at indlede undersøgelser vedrørende forhold, der omfattes af lovgivningen, og som det bliver opmærksom på.

Direktoratet vil få beføjelse til at træffe afgørelser på rådets vegne i de i lovens kapitel 25 nævnte tilfælde. Der er tale om bestemmelser, der skal anvendes i situationer, hvor det er nødvendigt at gøre indgreb over for et forsikringselskab, f. eks. fordi dets økonomiske forhold kræver det, eller

forsikringstagernes interesser er udsat for fare. Der kan f. eks. blive tale om, at selskabets koncession tilbagekaldes, at det træder i likvidation efter direktoratets bestemmelse, eller at en livsforsikringsbestand tages under administration.

Uanset at disse afgørelser er af en så alvorlig karakter, at den endelige behandling af de pågældende sager principielt bør foregå i rådet, kan afgørelsen i disse særlige tilfælde træffes af direktoratet. I modsat fald kunne øjemedet med disse foranstaltninger på afgørende vis være forspildt på grund af den tidsmæssige faktor.

Om denne virksomhed og om den daglige administration, herunder trufne konkrete afgørelser, der måtte give anledning dertil, bør rådet holdes underrettet.

Til § 217 (§ 120, stk. 1 og § 142).

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov, dog med den ændring, at der generelt gives forsikringstilsynet mulighed for at kræve de nødvendige oplysninger fra en virksomhed til afgørelse af, om den er omfattet af loven. Om rådets tavshedspligt gælder samme regler som for de i forsikringstilsynet ansatte, jfr. forslaget § 215, stk. 5.

De af stk. 4 omfattede beføjelser og pligter findes angivet i en lang række bestemmelser i lovforslaget. En nøjagtig opregning heraf er derfor ikke mulig. Som eksempler skal nævnes lovforslagets kapitel 3 og 7 om kapitalgrundlaget, kapitel 13 om årsregnskab og koncernregnskab m. v., kapitel 17 om fusion, kapitel 19 om revision og granskning, kapitel 24 om tilsynet og kapitel 25 om genoprettelse m. v.

Ansvar for forsikringstilsynet har i almindelighed den likvidator, tilsynsførende eller kurator, der i relation til lov om forsikringsvirksomhed træder i stedet for selskabets bestyrelse og direktion.

Det forudsættes, at der etableres et samarbejde mellem forsikringstilsynet og skifteretten i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs, og at der herved i praksis sker en afgrænsning af de beføjelser, som disse myndigheder har i henhold til lov om forsikringsvirksomhed og konkursloven. Skifteretten vil således kunne fritage for det i konkurslovens § 125 foreskrevne årsregnskab, såfremt et tilsvarende regnskab udarbejdes i henhold til lovforslagets § 137 og indsendes til forsikringstilsynet.

Til § 218 (§ 144).

Efter gældende lov påhviler det forsikringsrådet årligt at afgive en beretning om rådets virksomhed og en sammenstilling af de indberetninger og regnskaber, som indsendes til rådet, samt en fortegnelse over de af loven omfattede forsikringsselskaber. Efter forslaget skal forsikringstilsynet herudover fremdrage væsentlige træk i forsikrerhvervets udvikling i beretningsåret og redegøre for forhold inden for forsikringsbranchen, som er af interesse for offentligheden. Der vil i forbindelse hermed bl. a. kunne blive tale om løbende at foretage omkostningsanalyser, undersøgelse af præmiefastsættelse, skadesprocenter, kapitalanbringelser eller andre undersøgelser af enkelte brancher, hvor der måtte være behov herfor. I det hele bør det tilstræbes, at tilsynets beretninger gøres så oplysende og tilgængelige for brugerne som muligt, og at de udkommer snarest muligt efter udløbet af beretningsåret.

Til 219 (§ 145).

Den hidtidige fordeling af udgifterne ved tilsynet med forsikringsselskaberne er sket på grundlag af selskabernes bruttopræmieindtægt. Det er imidlertid mere rimeligt, at fordelingen også i et vist omfang sker i forhold til renteindtægterne, der især for livsforsikringsselskaber og pensionskasser har et betydeligt omfang. Det foreslås derfor, at fordelingen af de samlede tilsynsudgifter mellem de i stk. 3 nævnte 5 grupper sker i forhold til hver enkelt gruppes samlede præmie- og renteindtægter.

Inden for grupperne 1 og 5, dvs. livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber fordeles imidlertid tilsynsudgiften for de enkelte selskabers vedkommende alene i forhold til præmieindtægterne. Dette skyldes, at tilsynsbidraget for udenlandske forsikringsselskabers herværende forretningsafdelinger ikke kan beregnes på grundlag af renteindtægterne, da disse beregnes på et andet grundlag end for danske selskaber. Ud fra et lighedsprincip må derfor også bidraget for disse sidste beregnes på grundlag af præmieindtægterne.

De såkaldte »tværgående« pensionskasser, der efter forslaget overføres fra pensionskasseloven til forsikringsloven, skal i henhold til stk. 3 betale bidrag, der beregnes på samme måde som for livsforsikringsselskaber.

De af pensionskasseloven omfattede pensionskasser kan i henhold til § 24 i den nævnte lov højst pålignes et bidrag på 1 kr. pr. medlem. De faktiske udgifter ved tilsynet med disse pensionskasser er imidlertid langt højere. Derfor foreslås det, at også pensionskassernes bidrag beregnes

efter medlemsbidrag og renteindtægt. Dette betyder dog ikke, at deres bidrag fuldt ud kommer til at dække de udgifter, der er forbundet med at føre tilsyn med dem. Det skulle i så fald udgøre ca. 20 kr. pr. medlem, medens bidraget efter den foreslåede regel vil svare til ca. 6 kr. pr. medlem i gennemsnit for alle pensionskasser.

Udgifterne ved tilsynet med begravelseskasser

og ligbrændingsforeninger vil som hidtil blive afholdt af statskassen, jfr. § 18 i lov nr. 355 af 1. juli 1940 om tilsyn med begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.

Virkningen af de nævnte principper ved fordelingen af udgifterne mellem de enkelte grupper af forsikringselskaber, pensionskasser m. v. fremgår af følgende oversigt:

Finansåret 1974/75

	Gældende fordelingsprincip			Foreslået fordelingsprincip		
	Forde- lingstal	Afgiftssats i ‰ af præmieindtægt	Indbetalt afgift i 1000 kr.	Forde- lingstal	Afgift i 1000 kr.	Afgiftssats i ‰ af præmieindtægt ¹⁾
		pct.			pct.	
Skadesforsikringselskaber.....	37	0,59	2.084	45,0	2.338	0,665
Livsforsikringselskaber.....	48	1,35	2.649	38,4	1.995	1,017
Pensionskasser.....	9	1 kr. pr. medlem	142	16,5	857	Belobet svarer til 6,02 kr. pr. med- lem
Begravelseskasser ²⁾	6	—	320	0,1	5	—
Tilsammen ³⁾	100	—	5.195	100,0	5.195	—

¹⁾ Afgiftssats 0,584 ‰ af præmie- og renteindtægt.

²⁾ Betales af statskassen.

³⁾ Hertil kommer 131.000 kr., som er indbetalt af ATP, således at samlet indgået afgift (inkl. det beløb, der betales af statskassen vedr. begravelseskasserne) er 5.326.000 kr., hvilket svarer til forsikringsrådets udgifter i finansåret 1974-75.

Statsanstalten for livsforsikring pålignes bidrag efter samme regler som for livsforsikringselskaber.

Bidraget fra ATP-institutionen fastsættes i henhold til lov om arbejdsmarkedets tillægspension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 23. juni 1977, § 27, stk. 5.

Stk. 5 svarer til gældende stk. 4.

Stk. 6 svarer til gældende stk. 5, med den ændring, at de af forslaget § 178 omfattede forsikringselskaber skal betale mindst 200 kr. årligt.

Stk. 7 svarer til gældende stk. 6.

Stk. 8 svarer til gældende stk. 7.

Til § 220 (§ 146).

Stk. 1 svarer til gældende lovs stk. 1 med den tilføjelse, at de pensionskasser, der ved forslaget § 178, stk. 2, overføres til forsikringsloven, også skal registreres.

Ifølge det gældende stk. 2 fastsætter handelsministeren bl. a. bestemmelser om udgivelse af en

registreringstidende. Denne udkommer som en bestanddel af den af aktieselskabsregisteret udgivne registreringstidende, jfr. aktieselskabslovens § 154, stk. 3. Ifølge forslaget til lov om ændring af aktieselskabsloven foreslås imidlertid denne tidende ophævet, idet det har vist sig, at interessen for denne, der udkommer én gang om måneden, er meget stærkt svindende, idet dens indhold stort set svarer til de i Statstidende indrykkede bekendtgørelser. Det til registreringstidende knyttede årsregister vil dog blive opretholdt. Det gældende stk. 2 foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 221 (§ 147).

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 154, stk. 2.

Til § 222.

Den foreslåede bestemmelse svarer til aktieselskabslovens § 157, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 223 (§ 148a).

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 158, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 224 (§ 143).

Fristen på 14 dage for at indbringe en af forsikringstilsynet truffet afgørelse for handelsministeren foreslås ændret til en måned svarende til aktieselskabslovens § 157, stk. 3. Selskabet har endvidere adgang til at indbringe sagen for domstolene, jfr. stk. 4.

Der er ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at bevare forsikringsnævnet. En væsentlig årsag hertil er, at nævnet ikke har været i funktion i en meget lang årrække, hvilket giver anledning til at formode, at der ikke er behov for et sådant særligt nævn til bistand for ministeren. Den ændrede sammensætning af forsikringsrådet, og adgangen til at klage til handelsministeren, tillige med muligheden for at indbringe en sag for domstolene, må antages at give selskaberne tilstrækkelig mulighed for at få deres synspunkter frem og få en afgørelse taget op til fornyet overvejelse.

I stk. 2 og 3 er der foretaget redaktionelle ændringer, dog således at fristen i gældende stk. 2 er forlænget fra 2 til 6 måneder.

Der er foretaget en redaktionel ændring i stk. 4 som følge af, at loven efter forslaget også omfatter de tværgående pensionskasser.

Til § 225.

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 159, stk. 1.

Kapitel 25.

Genoprettelsesplaner og andre foranstaltninger.

I den gældende lov findes reglerne om de foranstaltninger, som kan træffes med henblik på at genoprette et selskabs økonomi, i regnskabskapitlerne for livsforsikring og skadesforsikring (kapitel XII og kapitel XV). Da denne placering forekommer mindre naturlig, foreslås disse regler udskilt til et særligt kapitel.

Til § 226 (§ 96, stk. 2-4).

Bestemmelserne om genoprettelsesplaner m. v. for skadesforsikringsselskaber foreslås bragt i anvendelse også på livsforsikringsselskaber, da det må anses for hensigtsmæssigt på dette område at have fælles regler.

I stk. 2 foreslås dog, at der for livsforsikringsselskaber skal udarbejdes en genoprettelsesplan, når basiskapitalen er mindre end hele den beregnede solvensmargen – dvs. ikke blot en trediedel – hvilket står i forbindelse med de særlige regler for livsforsikringsselskabers kapitalgrundlag, hvorefter basiskapitalen ikke må komme under den beregnede solvensmargen.

Efter stk. 3 skal et livsforsikringsselskab endvidere, hvis forsikringstilsynet finder, at der er sket en forringelse af selskabets økonomiske stilling i forhold til en tidligere udarbejdet driftsplan, udarbejde en ny plan for de følgende 5 år. Dette svarer til den periode, for hvilken et livsforsikringsselskab under stiftelse skal udarbejde en driftsplan, jfr. § 1, stk. 3, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 22. september 1975 om forsikringsselskabers solvensmargen og kapitalgrundlag.

Til § 227 (§ 79).

Ifølge det gældende stk. 3 skal en livsforsikringsbestand tages under administration, såfremt selskabet kommer under konkurs. Denne bestemmelse overføres til forslaget § 163, stk. 4. I øvrigt svarer forslaget § 227 til den gældende lovs § 79.

Til § 228 (§ 96, stk. 1 og 5).

Forslaget svarer til reglerne i den gældende lov, dog med den ændring, at det i stk. 1 fastsættes, at forsikringstilsynet også i tilfælde af, at de tekniske reserver er afsat med utilstrækkelige beløb, kan forlange, at selskabet skal foretage de nødvendige foranstaltninger. Ændringen betyder ikke en realitetsændring i forhold til gældende ret, idet utilstrækkelige tekniske reserver altid vil være udtryk for, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Til § 229 (§ 96a).

Forslaget betyder, at de gældende regler for adgangen til at tilbagekalde et skadesforsikringsselskabs koncession udvides til også at omfatte livsforsikringsselskaber. Ændringen står i forbindelse med, at livsforsikringsselskaber senest den 1. januar 1977 skulle have koncession jfr. handelsministeriets bekendtgørelse nr. 480 af 22. september 1975 om koncession til forsikringsselskaber, og der

må derfor også være adgang til at tilbagekalde koncessionen.

I stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at forsikringstilsynet, når livsforsikringssselskabets koncession tilbagegives, skal kunne tage forsikringsbestanden under administration, jfr. reglerne herom i forslagens kapitel 14.

Til § 230 (§ 97).

Forslaget svarer til reglerne i den gældende lov.

Kapitel 26.

Forskellige bestemmelser.

Til §§ 231–232 (§§ 139–140).

Bestemmelserne svarer til gældende lov, dog opretholdes ikke den gældende § 140, stk. 2, der vedrører reklamering med bonusydelse. Den nærmere regulering heraf vil kunne ske med hjemmel i lov om markedsføring og i henhold til reglen om god forsikringspraksis i forslagens § 5.

Til § 233.

I henhold til § 11 i lov nr. 444 af 21. december 1965 om Statsanstalten for Livsforsikring kan en af Statsanstalten udstedt livsforsikringspolice, der er bortkommet, mortificeres uden dom. Ifølge samme lovs § 48 finder tilsvarende regler anvendelse på bortkomne livsforsikringspolicer, der er udstedt af private og udenlandske selskaber. Da det imidlertid må anses for mere naturligt, at disse mortifikationsbestemmelser findes i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås de overført til denne lov.

Kapitel 27.

Straffebestemmelser m. v.

Efter gældende lovs § 156 straffes overtrædelse af lov om forsikringsvirksomhed og de i henhold til denne givne forskrifter med bøde og hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov. En sådan generel bestemmelse om strafansvar er imidlertid ikke forenelig med moderne retsprincipper, og det er derfor i forslagens §§ 234–236 på samme måde, som det er tilfældet i aktieselskabsloven, præciseret, hvilke overtrædelser der kan straffes.

Til § 234 (§§ 155 og 156).

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 160, stk. 1, således som dette stykke foreslås ændret ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber,

dog tilpasset forsikringssselskabernes særlige forhold.

Stk. 2 svarer til reglerne i gældende lovs § 156, stk. 2, for så vidt angår afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger og om grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødeløshed. Reglen om, at straf også kan pålægges »andre til et forsikringssselskab knyttede personer« er dog ikke medtaget, da denne bestemmelse er uden praktisk betydning.

Ifølge stk. 3 kan handelsministeren som hidtil som tvangsmiddel pålægge et selskabs bestyrelse, direktion, aktuar, revisorer, likvidatorer eller en generalagent daglige eller ugentlige bøder for undladelse af at efterkomme forpligtelser i henhold til loven, til selskabets vedtægter eller til en generalforsamlingsbeslutning. Overtrædelse af et af forsikringstilsynet i henhold til § 5 givet påbud straffes ifølge forslagens stk. 4 med bøde.

Stk. 5 svarer til forsikringslovens § 156, stk. 4.

Til § 235 (§ 157).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.

Til § 236 (§ 156, stk. 6).

Stk. 1 indeholder en opregning af de paragrafer, hvis overtrædelse kan medføre bøde efter forsikringsloven.

Forslagens stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 161, stk. 2, og stk. 3 til § 161, stk. 3.

Til § 237.

I henhold til bestemmelsen, der er ny, kan et selskab som sådant pålægges bøde for overtrædelse af lovens bestemmelser.

Kapitel 28

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Til § 238 (§ 158).

Tidspunktet for lovens ikrafttræden er fastsat under hensyn til, at såvel forsikringsbranchen som forsikringstilsynet må have en vis frist til at tilpasse sig de nye regler.

Ophævelsen af § 17 i lov om Statsanstalten for Livsforsikring står i forbindelse med, at reglerne om mortifikation uden dom af livsforsikringspolicer foreslås overført til lov om forsikringsvirksomhed, jfr. lovforslagets § 233 og bemærkningerne dertil.

Til § 239 (§ 149).

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 149, stk. 2, 3. pkt., dog at fristen for at foretage de nødvendige vedtægtsændringer sættes til 2 år i stedet for 1 år, ligesom det af administrative grunde foreslås, at forsikringstilsynet og ikke handelsministeren kan forlænge fristen. Det er endvidere fundet nødvendigt at give en overgangsregel for de pensionskasser, der hverken har været under tilsyn efter pensionskasseloven eller efter forsikringsloven, jfr. forslagens § 178, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 164, stk. 2. Denne regel foreslås anvendt i stedet for den hidtil gældende bestemmelse i § 149, stk. 3, hvorefter nødvendige vedtægtsændringer kan foretages af bestyrelsen alene uden indkaldelse af generalforsamlingen.

I aktieselskabslovens § 164, stk. 3, foreskrives opløsning af et selskab, hvis de nødvendige vedtægtsændringer ikke kan gennemføres. Da en opløsning af et forsikringselskab vil kunne påføre forsikringstagerne betydelige tab, foreslås det i stk. 3, at reglerne i forslagens §§ 227 og 228 i stedet for finder anvendelse. Disse regler giver forsikringstilsynet mulighed for indgreb af forskellig art over for selskabet.

Stk. 4 er foreslået af hensyn til de forsikringselskaber, der allerede i deres vedtægter har regler om repræsentantskab, der ikke er i overensstemmelse med forslagens § 86, og som ikke uden en fuldstændig ændring af selskabets struktur kan bringe repræsentantskabet i overensstemmelse med § 86. Stk. 4 gælder, selv om selskabets vedtægter i øvrigt ændres.

Overgangsreglen i stk. 5 skyldes, at der i flere ensidige forsikringselskaber findes vedtægter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne i forslagens § 93, stk. 2, om generalforsamlinger, men hvor man ikke har anset det for nødvendigt, at vedtægterne ændres.

Til § 240.

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 165, 1. pkt., 1. led. Henvisningerne til aktieselskabslovens §§ 166 og 169 er ikke medtaget, da disse bestemmelser allerede i medfør af forslagens §§ 55 og 92 finder anvendelse.

Til § 241.

Efter forslagens §§ 30 og 66 skal selskabskapitalen være fuldt indbetalt, inden et selskab kan optages i forsikringsregisteret. For de bestående forsik-

ringsselskaber er det dog ikke anset for nødvendigt at forlange, at disse skal opfylde dette krav, og der er derfor indsat overgangsregler for disse selskaber, der i øvrigt efter den gældende lovs §§ 26 og 46 mindst skal have indbetalt 50 pct. af selskabskapitalen. Disse selskabers kapitalgrundlag er imidlertid ikke af den grund forskellig fra de selskaber, der efter lovens ikrafttræden skal have selskabskapitalen fuldt indbetalt inden registreringen, idet basiskapitalens størrelse, hvad enten selskabskapitalen er fuldt indbetalt eller ikke, beregnes efter samme regler, jfr. bekendtgørelse nr. 481 af 22. september 1975 om forsikringselskabers solvensmargen og kapitalgrundlag. Desuden udgør forskrivningerne kun en meget lille del af selskabernes samlede egenkapital.

En række af de gældende bestemmelser i forsikringsloven er herefter indsat i overgangsreglerne for at bevare den hidtidige ordning for de ved lovens ikrafttræden bestående forsikringselskaber, i hvilke aktiekapitalen ikke er fuldt indbetalt. Stk. 1-3 svarer således til den gældende lovs §§ 26 og 46. Stk. 4 svarer til gældende lovs § 28, stk. 2, og § 30, stk. 3. Reglerne i forslagens § 33, stk. 5, om proklama, der svarer til aktieselskabslovens § 46, stk. 1, således som dette stk. ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber, foreslås dog anvendt i stedet for gældende lovs § 30, stk. 3.

Stk. 5 og 6 om overdragelse af en ikke fuldt indbetalt aktie eller garantiandel svarer til forsikringslovens §§ 40 og 51. Stk. 7-10 om indbetaling i rette tid på aktier eller garantiandele i bestående forsikringselskaber svarer til gældende lovs §§ 41 og 51. I stk. 9 er dog ikke nævnt den i gældende lovs § 41, stk. 3, omhandlede sikkerhedsfond. Dette skyldes, at en sådan fond er uden praktisk betydning for et skadesforsikringselskab efter de nye bestemmelser om beregningen af et skadesforsikringselskabs solvensmargen, som indsattes ved ændringsloven af 1975 som et led i gennemførelsen af 1. skadesforsikringsdirektiv. Af samme grund er den lovmæssige reservefond ikke foreslået opretholdt. For livsforsikringselskaber opretholdes dog sikkerhedsfonden, jfr. forslagens § 127, og denne fond er omfattet af den i forslagens § 241, stk. 9, nævnte fond, som ikke uden forsikringstilsynets samtykke må formindskes.

Til § 242.

Da bestemmelsen i forslagens § 60 om, at et datterselskab som hovedregel ikke må erhverve aktier i moderselskabet, er ny, er det rimeligt at

F. t. l. om forsikringsvirksomhed.

have en afviklingsregel med hensyn til aktiebeholdninger, der ikke er lovlige efter forslaget.

Til § 243.

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 168, stk. 1. Efter forslaget § 73, stk. 6, er bestyrelsesmedlemmernes valgperiode fastsat til højst 4 år, hvorimod gældende lov ikke indeholder et tilsvarende maksimum for længden af bestyrelsesperioden. Der skal blot i vedtægterne optages en bestemmelse om bestyrelsens funktionstid; jfr. gældende lovs § 13, litra m.

Efter stk. 3 kan direktører, der ved lovens ikrafttræden driver en virksomhed eller beklæder et hverv i strid med forslaget § 80, stk. 3, fortsætte hermed.

Ifølge forslaget § 166, stk. 1, skal revisorerne, medmindre andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren, have bopæl her i landet. Det foreslås i stk. 4, der svarer til aktieselskabslovens § 168, stk. 4, at revisorer, der ved lovens ikrafttræden ikke opfylder denne betingelse, kan bevare deres erhverv.

Til § 244.

Ifølge forslaget § 113, stk. 8, må stiftelsesomkostninger, organisationsomkostninger eller omkostninger ved forhøjelse af selskabskapitalen ikke opføres i status som aktiv.

Efter gældende lovs § 64 kan sådanne omkostninger i livsforsikringselskaber opføres i statusopførelsen som et særligt aktiv, der skal afskrives i

løbet af de første 10 regnskabsår. I selskaber, der driver anden virksomhed end livsforsikring, må der efter gældende lovs § 89, stk. 9, ske en tilsvarende regnskabsmæssig postering, men i dette tilfælde skal afskrivning ske over 3 år. Ved overgangsreglen opretholdes disse bestemmelser, med mindre forsikringstilsynet på grund af særlige forhold forlanger en hurtigere afskrivning af aktivet.

Til § 245.

De nye regler kommer første gang til anvendelse for det regnskabsår, der begynder efter den 31. december 1979, dog således at reglerne om udarbejdelse af koncernregnskab først finder anvendelse for det derefter følgende regnskabsår.

For så vidt angår de nye bestemmelser om skat-tepostering indeholder stk. 2 bestemmelser, der gør det muligt for selskaberne yderligere at udskyde anvendelsen af de nye regler. Reglerne i forslaget § 245 svarer til aktieselskabslovens § 170.

Til § 246.

Bestemmelsen i nr. 1 står i forbindelse med, at de »tværgående« pensionskasser ved forslaget overføres til forsikringsloven.

Bestemmelsen i nr. 2 skyldes, at forsikringslovens regler for fordelingen af tilsynsudgifterne også kommer til at omfatte de af pensionskasseloven omfattede pensionkasser.

Til § 247 (§ 159).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov.